

Den Europæiske Unions Tidende

L 47

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

18. februar 2012

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (Euratom) nr. 139/2012 af 19. december 2011 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2012-2013)** 1

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 140/2012 af 17. februar 2012 om godkendelse af monensinnatrium som fodertilsætningsstof til hønniker (indehaver af godkendelsen er Huvepharma NV Belgium) ⁽¹⁾** 18

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 141/2012 af 17. februar 2012 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 20

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 142/2012 af 17. februar 2012 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 971/2011 for produktionsåret 2011/12 22

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 143/2012 af 17. februar 2012 om udstedelse af importlicenser for ansøgninger indgivet i de første syv dage af februar 2012 under det toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet, der forvaltes ved forordning (EF) nr. 620/2009..... 24

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

2012/93/Euratom:

- ★ Rådets afgørelse af 19. december 2011 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) 25

2012/94/Euratom:

- ★ Rådets afgørelse af 19. december 2011 om særprogrammet for gennemførelse af indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) 33

2012/95/Euratom:

- ★ Rådets afgørelse af 19. december 2011 om særprogrammet for Det Fælles Forskningscenters gennemførelse af direkte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) 40

2012/96/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 17. februar 2012 om tilpasning og forlængelse af perioden for anvendelse af de relevante foranstaltninger, der blev indført første gang ved afgørelse 2002/148/EF om afslutning af konsultationerne med Zimbabwe i henhold til artikel 96 i AVS-EF-partnerskabsaftalen 47

- ★ Rådets afgørelse 2012/97/FUSP af 17. februar 2012 om ændring af afgørelse 2011/101/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe 50

- ★ Rådets afgørelse 2012/98/FUSP af 17. februar 2012 om ændring af afgørelse 2010/232/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Burma/Myanmar 64

2012/99/EU:

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 17. februar 2012 om de nærmere regler for opkrævning af afgifter for CO₂-emissionsoverskridelse for nye lette erhvervskøretøjer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 ⁽¹⁾..... 69

2012/100/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 17. februar 2012 om en metode til opkrævning af afgifter for nye personbilers CO₂-emissionsoverskridelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 ⁽¹⁾ 71

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EURATOM) Nr. 139/2012

af 19. december 2011

om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2012-2013)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7 og 10,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen fremsat efter høring af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) (i det følgende »rammeprogrammet«) er vedtaget ved Rådets afgørelse 2012/93/Euratom ⁽³⁾. Det påhviler Kommissionen at gennemføre rammeprogrammet og dets særprogrammer, herunder at forvalte de finansieringsmæssige aspekter af gennemførelsen.

(2) Rammeprogrammet bør gennemføres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾ (i det følgende »finansforordningen«) og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december

2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁵⁾.

(3) Rammeprogrammet bør desuden gennemføres under overholdelse af statsstøttere reglerne, særlig reglerne for statsstøtte til forskning og udvikling, som for øjeblikket er Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til forskning, udvikling og innovation ⁽⁶⁾.

(4) Rammeprogrammet bibeholder det overordnede anvendelsesområde og principperne, hvad angår Fællesskabets syvende rammeprogram vedtaget ved Rådets afgørelse 2006/970/Euratom af 18. december 2006 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratoms) syvende rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2007-2011) ⁽⁷⁾.

(5) Deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter bør udgøre en sammenhængende, omfattende og gennemsigtig ramme, der kan sikre, at rammeprogrammet gennemføres så effektivt som muligt, idet der tages hensyn til, at det skal være lettilgængeligt for alle deltagere gennem forenklede procedurer, jf. proportionalitetsprincippet.

(6) Rammeprogrammet bør være omfattet af Kommissionens forslag om forenkling af forskningsrammeprogrammerne, som er fremsat i Kommissionens afgørelse K(2011) 174 af 24. januar 2011 om tre foranstaltninger til forenkling af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF og Rådets afgørelse nr. 2006/970/Euratom. Denne afgørelse fra Kommissionen ændrer den standardtilskudsaftale, som er vedtaget i henhold til afgørelse nr. 2006/970/Euratom.

⁽¹⁾ Udtalelse af 15. november 2011 (endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende). Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽²⁾ EUT C 318 af 29.10.2011, s. 127. Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ Se side 25 i denne EUT.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 323 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 400 af 30.12.2006, s. 60.

- (7) Reglerne bør fortsat gøre det lettere at udnytte intellektuelle ejendomsrettigheder, der skabes af en deltager, idet der også tages hensyn til, hvordan den pågældende deltager måtte have indrettet sig internationalt, samtidig med at de øvrige deltageres og Fællesskabets legitime interesser beskyttes.
- (8) Rammeprogrammet bør fremme deltagelse fra Unionens fjernområder og fra et bredt spektrum af virksomheder, forskningscentre og universiteter.
- (9) For at sikre konsekvens og gennemsigtighed bør definitionen af mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾ finde anvendelse.
- (10) Der skal fastsættes minimumsbetingelser for deltagelse, både som en hovedregel og under hensyntagen til de specifikke indirekte aktioner under rammeprogrammet.
- (11) Enhver juridisk enhed bør kunne deltage, blot minimumsbetingelserne er opfyldt. Flere deltagere end det fastsatte minimum bør sikre, at den pågældende indirekte aktion gennemføres effektivt.
- (12) Internationale organisationer, der arbejder på at udvikle samarbejdet om forskning og uddannelse på det nukleare område i Europa, og som for en stor del udgøres af medlemsstater eller associerede lande, bør tilskyndes til at deltage i rammeprogrammet.
- (13) Det bør som omhandlet i traktatens artikel 101 også fastsættes, at juridiske enheder etableret i tredjelande og internationale organisationer kan deltage. Det bør dog i denne forbindelse forlanges, at deltagelsen er begrundet i, at den muliggør et øget bidrag til opfyldelsen af målene i rammeprogrammet.
- (14) I henhold til traktatens artikel 198 er juridiske enheder i medlemsstaternes ikke-europæiske områder, der er undergivet deres myndighed, berettiget til støtte under rammeprogrammet.
- (15) Det er nødvendigt at fastsætte vilkårene for fællesskabsfinansiering til deltagerne i indirekte aktioner.
- (16) Det er nødvendigt for Kommissionen at fastsætte yderligere regler og procedurer for indgivelse, bedømmelse, udvælgelse af forslag og støttetildeling samt procedurer for deltagernes adgang til retlig prøvelse ud over dem, der er fastsat i finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 samt i denne forordning. Der bør særlig fastsættes regler for anvendelsen af uafhængige eksperter.
- (17) Varigheden af rammeprogrammet er begrænset til to år, hvorimod Unionens syvende rammeprogram, som er vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽²⁾, med de samme regler som i Fællesskabets syvende rammeprogram, vil være i kraft sideløbende indtil udgangen af 2013. Det er derfor hensigtsmæssigt at anvende de samme regler som i Unionens syvende rammeprogram og undgå større ændringer for deltagerne.
- (18) Kommissionen bør fastsætte yderligere regler og procedurer i rammeprogrammet for vurderingen af deltagerne i indirekte aktioner under rammeprogrammet, hvad angår deres juridiske status og økonomiske formåen, ud over dem, der er fastsat i finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002. Sådanne regler bør være et passende kompromis mellem beskyttelse af Unionens finansielle interesser og forenkling og lettelse af juridiske enheders deltagelse i rammeprogrammet. Deltagelsesreglerne bør finde anvendelse på rammeprogrammet med henblik på at sikre en konsekvent kontrol af deltagerne i indirekte aktioner, hvad angår deres eksistens, juridiske status samt deres operationelle og økonomiske formåen, og undgå større ændringer for deltagerne med hensyn til indirekte aktioner, som støttes i form af et tilskud under Unionens syvende rammeprogram og Fællesskabets syvende rammeprogram vedtaget ved Kommissionens beslutning K(2007) 2466 af 13. juni 2007.
- (19) I denne forbindelse indeholder finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 samt Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽³⁾ bl.a. forskrifter om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder, procedurer for inddrivelse af gæld til Kommissionen, udelukkelse fra kontraktforhandlinger og støttebevillingsprocedurer og lignende sanktioner samt revision og kontrol udført af Kommissionen og Revisionsretten.
- (20) Deltagerne bør modtage Fællesskabets finansieringsbidrag uden unødigt forsinkelse.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

- (21) De aftaler, der indgås om hver enkelt aktion, bør indeholde bestemmelser om overvågning og finanskontrol udført af Kommissionen eller dennes befuldmægtigede repræsentant, om revision foretaget af Revisionsretten og om kontrol på stedet udført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) efter procedurerne i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽¹⁾.
- (22) Kommissionen bør føre tilsyn med både de indirekte aktioner, der udføres under rammeprogrammet og rammeprogrammet og dets særprogrammer. Kommissionen bør for at sikre en effektiv og sammenhængende overvågning og evaluering af gennemførelsen af indirekte aktioner oprette og ajourføre et passende informations-system.
- (23) Rammeprogrammet bør afspejle og fremme de almindelige principper i Kommissionens henstilling 2005/251/EF af 11. marts 2005 om et europæisk charter for forskere og en adfærdskodeks for ansættelse af forskere ⁽²⁾, samtidig med at deres frivillige karakter respekteres.
- (24) Reglerne om formidling af forskningsresultater bør sikre, at deltagerne, når det er relevant, beskytter den intellektuelle ejendom, der opstår under aktionerne, og nyttiggør og formidler resultaterne.
- (25) Uden at krænke indehavernes intellektuelle ejendomsrettigheder bør disse regler tilrettelægges på en sådan måde, at deltagerne og, når det er relevant, deres associerede enheder, som er etableret i en medlemsstat eller et associeret land, får adgang til viden, med hvilken de bidrager til projektet, og til viden, der opstår af forskning, der udføres som led i projektet i det omfang det er nødvendigt for at udføre forskningsarbejdet eller nyttiggøre den deraf opståede viden.
- (26) Den »deltagergarantifond«, der er etableret under Fællesskabets syvende rammeprogram, og som forvaltes af Kommissionen, bør videreføres og bør dække gæld, der ikke tilbagebetales under rammeprogrammet. Oprettelsen af en sådan fond har fremmet forenklingen og gjort det lettere at deltage, samtidig med at Unionens finansielle interesser også beskyttes på en passende måde i forhold til rammeprogrammet.
- (27) Fællesskabets bidrag til et fællesforetagende, der er oprettet i henhold til traktatens artikel 45-51, er ikke omfattet af denne forordning.

- (28) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (29) Fællesskabet bør yde økonomisk støtte i henhold til finansforordningen, bl.a. i form af offentlige indkøbs- eller tjenesteydelsesaftaler, hvor støtten ydes i form af en kontraktligt aftalt pris for varer eller tjenesteydelser, der udvælges efter indkaldelse af tilbud, tilskud, medlemsbidrag til organisationer og honorarer til uafhængige eksperter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter regler for virksomheders, forskningscentres, universiteters og andre juridiske enheders deltagelse i aktioner, der iværksættes af en eller flere deltagere under de finansieringsordninger, der fastsættes i bilag II til afgørelse 2012/93/Euratom (i det følgende »indirekte aktioner«).

Den fastsætter endvidere i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (i det følgende »finansforordningen«) og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 regler for Fællesskabets finansieringsbidrag til deltagere i indirekte aktioner under rammeprogrammet.

Hvad angår resultaterne af forskning udført under rammeprogrammet, fastsætter denne forordning regler om offentliggørelse af forgrundsviden på alle andre egnede måder end dem, der følger af formaliteterne i forbindelse med beskyttelsen af den, herunder ved offentliggørelse af forgrundsviden i et hvilket som helst medie (i det følgende »formidling«).

Derudover fastsætter den regler om direkte eller indirekte udnyttelse af forgrundsviden til videre forskning ud over den, der er omfattet af den pågældende indirekte aktion, herunder til at udvikle, skabe og markedsføre et produkt eller en proces og til at skabe og udbyde en tjeneste (i det følgende »nyttiggørelse«).

Hvad angår både forgrunds- og baggrundsviden, fastsætter denne forordning regler om licenser og brugerrettigheder til licenser (i det følgende »adgangsret«).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder følgende definitioner:

- 1) »juridisk enhed«: en fysisk person eller en efter etableringsstedets nationale ret, EU-retten eller international ret

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EUT L 75 af 22.3.2005, s. 67.

- oprettet juridisk person, der har status som retssubjekt og i eget navn kan udøve rettigheder og være pålagt pligter
- 2) »associeret enhed«: en juridisk enhed, der er underlagt en deltagers direkte eller indirekte kontrol eller er underlagt den samme direkte eller indirekte kontrol som deltageren, idet en sådan kontrol kan antage de former, der er nævnt i artikel 7, stk. 2
- 3) »rimelige vilkår«: passende vilkår, herunder eventuelle finansielle betingelser, der tager hensyn til de særlige forhold i forbindelse med en anmodning om adgangsret, såsom den faktiske eller potentielle værdi af den forgrunds- eller baggrundsviden, som der anmodes om adgang til, og/eller omfanget, varigheden eller andre forhold vedrørende den påtænkte nyttiggørelse
- 4) »forgrundsviden«: resultater, herunder viden, der opstår under den pågældende indirekte aktion, uanset om de kan beskyttes, herunder ophavsrettigheder, designrettigheder, patentrettigheder, plantesortsrettigheder og lignende former for beskyttelse
- 5) »baggrundsviden«: viden, som er nødvendig for at gennemføre forskningen eller nyttiggøre resultaterne af den indirekte aktion, og som deltagerne besidder, før de tiltræder tilskudsaftalen, herunder ophavsrettigheder eller andre intellektuelle ejendomsrettigheder til denne viden, når de har indgivet ansøgning om disse rettigheder, før de tiltræder tilskudsaftalen
- 6) »deltager«: en juridisk enhed, der bidrager til en indirekte aktion, og som har rettigheder og pligter over for Fællesskabet
- 7) »forskningsorganisation«: en juridisk enhed, der er oprettet som en almennyttig organisation, og hvis hovedformål bl.a. er at udføre forskning eller teknologisk udvikling
- 8) »tredjeland«: et land, der ikke er en medlemsstat
- 9) »associeret land«: et tredjeland, der er part i en international aftale indgået med Fællesskabet, og som i henhold til eller på grundlag af denne aftale bidrager til finansieringen af en del af eller hele rammeprogrammet
- 10) »international organisation«: en anden mellemstatslig organisation end Unionen, der har folkeretlig status som retssubjekt, eller en særorganisation, som en sådan international organisation har oprettet
- 11) »international organisation af europæisk interesse«: en international organisation, hvor flertallet af medlemmerne er medlemsstater eller associerede lande, og hvis hovedformål er at bidrage til at styrke det videnskabelige og teknologiske samarbejde i Europa
- 12) »offentligt organ«: en juridisk enhed, der er etableret som offentligt organ ifølge national ret, eller en international organisation
- 13) »SMV'er«: mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 2003/361/EF
- 14) »arbejdsprogram«: en plan, som Kommissionen har vedtaget til gennemførelse af et særprogram, jf. artikel 6 i Rådets afgørelse 2012/94/Euratom af 19. december 2011 om særprogrammet for gennemførelse af indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) ⁽¹⁾
- 15) »finansieringsordninger«: de mekanismer for fællesskabsfinansiering af indirekte aktioner, der er fastlagt i bilag II til afgørelse 2012/93/Euratom.

I forbindelse med stk. 1 i første afsnit forstås der med hensyn til fysiske personer, når der henvises til etableringssted, sædvanlig bopæl.

Artikel 3

Fortrolighed

Kommissionen og deltagerne behandler alle data, al viden og alle dokumenter, der meddeles dem som fortroligt materiale, jf. dog vilkårene i standardaftalen for tilskud, standardudnævnelsesbrevet eller kontrakten.

KAPITEL II

DELTAGELSE

Artikel 4

Særlige regler for fusionsenergiforskning

Forskrifterne i dette kapitel gælder med forbehold af de særlige regler for aktiviteter under temaområdet fusionsenergiforskning, jf. kapitel IV.

AFDELING 1

Minimumsbetingelser

Artikel 5

Generelle principper

1. Virksomheder, universiteter, forskningscentre og andre juridiske enheder, der er etableret i en medlemsstat, et associeret land eller et tredjeland, kan deltage i en indirekte aktion, forudsat at minimumsbetingelserne i dette kapitel er opfyldt, inklusive eventuelle betingelser, der er fastsat i medfør af artikel 11.

2. Deltagelsen skal dog være underlagt den yderligere betingelse, at opfyldelsen af målene i traktatens artikel 1 og 2 fremmes, når der er tale om en indirekte aktion, jf. artikel 6 eller 8, hvor minimumsbetingelserne ikke omfatter deltagelse af en juridisk enhed, der er etableret i en medlemsstat.

⁽¹⁾ Se side 33 i denne EUT.

3. Det Fælles Forskningscenter (JRC) kan deltage i indirekte aktioner på lige fod med og med de samme rettigheder og pligter som en juridisk enhed, der er etableret i en medlemsstat.

Artikel 6

Minimumsbetingelser

1. Der fastsættes følgende minimumsbetingelser for indirekte aktioner:

- a) der skal deltage mindst tre juridiske enheder, der alle er etableret i hver sin medlemsstat eller i hvert sit associerede land
- b) alle de tre juridiske enheder skal være indbyrdes uafhængige, jf. artikel 7.

2. Hvis JRC, en international organisation af europæisk interesse eller en enhed, der er oprettet i henhold til EU-lovgivningen, er en af deltagerne i en indirekte aktion, anses disse deltagere med henblik på stk. 1, litra a), for etableret i en anden medlemsstat eller et andet associeret land end de andre deltagere i den samme indirekte aktion.

Artikel 7

Uafhængighed

1. To juridiske enheder anses for indbyrdes uafhængige, når ingen af dem udøver direkte eller indirekte kontrol over den anden eller er underlagt den samme direkte eller indirekte kontrol som den anden.

2. Med henblik på stk. 1 kan kontrol bl.a. antage en af følgende former:

- a) direkte eller indirekte besiddelse af mere end 50 % af de udstedte kapitalandele i den pågældende juridiske enhed efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet af denne enheds aktionærer eller medejere
- b) direkte eller indirekte besiddelse, de facto eller de jure, af beslutningsmyndigheden i den pågældende juridiske enhed.

3. Dog anses følgende forbindelser mellem juridiske enheder ikke i sig selv for at udgøre kontrollerende indflydelse:

- a) det samme offentlige holdingselskab, den samme institutionelle investor eller det samme venturekapitalselskab besidder direkte eller indirekte over 50 % af de udstedte kapitalandele efter disses pålydende værdi eller stemmeflertallet blandt aktionærerne eller medejerne
- b) det samme offentlige organ ejer eller fører tilsyn med de pågældende juridiske enheder.

Artikel 8

Samordnings- og støtteaktioner samt forskeres uddannelse og karriereudvikling

Minimumsbetingelsen for samordnings- og støtteaktioner og aktioner til forskeres uddannelse og karriereudvikling er, at der deltager én juridisk enhed.

Stk. 1 gælder ikke for aktioner, der har til formål at koordinere forskningsaktiviteter.

Artikel 9

Enedeltager

Når minimumsbetingelserne for en indirekte aktion er opfyldt med et antal deltagere, der tilsammen udgør en juridisk enhed, kan denne være eneste deltager i en indirekte aktion, hvis den er etableret i en medlemsstat eller et associeret land.

Artikel 10

Internationale organisationer og juridiske enheder etableret i tredjelande

Hvis minimumsbetingelserne i dette kapitel og de yderligere betingelser, der måtte være fastsat i særprogrammerne eller de relevante arbejdsprogrammer, er opfyldt, kan internationale organisationer og juridiske enheder, der er etableret i tredjelande, deltage i indirekte aktioner.

Artikel 11

Yderligere betingelser

Ud over minimumsbetingelserne i dette kapitel kan der i særprogrammerne eller arbejdsprogrammerne fastsættes yderligere betingelser for det mindste antal deltagere.

Samme sted kan der også, afhængigt af den indirekte aktions art og formål, fastsættes yderligere betingelser for deltagertype og i givet fald etableringssted.

AFDELING 2

Procedurer

Underafdeling 1

Forslagsindkaldelser

Artikel 12

Forslagsindkaldelser

1. Kommissionen udsender indkaldelser af forslag til indirekte aktioner som foreskrevet i de relevante særprogrammer og arbejdsprogrammer.

Foruden den offentliggørelse, der foreskrives i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002, offentliggør Kommissionen forslagsindkaldelserne på Europa-Kommissionens websted for rammeprogrammet for via særlige informationskanaler og via de nationale kontaktpunkter, som medlemsstaterne og de associerede lande har oprettet.

2. I givet fald præciserer Kommissionen i forslagsindkaldelsen, at deltagerne ikke behøver indgå en konsortieaftale.

3. Forslagsindkaldelserne skal indeholde præcise målsætninger for at sikre, at ansøgerne ikke indgiver forslag unødigt.

Artikel 13

Undtagelser

Kommissionen udsender ikke forslagsindkaldelser angående:

- a) samordnings- og støtteaktioner, der skal udføres af juridiske enheder, som er udpeget i særprogrammerne eller — hvor særprogrammerne i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 tillader, at arbejdsprogrammerne udpeger støttemodtagere — i arbejdsprogrammerne
- b) samordnings- og støtteaktiviteter, der består i køb af varer eller tjenesteydelser, som er omfattet af finansforordningens bestemmelser om offentlige indkøb
- c) samordnings- og støtteaktiviteter i forbindelse med udnævnelse af uafhængige eksperter
- d) andre aktiviteter, når finansforordningen eller forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 giver mulighed for det.

Underafdeling 2

Bedømmelse og udvælgelse af forslag og tildeling af støtte

Artikel 14

Bedømmelse, udvælgelse og støttetildeling

1. Kommissionen bedømmer alle forslag, der indgives på grundlag af en forslagsindkaldelse; bedømmelsen bygger på bedømmelsesprincipperne og udvælgelses- og tildelingskriterierne.

Disse kriterier vedrører kvalitet, virkning og gennemførelse. Kriterierne for bedømmelse og udvælgelse inden for disse rammer specificeres i arbejdsprogrammet, som kan suppleres med yderligere krav, vægtninger og tærskler, eller der kan fastsættes nærmere regler for anvendelsen af kriterierne.

2. Forslag, der strider mod grundlæggende etiske principper eller ikke opfylder betingelserne i særprogrammet, arbejdsprogrammet eller forslagsindkaldelsen, udvælges ikke. Sådanne forslag kan når som helst udelukkes fra bedømmelses-, udvælgelses- og tildelingsproceduren.

3. Forslag prioriteres efter bedømmelsesresultaterne. Der træffes beslutning om finansiering ud fra denne prioritering.

Artikel 15

Procedurer for indgivelse, bedømmelse, udvælgelse og støttetildeling

1. Når forslagsindkaldelsen foreskriver, at bedømmelsen foregår i to trin, går kun forslag, der godkendes i første trin, hvor det bedømmes efter et begrænset sæt kriterier, videre til fortsat bedømmelse.

2. Når forslagsindkaldelsen foreskriver, at forslag indgives i to faser, anmodes kun de ansøgere, hvis forslag opfylder bedømmelsen for første fase, om at indgive et komplet forslag i anden fase.

Alle ansøgere underrettes hurtigt om resultaterne af bedømmelsen i første fase.

3. Kommissionen vedtager og offentliggør procedureregler for indgivelse af forslag samt for bedømmelse, udvælgelse og tildeling og offentliggør ansøgervejledninger, herunder vejledninger for bedømmere. Den fastsætter navnlig nærmere regler for tofaseproceduren for indgivelse af forslag (herunder med hensyn til omfanget og karakteren af forslaget i første fase og omfanget og karakteren af hele forslaget i anden fase) og totinsproceduren for bedømmelse af forslag.

Kommissionen giver oplysninger om og fastlægger procedurer for ansøgernes adgang til retlig prøvelse.

4. Deltagelsesreglerne, der skal sikre konsekvent kontrol af deltagerne, hvad angår deres eksistens, juridiske status samt deres operationelle og økonomiske formåen, i indirekte aktioner, som støttes i form af et tilskud under Unionens syvende rammeprogram og under Fællesskabets syvende rammeprogram vedtaget ved Kommissionens beslutning K(2007) 2466 af 13. juni 2007, finder anvendelse på rammeprogrammet.

Kommissionen afholder sig fra fornyet kontrol, medmindre den pågældende deltagers forhold har ændret sig.

Artikel 16

Udnævnelse af uafhængige eksperter

1. Kommissionen udnævner uafhængige eksperter, som bistår ved bedømmelser af forslag.

I forbindelse med samordnings- og støtteaktiviteter som omhandlet i artikel 13 udnævner Kommissionen kun uafhængige eksperter, hvis den finder det hensigtsmæssigt.

2. Kriterierne for udvælgelse af uafhængige eksperter er, at de er i besiddelse af færdigheder og viden, der svarer til de opgaver, de skal løse. I de tilfælde, hvor uafhængige eksperter skal behandle klassificerede oplysninger, skal de have den fornødne sikkerhedsgodkendelse til udnævnelsen.

Uafhængige eksperter findes og udvælges på grundlag af indkaldelser af ansøgninger fra enkeltpersoner og indkaldelser henvendt til relevante organisationer såsom nationale forskningsorganer, forskningsinstitutioner eller virksomheder med henblik på opstilling af lister over egnede kandidater.

Hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, kan den udvælge enhver person med de fornødne færdigheder uden for listerne.

Der træffes foranstaltninger for at sikre en rimelig kønsbalance, når der nedsættes grupper af uafhængige eksperter.

3. Når Kommissionen udnævner uafhængige eksperter, sikrer den sig, at disse ikke stilles over for interessekonflikter i forbindelse med de emner, de skal udtale sig om.

4. Kommissionen underskriver et udnævnelsesbrev mellem Fællesskabet og den enkelte uafhængige ekspert på grundlag af det standardudnævnelsesbrev, som er vedtaget ved Kommissionens beslutning K(2008) 4617 af 21. august 2008.

5. Kommissionen offentliggør én gang om året i et passende medie en liste over de uafhængige eksperter, der har bistået den i forbindelse med rammeprogrammet og hvert enkelt særprogram.

Underafdeling 3

Gennemførelse og tilskudsaftaler

Artikel 17

Generelle bestemmelser

1. Deltagerne gennemfører den indirekte aktion og træffer alle nødvendige og rimelige foranstaltninger med henblik herpå. Deltagerne i den samme indirekte aktion er over for Fællesskabet solidarisk ansvarlige for, at arbejdet gennemføres.

2. På grundlag af standardtilskudsaftalen, jf. artikel 18, og under hensyntagen til den pågældende finansieringsordnings særlige kendetegn udarbejder Kommissionen en tilskudsafale mellem Fællesskabet og deltagerne.

3. Deltagerne indgår ingen forpligtelser, der er uforenelige med tilskudsaftalen.

4. Hvis en deltager ikke opfylder sine forpligtelser, for så vidt angår den tekniske gennemførelse af den indirekte aktion, opfylder de andre deltagere tilskudsaftalen uden supplerende tilskud fra Fællesskabet, medmindre Kommissionen udtrykkeligt fritager dem for den forpligtelse.

5. Bliver det umuligt at gennemføre en indirekte aktion, eller gennemfører deltagerne den ikke, sørger Kommissionen for, at den afsluttes.

6. Deltagerne sørger for, at Kommissionen holdes underrettet om enhver begivenhed, der kunne påvirke den indirekte aktions gennemførelse eller Fællesskabets interesser.

7. Hvis det er fastsat i tilskudsaftalen, kan deltagerne i den indirekte aktion lade visse dele af arbejdet udføre af en tredjepart i underentreprise.

8. Kommissionen fastlægger procedurer for deltagernes adgang til retlig prøvelse.

Artikel 18

Generelle bestemmelser i tilskudsaftaler

1. Den standardtilskudsafale, som er vedtaget ved Kommissionens beslutning K(2007) 1509 af 10. april 2007 finder anvendelse på rammeprogrammet.

En tilskudsafale fastsætter deltagernes rettigheder og pligter over for Fællesskabet i overensstemmelse med afgørelse 2006/970/Euratom, denne forordning, finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 og almindelige EU-retlige principper.

På samme grundlag fastsætter den rettigheder og pligter for de juridiske enheder, der indtræder som nye deltagere i en igangværende indirekte aktion.

2. I givet fald fastsætter tilskudsaftalen, hvilken del af Fællesskabets finansieringsbidrag der bygger på godtgørelse af støtteberettigede omkostninger, og hvilken del der bygger på enhedstakster (f.eks. på grundlag af tabeller over enhedsomkostninger) eller faste beløb.

3. Det fastsættes i tilskudsaftalen, hvilke ændringer i konsortiets sammensætning der kræver forudgående offentliggørelse af en indkaldelse af ansøgninger.

4. Tilskudsaftalen foreskriver, at Kommissionen får forelagt periodiske aktivitetsrapporter, hvor der gøres status over gennemførelsen af den pågældende indirekte aktion.

5. Tilskudsaftalen fastsætter eventuelt, at Kommissionen skal underrettes på forhånd om påtænkte overdragelser af ejendomsret til forgrundsviden til en tredjepart.

6. Når deltagerne ifølge tilskudsaftalen skal udføre aktiviteter til fordel for tredjeparter, bekendtgør de dette over for en bred offentlighed og identificerer, bedømmer og udvælger tredjeparterne efter en gennemsigtig, retfærdig og upartisk fremgangsmåde. Hvis det foreskrives i arbejdsprogrammet, fastsættes der kriterier for udvælgelse af sådanne tredjeparter i tilskudsaftalen. Kommissionen forbeholder sig ret til at modsætte sig udvælgelsen af tredjeparter.

7. Hvis en betydelig ændring af standardaftalen for tilskud som nævnt i stk. 1 viser sig nødvendig, reviderer Kommissionen den, hvor det er relevant, i nært samarbejde med medlemsstaterne.

8. Standardtilskudsafalen lever op til de almindelige principper i det europæiske charter for forskere og adfærdskodeks for ansættelse af forskere. Aftalen omhandler efter forholdene samspil med uddannelse på alle niveauer, vilje og evne til at fremme dialog og debat om videnskabelige spørgsmål og forskningsresultater med et bredt publikum, der rækker uden for forskerkredse, aktiviteter, der kan øge kvinders deltagelse og rolle i forskningen, og aktiviteter, der behandler samfundsmæssige og økonomiske aspekter af forskningen.

9. Standardtilskudsaftalen indeholder bestemmelser om tilsyn og finanskontrol udøvet af Kommissionen eller dennes befuldmægtigede repræsentant samt Revisionsretten.

10. Tilskudsaftalen fastsætter frister for, hvornår deltagerne skal give de forskellige meddelelser, der er omhandlet i denne forordning.

Artikel 19

Bestemmelser om adgangsrret, nyttiggørelse og formidling

1. Tilskudsaftalen fastsætter deltagerens rettigheder og pligter med hensyn til adgangsrret, nyttiggørelse og formidling, i det omfang de ikke er fastsat i denne forordning.

Med dette formål foreskriver den, at der forelægges Kommissionen en plan for nyttiggørelse og formidling af forgrundsviden.

2. Tilskudsaftalen foreskriver, på hvilke betingelser deltagerne kan gøre indsigelse mod, at Kommissionens bemyndigede repræsentanter foretager en teknologisk revision af nyttiggørelsen og formidlingen af forgrundsviden.

Artikel 20

Bestemmelser om opsigelse

Det anføres i tilskudsaftalen, med hvilke grunde den kan opsiges helt eller delvis, navnlig manglende efterlevelse af denne forordning, manglende præstationer eller brud på aftalen; desuden specificeres følgerne af en deltagers manglende efterlevelse for de andre deltagere.

Artikel 21

Særlige bestemmelser

1. Tilskudsafalter om indirekte aktioner til støtte for bestående forskningsinfrastruktur og i givet fald ny forskningsinfrastruktur indeholder særlige bestemmelser om fortrolighed, offentliggørelse, adgangsrret og forpligtelser, der kunne berøre infrastrukturens brugere.

2. Tilskudsafalter om indirekte aktioner til støtte for forskeres uddannelse og karriereudvikling indeholder særlige bestemmelser om fortrolighed, adgangsrret og forpligtelser vedrørende de forskere, der drager fordel af aktionen.

3. For at beskytte medlemsstaternes forsvarsinteresser, jf. traktatens artikel 24, fastsættes der i givet fald særlige bestemmelser om fortrolighed, klassificering af oplysninger, adgangsrret, overdragelse af ejendomsret til forgrundsviden og nyttiggørelse af forgrundsviden i tilskudsaftalen.

Artikel 22

Undertegnelse og tiltrædelse

Tilskudsafalter træder i kraft, når de er underskrevet af koordinatoren og Kommissionen.

De gælder for alle deltagere, der formelt har tiltrådt dem.

Underafdeling 4

Konsortier

Artikel 23

Konsortieafalter

1. Medmindre andet er bestemt i indkaldelsen af forslag, indgår alle deltagere i en indirekte aktion en aftale, i det følgende benævnt »konsortieaftale«, hvori bl.a. følgende fastsættes:

- a) konsortiets interne organisation
- b) fordelingen af Fællesskabets finansieringsbidrag
- c) regler til supplerende af reglerne i kapitel III og om tilhørende bestemmelser i tilskudsaftalen
- d) løsning af interne tvister, herunder tilfælde af magtmisbrug
- e) afalter mellem deltagerne om ansvar, godtgørelse og fortrolighed.

2. Kommissionen fastlægger og offentliggør retningslinjer om de vigtigste spørgsmål, som deltagerne kan anføre i konsortieafalterne.

Artikel 24

Koordinator

1. De juridiske enheder, der ønsker at deltage i en indirekte aktion, udpeger blandt deltagerne en person, der som koordinator udfører følgende opgaver i overensstemmelse med denne forordning, finansforordningen, forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 og tilskudsaftalen:

- a) fører tilsyn med, at deltagerne i den indirekte aktion opfylder deres forpligtelser
- b) kontrollerer, at de juridiske enheder, der er anført i tilskudsafalterne, iagttager de formaliteter, der er nødvendige for tiltrædelse af tilskudsafalterne
- c) modtager Fællesskabets finansieringsbidrag og fordeler det i overensstemmelse med konsortieaftalen og tilskudsafalterne
- d) opbevarer bilag og fører regnskab vedrørende Fællesskabets finansieringsbidrag og informerer Kommissionen om dets fordeling i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, litra b), og artikel 35
- e) formidler effektiv og korrekt kommunikation mellem deltagerne og aflægger regelmæssigt rapport om udviklingen i projektet til deltagerne og Kommissionen.

2. Det skal fremgå af tilskudsafalterne, hvem der er koordinator.

Udpegning af en ny koordinator kræver skriftligt samtykke fra Kommissionen.

*Artikel 25***Ændringer i et konsortium**

1. Deltagerne i en indirekte aktion kan i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i konsortieaftalen vedtage at inddrage en ny deltager eller at lade en eksisterende deltager udgå.

2. En juridisk enhed, der slutter sig til en igangværende aktion, skal tiltræde tilskudsaftalen.

3. I særlige tilfælde offentliggør konsortiet, når det er fastsat i tilskudsaftalen, en indkaldelse og sikrer, at den formidles bredt via bestemte informationsmedier, herunder på internetsider for rammeprogrammet, ved annoncering i fagpressen eller i brochurer og gennem de nationale kontaktpunkter, medlemsstaterne og de associerede lande har oprettet med henblik på information og støtte.

Konsortiet bedømmer de indkomne ansøgninger på baggrund af de kriterier, der er bestemmende for den oprindelige aktion, med bistand fra uafhængige eksperter, som udpeges af konsortiet i overensstemmelse med principperne i artikel 14 og 16.

4. Konsortiet underretter Kommissionen om ethvert forslag til ændring i sin sammensætning, og denne kan gøre indsigelse indtil 45 dage efter underretningen.

Ændringer i konsortiets sammensætning, som er knyttet til forslag om andre ændringer i tilskudsaftalen, som ikke hænger direkte sammen med ændringen i sammensætningen, kræver skriftligt samtykke fra Kommissionen.

*Underafdeling 5***Tilsyn med og evaluering af programmer og indirekte aktioner og informationsformidling***Artikel 26***Tilsyn og evaluering**

1. Kommissionen fører tilsyn med gennemførelsen af indirekte aktioner på grundlag af de periodiske aktivitetsrapporter, der forelægges i overensstemmelse med standardtilskudsaftalen, jf. artikel 18.

Kommissionen fører især tilsyn med gennemførelsen af den plan for nyttiggørelse og formidling af forgrundsviden, som er forelagt i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit.

Med dette for øje kan Kommissionen lade sig bistå af uafhængige eksperter, der udnævnes i henhold til artikel 16.

2. Kommissionen opretter og ajourfører et informations-system, der gør det muligt at gennemføre det tilsyn, der er nævnt i stk. 1, på en effektiv og sammenhængende måde for hele rammeprogrammet.

Kommissionen offentliggør i et passende medie oplysninger om de projekter, der modtager støtte, jf. dog artikel 3.

3. Tilsynet og evalueringen som omhandlet i artikel 6 i afgørelse 2012/93/Euratom skal inddrage aspekter vedrørende anvendelsen af denne forordning og skal omfatte de budgetmæssige konsekvenser af ændringerne af omkostningsberegningssystemet i forhold til Fællesskabets syvende rammeprogram, og deres indvirkning på deltagerens administrative byrde.

4. Kommissionen udnævner i henhold til artikel 16 uafhængige eksperter til at bistå med de fornødne evalueringer under rammeprogrammet og dets særprogrammer og om nødvendigt til evaluering af tidligere rammeprogrammer.

5. Derudover kan Kommissionen nedsætte grupper af uafhængige eksperter, der udnævnes i henhold til artikel 16, til at rådgive den om udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets forskningspolitik.

*Artikel 27***Oplysninger, der skal stilles til rådighed**

1. Med forbehold af artikel 3 stiller Kommissionen efter anmodning sine relevante oplysninger om forgrundsviden, der hidrører fra arbejde, som er udført i forbindelse med en indirekte aktion, til rådighed for enhver medlemsstat eller ethvert associeret land, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Oplysningerne har betydning for offentlige interesser.
- Deltagerne har ikke givet holdbare og tilstrækkelige grunde til, at de pågældende oplysninger bør tilbageholdes.

2. Tilrådgørelse af oplysninger efter stk. 1 kan under ingen omstændigheder anses for at indebære, at der overdrages rettigheder eller pligter fra Kommissionen eller de øvrige deltagere til modtageren.

Modtageren skal dog behandle alle sådanne oplysninger som fortrolige, medmindre de bliver offentlige eller gøres offentligt tilgængelige af deltagerne eller de er meddelt til Kommissionen uden fortrolighedskrav.

*AFDELING 3***Finansieringsbidrag fra fællesskabet***Underafdeling 1***Støtteberettigede deltagere og tilskudsformer***Artikel 28***Støtteberettigede deltagere**

1. Følgende juridiske enheder, der deltager i en indirekte aktion, kan få finansieringsbidrag fra Fællesskabet:

- juridiske enheder, der er etableret i en medlemsstat eller et associeret land eller oprettet i henhold til EU-lovgivningen
- internationale organisationer af europæisk interesse.

2. Fællesskabet kan yde finansieringsbidrag til en deltagende international organisation, der ikke er en international organisation af europæisk interesse, og til en juridisk enhed, der er etableret i et tredjeland, som ikke er et associeret land, hvis blot én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der er bestemmelser herom i særprogrammerne eller det relevante arbejdsprogram.
- b) Bidraget er afgørende for gennemførelse af den indirekte aktion.
- c) Der er fastsat bestemmelser om bidraget i en bilateral aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde eller i en anden ordning mellem Fællesskabet og det land, den juridiske enhed er etableret i.

Artikel 29

Tilskudsformer

Fællesskabets finansieringsbidrag til tilskud under bilag II til afgørelse 2012/93/Euratom bygger på hel eller delvis godtgørelse af støtteberettigede omkostninger.

Fællesskabets finansieringsbidrag kan dog ydes i form af enhedstakstfinansiering, f.eks. på grundlag af tabeller over enhedsomkostninger eller som fast beløb, eller en kombination af godtgørelse af støtteberettigede omkostninger og enhedstakster og faste beløb. Fællesskabets finansieringsbidrag kan også ydes i form af stipendier eller priser.

Arbejdsprogrammerne og forslagsindkaldelserne angiver de tilskudsformer, som skal anvendes i de pågældende aktioner.

Artikel 30

Godtgørelse af støtteberettigede omkostninger

1. Indirekte aktioner, der finansieres af tilskud, medfinansieres af deltagerne.

Når Fællesskabet yder finansieringsbidrag som godtgørelse for støtteberettigede omkostninger, må dette ikke resultere i overskud.

2. Indtægter bliver taget i betragtning ved udbetalingen af tilskuddet, når aktionen er gennemført.

3. Omkostninger ved gennemførelse af en indirekte aktion skal opfylde følgende betingelser for at være støtteberettigede:

- a) De skal være faktiske.
- b) De skal være afholdt under aktionens gennemførelse; dog kan tilskudsaftalen fastsætte, at denne bestemmelse fraviges, for så vidt angår slutrapporter.
- c) De skal være fastslået i overensstemmelse med deltagerens sædvanlige regnskabs- og administrationsprincipper og -praksis og anvendt med det ene formål at nå aktionens mål og forventede resultater på en måde, der opfylder principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

d) De skal være opført i deltagerens regnskaber og betalt, og hvis tredjeparter bidrager, skal de være opført i tredjeparternes regnskaber.

e) Der skal være fratrukket ikke-støtteberettigede omkostninger, herunder identificerbare indirekte skatter som f.eks. moms, afgifter, debetrenter, hensættelser til dækning af eventuelle fremtidige tab eller forpligtelser, valutatab, omkostninger i forbindelse med kapitalforrentning, omkostninger, der er anmeldt, afholdt eller godtgjort som led i et andet EU-projekt, gæld og gældsomkostninger, uforholdsmæssigt store eller letsindigt afholdte udgifter og alle andre omkostninger, der ikke opfylder betingelserne i litra a) til d).

I første afsnit, litra a), kan der anvendes gennemsnitspersona-leudgifter, hvis de er i overensstemmelse med deltagerens sædvanlige regnskabs- og administrationsprincipper og -praksis og ikke afviger væsentligt fra de faktiske omkostninger.

4. Fællesskabets finansieringsbidrag beregnes ud fra omkostningerne til den indirekte aktion som helhed, men godtgørelsen baseres på de omkostninger, hver enkelt deltager indrapporterer.

Artikel 31

Direkte og indirekte omkostninger, der er støtteberettigede

1. Støtteberettigede omkostninger udgøres af omkostninger, der kan henføres direkte til aktionen (i det følgende »direkte støtteberettigede omkostninger«) og omkostninger, der ikke kan henføres direkte til aktionen, men som er afholdt i umiddelbar forbindelse med direkte, støtteberettigede omkostninger, der henføres til aktionen (i det følgende »indirekte støtteberettigede omkostninger«).

2. Godtgørelse af deltagerens omkostninger baseres på deres støtteberettigede direkte og indirekte omkostninger.

En deltager kan i henhold til artikel 30, stk. 3, litra c), anvende en forenklet metode til beregning af sine indirekte støtteberettigede omkostninger som juridisk enhed, hvis denne metode er i overensstemmelse med den pågældendes sædvanlige regnskabs- og administrationsprincipper og -praksis. De principper, der skal følges i den henseende, fastlægges i standardtilskudsaf-talen.

3. Der kan i tilskudsaf-talen fastsættes en procentdel, som godtgørelse af indirekte, støtteberettigede omkostninger højst kan udgøre af de direkte støtteberettigede omkostninger minus direkte støtteberettigede omkostninger til underentrepriser; det er især tilfældet for samordnings- og støtteaktioner og visse aktioner til støtte for forskeres uddannelse og karriereudvikling.

4. Som en undtagelse fra stk. 2 kan en deltager til dækning af indirekte støtteberettigede omkostninger vælge en enhedstakst relateret til deltagerens samlede direkte støtteberettigede omkostninger minus direkte støtteberettigede omkostninger til underentrepriser eller godtgørelse af tredjeparts omkostninger.

Kommissionen fastsætter passende enhedstakster ud fra en realistisk vurdering af de faktiske indirekte omkostninger i overensstemmelse med finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

5. Offentlige almenyttige organer, sekundære og højere uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer og SMV'er, som ikke med sikkerhed kan angive deres faktiske indirekte omkostninger i forbindelse med den pågældende aktion, når de deltager i finansieringsordninger, der omfatter forskning, teknologisk udvikling og demonstration som omhandlet i artikel 32, kan vælge en enhedstakst svarende til 60 % af de samlede direkte støtteberettigede omkostninger.

6. Alle enhedstakster fastlægges i standardtilskudsaftalen.

Artikel 32

Maksimalt finansieringsbidrag

1. Fællesskabets finansieringsbidrag til forskning og teknologisk udvikling kan beløbe sig til højst 50 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

Dog kan det for offentlige almenyttige organer, sekundære og højere uddannelsesinstitutioner, forskningsorganisationer og SMV'er beløbe sig til højst 75 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

2. Fællesskabets finansieringsbidrag til demonstration kan beløbe sig til højst 50 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

3. Fællesskabets finansieringsbidrag til aktiviteter, der understøttes af samordnings- og støtteaktioner og aktioner til støtte for forskeres uddannelse og karriereudvikling, kan beløbe sig til 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

4. Fællesskabets finansieringsbidrag til ledelse, herunder attest for årsregnskaberne, samt andre aktiviteter, der ikke er omfattet af stk. 1, 2 og 3, kan beløbe sig til 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

De andre aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, kan eksempelvis bestå i uddannelse inden for aktioner, der ikke er omfattet af finansieringsordningen til støtte for forskeres uddannelse og karriereudvikling, samt koordinering, netsamarbejde og formidling.

5. Ved anvendelse af stk. 1-4 lægges de støtteberettigede omkostninger og indtægter til grund, når Fællesskabets finansieringsbidrag beregnes.

6. Stk. 1-5 finder anvendelse på indirekte aktioner, hvor enhedstakstfinansiering eller finansiering med faste beløb anvendes for hele den indirekte aktion.

Artikel 33

Rapportering og revision af støtteberettigede omkostninger

1. Der forelægges periodiske rapporter for Kommissionen om støtteberettigede omkostninger, renteindtægter som følge af forhåndsudbetalinger og indtægter i forbindelse med den pågældende indirekte aktion, i de relevante tilfælde ledsaget af en attest for årsregnskaberne, i overensstemmelse med finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

Eventuel medfinansiering af den pågældende aktion skal rapporteres og i givet fald attesteres ved aktionens afslutning.

2. Uanset finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 kræves der kun attest for årsregnskaberne, når det samlede beløb af mellemliggende betalinger og saldobetalinger til en deltager udgør mindst 375 000 EUR i forbindelse med en indirekte aktion.

For indirekte aktioner af højst to års varighed skal deltageren dog ikke fremvise mere end én attest for årsregnskaberne, nemlig ved projektets afslutning.

Der kræves ikke attest for årsregnskaberne for indirekte aktioner, som godtgøres fuldt ud i form af faste beløb og enhedstakster.

3. Når der er tale om offentlige organer, forskningsorganisationer og sekundære og højere uddannelsesinstitutioner, kan den i stk. 1 krævede attest for årsregnskaberne udstedes af en kompetent embedsmand.

Artikel 34

Ekspertisenet

1. Arbejdsprogrammet fastsætter de former for tilskud, der skal anvendes i forbindelse med ekspertisenet.

2. Når Fællesskabets finansieringsbidrag til ekspertisenet har form af et fast beløb, beregnes det ud fra antallet af forskere, som skal inkluderes i ekspertisenettet, og aktionens varighed. Enheden for faste beløb er 23 500 EUR pr. år pr. forsker.

Kommissionen justerer beløbet i overensstemmelse med finansforordningen og forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

3. Det fastsættes i arbejdsprogrammet, hvor mange deltagere og, når det er relevant, hvor mange forskere der kan indgå i beregningsgrundlaget for det maksimale faste beløb. Dog kan der være flere deltagere end det maksimale antal, der ligger til grund for fastsættelse af finansieringsbidraget.

4. Finansieringsbidraget udbetales periodisk i trancher.

De periodiske trancher udbetales, efterhånden som det fælles aktivitetsprogram gennemføres, idet integrationen af forskningsressourcer og forskningskapacitet måles ud fra resultatindikatorer, der efter forhandling med konsortiet er fastsat i tilskuds-aftalen.

Underafdeling 2

Udbetaling, fordeling, inddrivelse og garanti

Artikel 35

Udbetaling og fordeling

1. Fællesskabets finansieringsbidrag udbetales uden unødigt forsinkelse til deltagerne via koordinatoren.
2. Koordinatoren opbevarer bilag, således at det til enhver tid kan fastslås, hvor stor en andel af fællesskabsmidlerne hver enkelt deltager har modtaget.

Koordinatoren forelægger Kommissionen disse oplysninger på anmodning.

Artikel 36

Inddrivelse

Kommissionen kan vedtage en inddrivelsesbeslutning i overensstemmelse med finansforordningen.

Artikel 37

Mekanisme til at undgå risici

1. Hver deltagers finansielle ansvar er begrænset til vedkommendes egen gæld, jf. stk. 2-5.
 2. For at forvalte risikoen for, at Fællesskabets udestående beløb ikke kan inddrives, har Kommissionen oprettet og driver deltagergarantifonden (i det følgende »fonden«), jf. bilaget.
- Renter oppebåret af fonden indgår i denne og anvendes udelukkende til de formål, der er anført i bilagets punkt 3, jf. dog bilagets punkt 4.
3. Det bidrag, der ydes til fonden af en deltager i en indirekte aktion i form af et tilskud, må ikke overstige 5 % af det finansieringsbidrag. Fællesskabet skal betale deltageren. Ved aktionens afslutning betales bidraget til fonden tilbage til deltageren via koordinatoren, jf. dog stk. 4.
 4. Hvis de renter, som fonden har givet, ikke er tilstrækkelige til at dække de beløb, der skal indbetales til Fællesskabet, kan Kommissionen trække op til én procent af Fællesskabets finansieringsbidrag til en deltager fra det beløb, der skal tilbagebetales til deltageren.
 5. Det fradrag, der er omhandlet i stk. 4, gælder ikke for offentlige organer, juridiske enheder, hvis deltagelse i den indi-

rekte aktion garanteres af en medlemsstat eller et associeret land, og sekundære og højere uddannelsesinstitutioner.

6. Kommissionen kontrollerer på forhånd kun den økonomiske formåen hos koordinatorene og hos de deltagere, bortset fra dem, der er omhandlet i stk. 5, der ansøger om et finansieringsbidrag fra Fællesskabet til en indirekte aktion, der overstiger 500 000 EUR, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder, hvor det på grundlag af allerede tilgængelige oplysninger er berettiget at tvivle på disse deltagers økonomiske formåen.

7. Deltagergarantifonden betragtes som en tilstrækkelig garanti i henhold til finansforordningen. Deltagerne må ikke afkræves eller pålægges krav om yderligere garanti eller sikkerhedsstillelse.

KAPITEL III

FORMIDLING, NYTTIGGØRELSE OG ADGANGSRET

AFDELING 1

Forgrundsviden

Artikel 38

Særlige regler for fusionsenergiforskning

Forskrifterne i dette kapitel gælder med forbehold af de særlige regler for aktiviteter under forskningstemaet fusionsenergiforskning, jf. kapitel IV.

Underafdeling 1

Ejendomsret

Artikel 39

Ejendomsret til forgrundsviden

1. Forgrundsviden, der hidrører fra arbejde udført som led i andre indirekte aktioner end de i stk. 3 omhandlede, tilhører de deltagere, som har udført det arbejde, der har skabt den pågældende forgrundsviden.
2. Hvis ansatte eller andet personale, der arbejder for en deltager, kan gøre krav på rettigheder til forgrundsviden, sørger deltageren for, at disse rettigheder kan udøves på en måde, der er forenelig med deltagerens forpligtelser i medfør af tilskuds-aftalen.
3. Fællesskabet har ejendomsretten til forgrundsviden i følgende tilfælde:
 - a) samordnings- og støtteaktiviteter, der består i køb af varer eller tjenesteydelser, som er omfattet af finansforordningens bestemmelser om offentlige indkøb
 - b) samordnings- og støtteaktioner, der implicerer uafhængige eksperter.

*Artikel 40***Fælles ejendomsret til forgrundsviden**

1. Hvis forgrundsviden er et resultat af flere deltageres fælles arbejde og deres respektive andel i arbejdet ikke kan fastslås, ejes denne viden af disse deltagere i fællesskab.

De indgår en aftale om, hvordan den fælles ejendomsret skal fordeles og forvaltes i overensstemmelse med betingelserne i tilskudsaftalen.

2. Hvis der endnu ikke er indgået en aftale om fælles ejendomsret, har hver af medejerne ret til at udstede ikke-eksklusive licenser til tredjeparter uden ret til at give underlicenser, under følgende forudsætninger:

a) forudgående meddelelse til de andre medejere

b) en rimelig kompensation til de andre medejere.

3. Kommissionen vejleder efter anmodning om aspekter, der eventuelt skal medtages i aftalen om fælles ejendomsret.

*Artikel 41***Overdragelse af forgrundsviden**

1. Ejeren af forgrundsviden kan overdrage denne til enhver juridisk enhed, jf. dog stk. 2-5 i denne artikel og artikel 42.

2. En deltager, der overdrager ejendomsretten til forgrundsviden, overdrager samtidig til rettighedsmodtageren sine forpligtelser vedrørende denne forgrundsviden, jf. tilskudsaftalen, herunder forpligtelsen til overdragelse til en eventuel efterfølgende rettighedsmodtager.

3. Når deltageren har pligt til at overdrage adgangsret, skal de andre deltagere i samme aktion have forudgående meddelelse herom og tilstrækkelige oplysninger om den nye ejer af denne forgrundsviden til, at de kan udøve deres adgangsret i henhold til tilskudsaftalen, med forbehold af eventuelle fortrolighedsbestemmelser.

De andre deltagere kan dog ved skriftlig aftale give afkald på deres ret til individuel forudgående meddelelse om overdragelse af ejendomsret fra en deltager til en nærmere bestemt tredjepart.

4. Når der er givet meddelelse som anført i stk. 3, første afsnit, kan enhver anden deltager modsætte sig enhver form for overdragelse af ejendomsret med den begrundelse, at det skader dennes adgangsret.

Kan en af de andre deltagere påvise, at dennes rettigheder vil lide skade, kan den påtænkte overdragelse først finde sted, når der er opnået enighed mellem de berørte parter.

5. Tilskudsaftalen kan, hvor det er relevant bestemme, at Kommissionen skal underrettes på forhånd om påtænkt overdragelse af ejendomsret eller påtænkt udstedelse af eksklusivlicens til en tredjepart, der er etableret i et tredjeland, som ikke er associeret med rammeprogrammet.

*Artikel 42***Beskyttelse af europæisk konkurrenceevne, medlemsstaternes forsvarsinteresser og etiske principper**

Kommissionen kan modsætte sig, at der til en tredjepart, der er etableret i et tredjeland, som ikke er associeret med rammeprogrammet, overdrages ejendomsret til forgrundsviden eller udstedes licens til forgrundsviden, hvis dette efter Kommissionens opfattelse ikke er i overensstemmelse med interessen i at udvikle den europæiske økonomis konkurrenceevne eller med medlemsstaternes forsvarsinteresser, jf. traktatens artikel 24, eller er uforeneligt med etiske principper.

I disse tilfælde kan overdragelsen af ejendomsret og udstedelsen af licens først finde sted, når der er truffet sikkerhedsforanstaltninger til Kommissionens tilfredshed.

*Underafdeling 2***Beskyttelse, offentliggørelse, formidling og nyttiggørelse***Artikel 43***Beskyttelse af forgrundsviden**

Hvis forgrundsviden kan anvendes erhvervsmæssigt, skal dens ejer sikre, at den beskyttes tilstrækkeligt og effektivt under behørig hensyntagen til egne berettigede interesser og de berettigede interesser, især kommercielle interesser, som de andre deltagere i den pågældende indirekte aktion har.

Når en deltager, der ikke er ejer af den pågældende forgrundsviden, påberåber sig sine berettigede interesser, må han i hvert enkelt tilfælde påvise, at han ville få påført uforholdsmæssig stor skade.

Hvis forgrundsviden kan anvendes erhvervsmæssigt, og ejeren heraf ikke beskytter denne viden og ikke overdrager den til andre deltagere, til en associeret enhed, som er etableret i en medlemsstat eller et associeret land, eller til enhver anden tredjepart, der er etableret i en medlemsstat eller et associeret land, i overensstemmelse med de tilknyttede forpligtelser, jf. artikel 41, må ingen formidling finde sted uden forudgående underretning af Kommissionen.

I så fald kan Kommissionen med den pågældende deltagers samtykke overtage ejendomsretten til denne forgrundsviden og træffe foranstaltninger til, at den bliver beskyttet forsvarligt. Den pågældende deltager kan kun afvise dette, hvis han kan påvise, at det vil påføre hans berettigede interesser uforholdsmæssig stor skade.

Artikel 44

Erklæring om økonomisk støtte fra Fællesskabet

Alle publikationer, alle patentansøgninger, der indgives af eller på vegne af en deltager, og enhver anden videnformidling vedrørende forgrundsviden skal indeholde en erklæring, der kan omfatte visuelle midler, om, at den pågældende forgrundsviden er blevet til med økonomisk støtte fra Fællesskabet.

Erklæringens udformning fastsættes i tilkudsaftalen.

Artikel 45

Nyttiggørelse og formidling

1. Deltagerne nyttiggør forgrundsviden, som de ejer, eller sørger for, at den bliver nyttiggjort.

2. Hver deltager sikrer, at forgrundsviden, som han har ejendomsret til, formidles så hurtigt som muligt. Unnlader han dette, kan Kommissionen formidle denne forgrundsviden i henhold til traktatens artikel 12.

Tilkudsaftalen kan fastsætte frister herfor.

3. Formidlingsaktiviteter må ikke stride mod beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, fortrolighedsbestemmelser og forgrundsvidenejerens berettigede interesser og medlemsstaternes forsvarsinteresser, jf. traktatens artikel 24.

4. De andre berørte deltagere skal have forudgående meddelelse om enhver formidlingsaktivitet.

De andre deltagere kan, når de har modtaget meddelelsen, gøre indsigelse, hvis de finder, at deres berettigede interesser i forhold til deres forgrunds- eller baggrundsviden kan blive påført uforholdsmæssig stor skade. I så fald må formidlingsaktiviteten først finde sted, når der er taget passende skridt til at beskytte disse berettigede interesser.

AFDELING 2

Adgangsret til baggrunds- og forgrundsviden

Artikel 46

Baggrundsviden, der er omfattet

Deltagerne kan afgrænse den baggrundsviden, der er brug for til den indirekte aktion, og udelukke bestemte dele af denne baggrundsviden, hvis det er hensigtsmæssigt.

Artikel 47

Principper

1. Ansøgninger om adgangsret skal indgives skriftligt.
2. Adgangsret indebærer ikke ret til at give underlicenser, medmindre ejeren af den pågældende forgrunds- eller baggrundsviden har givet sit samtykke.
3. Der kan gives eksklusivlicenser til forgrunds- eller baggrundsviden, hvis alle de andre deltagere skriftligt giver afkald på deres adgangsret til den.
4. I aftaler, der giver deltagere eller tredjeparter adgangsret til forgrunds- eller baggrundsviden, skal det sikres, at andre deltageres potentielle adgangsret ikke indskrænkes, jf. dog stk. 3.
5. Deltagere i samme aktion underretter hurtigst muligt hinanden om eventuelle begrænsninger i indrømmelsen af adgangsret til baggrundsviden og om andre begrænsninger, som kan påvirke indrømmelsen af adgangsret væsentligt, jf. dog artikel 48 og 49 samt tilkudsaftalen.
6. En deltagers pligt til at give de andre deltagere i samme indirekte aktion adgangsret ifølge bestemmelserne i tilkudsaftalen indskrænkes ikke af, at dennes deltagelse i aktionen ophører.

Artikel 48

Adgangsret med henblik på gennemførelsen af indirekte aktioner

1. Der gives deltagere i den samme indirekte aktion adgangsret til forgrundsviden, der er nødvendig for, at de kan udføre deres eget arbejde i den indirekte aktion.

Denne adgangsret gives royaltifrit.

2. Der gives deltagere i den samme indirekte aktion adgangsret til baggrundsviden, der er nødvendig for, at de kan udføre deres eget arbejde i den indirekte aktion, hvis den pågældende deltager har ret til at give sådan adgangsret.

Denne adgangsret gives royaltifrit, medmindre alle deltagere har aftalt andet før deres tiltrædelse af tilkudsaftalen.

Artikel 49

Adgangsret med henblik på nyttiggørelse

1. Der gives deltagere i den samme indirekte aktion adgangsret til forgrundsviden, der er nødvendig for, at de kan nyttiggøre deres egen forgrundsviden.

Hvis der er enighed om det, gives denne adgangsret enten på rimelige vilkår eller royaltyfrit.

2. Der gives deltagere i samme indirekte aktion adgangsret til baggrundsviden, der er nødvendig for, at de kan nyttiggøre deres egen forgrundsviden, hvis den pågældende deltager har ret til at give sådan adgangsret.

Hvis der er enighed om det, gives denne adgangsret enten på rimelige vilkår eller royaltyfrit.

3. En associeret enhed, der er etableret i en medlemsstat eller et associeret land, har også adgangsret, jf. stk. 1 og 2, til forgrunds- og baggrundsviden på samme betingelser som den deltager, den er associeret med, medmindre andet er fastsat i tilskudsaftalen eller konsortieaftalen.

4. Anmodninger om adgangsret efter stk. 1, 2 og 3 kan fremsættes i indtil et år efter et af følgende tidspunkter:

- a) når den indirekte aktion er afsluttet
- b) når ejeren af den pågældende baggrunds- eller forgrundsviden ophører med at deltage.

Deltagerne kan fastsætte en anden tidsgrænse.

KAPITEL IV

SÆRLIGE DELTAGELSESGREGLER FOR AKTIVITETER UNDER FORSKNINGSTEMAET "FUSIONSENERGIFORSKNING"

Artikel 50

Anvendelsesområde

Reglerne i dette kapitel gælder for aktiviteter under forskningstemaet fusionsenergiforskning, jf. særprogrammet. I tilfælde af konflikt mellem reglerne i dette kapitel og reglerne i kapitel I og II gælder reglerne i dette kapitel.

Artikel 51

Gennemførelse af fusionsenergiforskning

Aktiviteterne under forskningstemaet fusionsenergiforskning kan gennemføres efter de procedurer og regler for formidling og nyttiggørelse, der gælder inden for følgende rammer:

- a) associeringsaftalerne mellem Fællesskabet og medlemsstaterne eller associerede tredjelande eller juridiske enheder i medlemsstater eller associerede tredjelande

b) den europæiske aftale om udvikling af fusionsenergi, EFDA-aftalen (European Fusion Development Agreement), der er indgået mellem Fællesskabet og organisationer, der er etableret i eller handler på vegne af medlemsstater og associerede lande

c) Det Europæiske Fællesforetagende for Den Internationale Termonukleare Forsøgsreaktor (ITER), der bygger på bestemmelserne i traktatens afsnit II, kapitel 5

d) internationale aftaler om samarbejde med tredjelande eller juridiske enheder, der måtte blive etableret ved en sådan aftale, særlig ITER-aftalen og »bredere strategi«-aftaler

e) andre multilaterale aftaler mellem Fællesskabet og associerede organisationer, særlig aftalen om personalemobilitet

f) Aktioner med omkostningsdeling, der tager sigte på at fremme og bidrage til fusionsenergiforskning sammen med organer i medlemsstater eller lande, der er associeret med rammeprogrammet, men som ikke har indgået associeringsaftaler.

Artikel 52

Finansieringsbidrag fra Fællesskabet

1. I associeringsaftaler som anført i artikel 51, litra a), og for aktioner med omkostningsdeling som anført i artikel 51, litra f), fastsættes der regler om finansieringsbidrag fra Fællesskabet til de berørte aktiviteter.

Den årlige sats for finansieringsbidraget fra Fællesskabet, der er fastsat i associeringsaftalerne, må ikke overstige 20 % af de associerede enheders udgifter til aktiviteter, der er fastlagt i deres årlige arbejdsprogrammer, i hele Fællesskabets syvende rammeprogramms løbetid og dette rammeprogram.

2. Efter høring af det rådgivende udvalg for det fusionsprogram, der er omhandlet i artikel 7 i Rådets afgørelse 2012/94/Euratom, kan Kommissionen finansiere følgende:

a) Under associeringsaftalerne kan der med en sats på højst 40 % ydes støtte til udgifter til specifikke samarbejdsprojekter mellem associerede enheder, som det rådgivende udvalg har anbefalet, at der ydes prioriteret støtte til, og som Kommissionen har godkendt; prioriteret støtte ydes især til foranstaltninger, der er relevante for ITER/DEMO, undtagen når der er tale om projekter, der allerede har fået prioritetsstatus under tidligere rammeprogrammer.

b) Der kan ydes støtte til aktioner, som udføres i medfør af den europæiske aftale om udvikling af fusionsenergi, herunder indkøb, eller det fællesforetagende, der er nævnt i artikel 51, litra c).

c) Der kan ydes støtte til foranstaltninger, som gennemføres i henhold til aftalen om personalemobilitet.

3. Er der tale om projekter eller foranstaltninger, der modtager finansieringsbidrag i henhold til stk. 2, litra a) eller b), har alle de juridiske enheder, der er omhandlet i artikel 51, litra a) og b), ret til at deltage i de eksperimenter, der udføres med det pågældende udstyr.

4. Fællesskabets finansieringsbidrag til de foranstaltninger, der udføres inden for rammerne af en international samarbejdsaftale som nævnt i artikel 51, litra d), fastsættes i overensstemmelse med denne aftales bestemmelser eller af juridiske enheder, der etableres i medfør af aftalen. Fællesskabet kan forvalte sin

deltagelse i og sit bidrag til finansiering af en sådan aftale gennem en hvilken som helst egnet juridisk enhed.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 53

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2011.

På Rådets vegne

M. KOROLEC

Formand

BILAG

DELTAGERGARANTIFOND

1. Fonden forvaltes af Fællesskabet repræsenteret ved Kommissionen, der optræder som eksekutivorgan på vegne af deltagerne på betingelser, som fastsættes i standardtilskudsaftalen.

Kommissionen overlader den finansielle forvaltning af fonden enten til Den Europæiske Investeringsbank eller, i overensstemmelse med artikel 13, litra b), til en passende finansiel institution (i det følgende benævnt »depositarbanken«). Depositarbanken forvalter fonden efter mandat fra Kommissionen.

2. Kommissionen kan modregne deltagerens bidrag til fonden i sin forhåndsbetaling til konsortiet og betale det til fonden på deres vegne.
3. Hvis en deltager skylder Fællesskabet et beløb, kan Kommissionen uanset de bøder, der kan pålægges deltagere, som misligholder deres forpligtelser, i overensstemmelse med finansforordningen enten:

- a) kræve, at depositarbanken direkte overfører det skyldige beløb fra fonden til koordinatoren for den indirekte aktion, hvis denne endnu ikke er afsluttet, og de andre deltagere indvilliger i at gennemføre den på en måde, så det samme mål nås, jf. artikel 17, stk. 4. Beløb, der overføres fra fonden, vil blive betragtet som finansieringsbidrag fra Fællesskabet, eller

- b) umiddelbart inddrive beløbet fra fonden, hvis den indirekte aktion bliver bragt til ophør eller allerede er afsluttet.

Kommissionen udsteder en betalingsordre til deltageren om at indbetale det skyldige beløb til fonden. Kommissionen kan med henblik herpå vedtage en inddrivelsesbeslutning i overensstemmelse med finansforordningen.

4. Beløb, der inddrives fra fonden under rammeprogrammet (2012-2013), vil udgøre formålsbestemte indtægter, jf. artikel 18, stk. 2, i finansforordningen.

Når gennemførelsen af alle tilskud under rammeprogrammet (2012-2013) er afsluttet, vil alle udestående beløb fra fonden blive inddrevet af Kommissionen og opført på Unionens budget med forbehold af de afgørelser, der træffes om næste rammeprogram.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 140/2012

af 17. februar 2012

om godkendelse af monensinnatrium som fodertilsætningsstof til hønniker (indehaver af godkendelsen er Huvvepharma NV Belgium)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af en sådan godkendelse.
- (2) Der er i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 indgivet en ansøgning om godkendelse af monensinnatrium. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) Ansøgningen vedrører godkendelse i tilsætningsstofkategorien »coccidiostatika og histomonostatika« af stoffet monensinnatrium som tilsætningsstof til foder til hønniker.
- (4) Monensinnatrium blev ved Kommissionens forordning (EF) nr. 109/2007 ⁽²⁾ tilladt anvendt i ti år som fodertilsætningsstof til slagtekyllinger og kalkuner op til 16 uger.

- (5) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) konkluderede i sin udtalelse af 15. november 2011 ⁽³⁾, at monensinnatrium under de foreslåede betingelser for anvendelse ikke har skadelige virkninger på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet, og at stoffet er effektivt i bekæmpelsen af *Eimeria*-infektioner. EFSA har ligeledes gennemgået den rapport om analysemetoden vedrørende fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det i henhold til forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (6) Vurderingen af monensinnatrium viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Derfor bør anvendelsen af dette præparat godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »coccidiostatika og histomonostatika«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastsat i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 31 af 6.2.2007, s. 6.

⁽³⁾ EFSA Journal 2011; 9(12):2442.

BILAG

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Navn på indehaveren af godkendelsen	Tilsætningsstof (handelsnavn)	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til	Midlertidige maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (MRL) i relevante foderstoffer af animalsk oprindelse
						mg aktivstof/kg fuldfoder med et vandindhold på 12 %				
Coccidiostatika og histomonostatika										
51701	Huvepharma NV Belgien	Monensinnatrium (Coxidin)	<p><i>Tilsætningsstoffets sammensætning:</i></p> <p>Monensinnatrium, teknisk indhold svarende til 25 % aktivt monensin Perlit: 15 % – 20 % Calciumcarbonat q.s.100 %</p> <p><i>Aktivstof</i></p> <p>$C_{36}H_{61}O_{11}Na$ Natriumsalt af polyethermonocarboxylsyre produceret af <i>Streptomyces cinnamonensis</i>, 28682, LMG S-19095, i form af pulver.</p> <p><i>Forholdsmæssig sammensætning:</i> Monensin A: mindst 90 % Monensin A + B: mindst 95 % Monensin C: 0,2-0,3 %</p> <p><i>Analysemetode (1):</i></p> <p>Metode til bestemmelse af aktivstoffet: højtryksvæskechromatografi (HPLC) med postkolonnederivatisering og UV/VIS-påvisning (standardmetoden i henhold til ISO EN:14183:2008).</p>	Hønniker	16 uger	100	125	<ol style="list-style-type: none"> Anvendelse den sidste dag før slagtning forbudt. Tilsætningsstoffet skal anvendes i foderblandinger som forblanding. Monensinnatrium må ikke blandes med andre coccidiostatika. I brugsvejledningen angives: »Farligt for dyr af hestefamilien. Dette foderstof indeholder en ionophor: bør ikke anvendes sammen med tiamulin, og der bør overvåges for eventuelle bivirkninger, når det anvendes sammen med andre lægemidler.« Brug passende beskyttelsesbeklædning, handsker og øjenværn/ansigtsskærm. Brug egnet åndedrætsværn, hvis der er utilstrækkelig ventilation i lokalet. Indehaveren af godkendelsen skal planlægge og gennemføre et program efter markedsføringen for overvågning af resistens over for <i>Eimeria</i> spp. 	9.marts 2022	<p>25 µg monensinnatrium/kg våd hud + fedt.</p> <p>8 µg monensinnatrium/kg våd lever, våd nyre og våd muskel.</p>

(1) Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på hjemmesiden for EU-referencelaboratoriet for fodertilsætningsstoffer: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 141/2012**af 17. februar 2012****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	107,7
	JO	78,3
	MA	61,7
	TN	94,1
	TR	98,5
	ZZ	88,1
0707 00 05	JO	124,9
	MA	94,0
	TR	168,6
	ZZ	129,2
0709 93 10	MA	89,1
	TR	151,1
	ZZ	120,1
0805 10 20	EG	47,3
	IL	61,7
	MA	46,6
	TN	49,8
	TR	68,8
	ZZ	54,8
0805 20 10	IL	131,8
	MA	86,7
	ZZ	109,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	114,9
	MA	105,8
	TR	72,1
	ZZ	97,6
0805 50 10	EG	40,4
	TR	54,2
	ZZ	47,3
0808 10 80	CA	136,5
	CL	98,4
	CN	82,7
	MK	31,8
	US	162,6
	ZZ	102,4
0808 30 90	AR	96,6
	CL	141,4
	CN	63,9
	US	113,9
	ZA	123,7
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 142/2012**af 17. februar 2012****om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 971/2011 for produktionsåret 2011/12**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægsimporttolden for hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret 2011/12 er fastsat ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 971/2011 ⁽³⁾. Disse priser og beløb blev senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 138/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) De oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, medfører, at de pågældende priser og beløb skal ændres efter artikel 36 forordning (EF) nr. 951/2006.

- (3) For at sikre at foranstaltningen finder anvendelse så hurtigt som muligt, efter de opdaterede data er blevet gjort tilgængelige, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægsimporttolden for de produkter, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006, og fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 971/2011 for produktionsåret 2011/12, ændres og er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 254 af 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 46 af 17.2.2012, s. 38.

BILAG

De ændrede repræsentative priser og den ændrede tillægsimporttold for hvidt sukker, råsuiker og produkter i KN-kode 1702 90 95, der er gældende fra den 18. februar 2012

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 12 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	42,50	1,86
1701 13 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	42,50	2,15
1701 14 10 ⁽¹⁾	42,50	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	42,50	2,15
1701 91 00 ⁽²⁾	48,40	2,95
1701 99 10 ⁽²⁾	48,40	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,40	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,48	0,23

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt III, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽²⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt II, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽³⁾ Fastsættelse pr. 1 % af indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 143/2012**af 17. februar 2012****om udstedelse af importlicenser for ansøgninger indgivet i de første syv dage af februar 2012 under det toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet, der forvaltes ved forordning (EF) nr. 620/2009**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 620/2009 af 13. juli 2009 om forvaltning af et toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet ⁽³⁾ fastsætter nærmere regler for indgivelse af ansøgninger om og udstedelse af importlicenser.
- (2) Ifølge artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1301/2006 bør der i tilfælde, hvor de mængder, licensansøgningerne

gælder, er større end de mængder, der står til rådighed i den pågældende kontingentperiode, fastsættes en fordelingskoefficient, som skal benyttes på de mængder, de enkelte licensansøgninger gælder. De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 620/2009 mellem 1. og 7. februar 2012, er større end de mængder, der står til rådighed. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, idet der fastsættes en fordelingskoefficient —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De importlicensansøgninger for kontingentet med løbenummer 09.4449, der er indgivet mellem 1. og 7. februar 2012 i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 620/2009, multipliceres med en fordelingskoefficient på 0,392215 %.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 182 af 15.7.2009, s. 25.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 19. december 2011

om Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013)

(2012/93/Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen fremsat efter høring af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fælles nationale og europæiske bestræbelser på forsknings- og uddannelsesområdet spiller en afgørende rolle for at fremme og sikre den økonomiske vækst og borgernes velfærd i Europa.
- (2) Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) (i det følgende »rammeprogrammet«) bør være et supplement til Den Europæiske Unions øvrige forskningspolitiske aktiviteter, der er nødvendige for at gennemføre Europa 2020-strategien, som Det Europæiske Råd vedtog den 17. juni 2010, herunder navnlig aktiviteterne inden for uddannelse, konkurrenceevne og innovation, industri, beskæftigelse og miljø.
- (3) Rammeprogrammet bør være baseret på resultaterne af det syvende rammeprogram, som blev vedtaget ved Rådets afgørelse 2006/970/Euratom af 18. december 2006 om det syvende rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2007 til 2011) ⁽³⁾, samtidig med at der lægges nødvendig større vægt på nuklear sikkerhed som bidrag til nyorientering af den nukleare forskning. Programmet bør også bidrage til opbygningen af det europæiske forskningsrum og udviklingen af vidensøkonomien og vidensamfundet i Europa.

(4) Rammeprogrammet bør bidrage til gennemførelsen af »Innovation i EU«, som er et af de flagskibsinitiativer for Europa 2020, der fremgår af Rådets konklusioner vedtaget på mødet den 25. og den 26. november 2010, ved at fremme konkurrencen inden for videnskabelig topkvalitet og fremskynde udviklingen af vigtige nye innovationer på kerneenergiområdet, særlig inden for fusion og nuklear sikkerhed, samt bidrage til at imødegå energi- og klimaændringsudfordringerne.

(5) Det Europæiske Råd bekræftede på mødet den 8. og den 9. marts 2007 i forbindelse med energipolitikken for Europa, at det er op til den enkelte medlemsstat at afgøre, om den skal anvende kernekraft, og understregede, at dette skal ske under stadig forbedring af den nukleare sikkerhed og af håndteringen af radioaktivt affald. Det anerkendes desuden, at kernekraft for tiden spiller en rolle som »broteknologi« i visse medlemsstater.

(6) Til trods for kerneenergiens potentielle indvirkning på energiforsyningen og den økonomiske udvikling kan alvorlige nukleare ulykker bringe menneskers helbred i fare. Derfor bør der lægges størst mulig vægt på nukleare sikkerhedsaspekter og, om nødvendigt, sikringsaspekter i rammeprogrammet. Sikringsaspekterne i rammeprogrammet bør begrænses til Det Fælles Forskningscenters (JRC) direkte aktioner.

(7) Med den strategiske energiteknologiplan for EU (SET-planen), fastsat i Rådets konklusioner af 28. februar 2008, fremskyndes udviklingen af en række lav-CO₂-teknologier. Det Europæiske Råd blev på mødet den 4. februar 2011 enige om, at Unionen og medlemsstaterne ville fremme investeringer i vedvarende energikilder og sikre og bæredygtige lav-CO₂-teknologier og fokusere på at gennemføre de teknologiprioriteter, der er fastsat i SET-planen.

(8) Fællesskabet har skabt et fuldt integreret enhedsprogram for fusionsforskning, som har opnået en ledende rolle inden for udvikling af fusion som energikilde.

(9) Efter Rådets afgørelse af 20. december 2005 tilsluttede Fællesskabet sig rammeaftalen International Collaboration on Research and Development of Generation-IV International Forum (GIF) den 11. maj 2006. GIF samordner

⁽¹⁾ Udtalelse af 17. november 2011 (endnu ikke offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*). Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽²⁾ EUT C 318 af 29.10.2011, s. 127. Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ EUT L 400 af 30.12.2006, s. 60.

det multilaterale samarbejde inden for forskning i prækonceptuelt design for en række avancerede nukleare systemer, som også har til formål på tilfredsstillende vis at løse de problemer med hensyn til nuklear sikkerhed, affald, spredning og offentlighedens opfattelse, der er relevante for rammeprogrammet.

- (10) I Rådets konklusioner om behovet for kompetencer på det nukleare område, som blev vedtaget på samlingen den 1.-2. december 2008, erkendes det, at det er nødvendigt, at der i EU opretholdes et højt uddannelsesniveau på det nukleare område.
- (11) Kommissionen modtog i 2010 de endelige rapporter om den eksterne vurdering af implementeringen og resultaterne af Fællesskabets aktiviteter inden for nuklear forskning for perioden 2007-2009, herunder både direkte og indirekte aktioner.
- (12) Virkeliggørelsen af den internationale termonukleare forsøgsreaktor (ITER) i Europa skal i overensstemmelse med aftalen af 21. november 2006 om oprettelse af Den Internationale Fusionsenergiorganisation for ITER, der skal forestå den fælles gennemførelse af ITER-projektet⁽¹⁾, udgøre det centrale element i fusionsforskningen under rammeprogrammet.
- (13) De aktiviteter, Fællesskabet gennemfører med henblik på at virkeliggøre ITER, herunder især opførelsen af ITER i Cadarache og gennemførelsen af forskning og udvikling inden for ITER-teknologi under rammeprogrammet, skal styres af det europæiske fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling (Energ fra Fusion) i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2007/198/Euratom af 27. marts 2007 om oprettelse af et europæisk fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling og om tilståelse af fordele til det⁽²⁾.
- (14) Forskningsaktiviteter, der støttes af rammeprogrammet, skal gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper, herunder dem, som kommer til udtryk i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (15) I denne afgørelse bør der fastlægges en finansieringsramme for hele rammeprogrammets varighed, der skal udgøre det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden i forbindelse med den årlige budgetprocedure, som angivet i punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning⁽³⁾.
- (16) JRC bør bidrage til at levere kundeorienteret videnskabelig og teknologisk støtte til udformning, udvikling, gennemførelse og overvågning af Unionens politikker med større fokus på sikkerhedsforskning og sikringsforskning. I denne henseende bør JRC fortsat fungere

som et uafhængigt referencecenter for videnskab og teknologi i Unionen på de områder, hvor det har særlig kompetence. JRC bør navnlig have den nødvendige kapacitet til at kunne levere uafhængig videnskabelig og teknisk ekspertise på området nukleare driftsforstyrrelser og ulykker.

- (17) Det internationale og globale aspekt af de europæiske forskningsaktiviteter er vigtigt med henblik på at opnå fælles fordele. Rammeprogrammet bør være åbent for deltagelse for lande, der har indgået de nødvendige aftaler med henblik herpå, samt for deltagelse for enheder fra tredjelande og internationale organisationer for videnskabeligt samarbejde på projektniveau og på gensidigt fordelagtigt grundlag.
- (18) Rammeprogrammet bør medvirke til udvidelsen af Unionen ved at yde videnskabelig og teknologisk støtte til kandidatlandene for at hjælpe dem med at indføre gældende EU-ret og for at integrere dem fuldt ud i det europæiske forskningsrum.
- (19) I meddelelsen fra Kommissionen af 26. marts 2009 om nuklear ikke-spredning anerkendes den rolle, som JRC spiller for sikkerhed, forskning og uddannelse på det nukleare område.
- (20) Der bør også træffes relevante foranstaltninger for at forebygge uregelmæssigheder og svig og for at inddrive midler, der er gået tabt, er udbetalt uretmæssigt eller er anvendt forkert, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽⁴⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽⁵⁾ samt Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽⁶⁾ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Vedtagelse af rammeprogrammet

Der vedtages for perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2013 et flerårigt rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (i det følgende »rammeprogrammet«).

Artikel 2

Mål

1. Rammeprogrammet forfølger de generelle mål, der er anført i traktatens artikel 1 og artikel 2, litra a), under særlig

⁽¹⁾ EUT L 358 af 16.12.2006, s. 62.

⁽²⁾ EUT L 90 af 30.3.2007, s. 58.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8.

hensyntagen til nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse, idet det bidrager til skabelsen af Innovation i EU og tager udgangspunkt i det europæiske forskningsrum.

2. Rammeprogrammet omfatter Fællesskabets aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling, internationalt samarbejde, formidling af tekniske oplysninger og nyttiggørelse samt uddannelse fordelt på to særprogrammer.

3. Det første særprogram omfatter følgende indirekte aktioner:

- a) forskning i fusionsenergi, hvor målet er at udvikle teknologien til en sikker, bæredygtig, miljømæssigt forsvarlig og økonomisk levedygtig energikilde
- b) nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse, hvor målet er at forbedre sikkerheden i forbindelse med nuklear fission og anden anvendelse af stråling inden for industri og lægevidenskab samt bedre håndtering af radioaktivt affald.

4. Det andet særprogram omfatter Det Fælles Forskningscenters (JRC) direkte forskningsaktiviteter på områderne nuklear affaldshåndtering, miljøpåvirkning og sikkerhed.

5. Målene for og hovedlinjerne i disse to særprogrammer fastsættes i bilag I.

Artikel 3

Maksimumsbeløb og dets fordeling på særprogrammerne

Maksimumsbeløbet for gennemførelse af rammeprogrammet er 2 560 270 000 EUR. Beløbet fordeles således:

a) til særprogrammet, nævnt i artikel 2, stk. 3, som gennemføres i form af indirekte aktioner:

— fusionsenergiforskning:	2 208 809 000 EUR ⁽¹⁾
— nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse:	118 245 000 EUR

b) til særprogrammet, nævnt i artikel 2, stk. 4, som gennemføres i form af direkte aktioner:

— JRC's nukleare aktiviteter:	233 216 000 EUR.
-------------------------------	------------------

De nærmere regler for Fællesskabets finansielle deltagelse i rammeprogrammet er anført i bilag II.

Artikel 4

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

I forbindelse med de fællesskabsaktioner, der finansieres i henhold til denne afgørelse, finder forordning (EF, Euratom)

nr. 2988/95 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 anvendelse på enhver overtrædelse af EU-lovgivningens bestemmelser, herunder overtrædelser af kontraktlige forpligtelser i henhold til rammeprogrammet, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af Unionen, ved afholdelse af en uretmæssig udgift.

Artikel 5

Grundlæggende etiske principper

Alle forskningsaktiviteter, der iværksættes under rammeprogrammet, gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper.

Artikel 6

Tilsyn, evaluering og redegørelse

1. Kommissionen fører løbende og systematisk tilsyn med gennemførelsen af rammeprogrammet og de tilhørende særprogrammer og skal regelmæssigt aflægge rapport om og formidle resultaterne af dette tilsyn. I begyndelsen af 2013 forelægges der Rådet en særlig tilsynsrapport, som omhandler gennemførelsen af rammeprogrammets aktiviteter inden for nuklear sikkerhed.

2. Efter gennemførelsen af rammeprogrammet lader Kommissionen inden den 31. december 2015 uafhængige eksperter foretage en ekstern evaluering af programmets grundlag, gennemførelse og resultater. Kommissionen fremsender konklusionerne af evalueringen sammen med sine bemærkninger til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2011.

På Rådets vegne

M. KOROLEC

Formand

⁽¹⁾ Inden for dette samlede beløb vil der blive afsat tilstrækkelige midler til andre aktiviteter end opførelsen af ITER, jf. bilag I.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL, TEMAER OG AKTIVITETER

INDLEDNING

Rammeprogrammet består af to dele, hvoraf den ene dækker de »indirekte« aktioner inden for fusionsenergiforskning, nuklear fission og strålingsbeskyttelse og den anden FCC's »direkte« forskningsaktiviteter.

I.A. FORSKNING I FUSIONSENERGI

Mål

At udvikle videnbasen for og virkeliggøre ITER som det væsentligste skridt i retning af udviklingen af prototypereaktorer til kraftværker, som er sikre, bæredygtige, miljømæssigt forsvarlige og økonomisk levedygtige.

Baggrund

Fusionsenergi har potentiale til at yde et stort bidrag til virkeliggørelsen af målet om en bæredygtig og sikker energiforsyning til Unionen om få årtier. Hvis det lykkes, vil der kunne leveres energi, som er sikker, bæredygtig og miljøvenlig. Det langsigtede mål for europæisk forskning i fusionsenergi, som omfatter alle fusionsenergiaktiviteter i medlemsstaterne og associerede tredjelande, er den fælles virkeliggørelse af prototypereaktorer til elværker, som imødekommer alle disse krav og er økonomisk levedygtige.

Hovedprioriteten for strategien til at opnå det langsigtede mål er opførelsen af ITER (et stort forsøgsanlæg, som skal demonstrere fusionskraftens videnskabelige og tekniske gennemførlighed), der skal efterfølges af opførelsen af en demonstrationsmodel af et fusionskraftværk (DEMO). Opførelsen af ITER skal ledsages af et fokuseret program med FoU-støtte til ITER og begrænsede aktiviteter inden for den teknologi og den fysik, som er nødvendig for DEMO.

Den globale dimension af forskning og udvikling i fusion er udtrykt i aftalen af 21. november 2006 om oprettelse af Den Internationale Fusionsenergiorganisation for ITER og aftalen mellem Japans regering og Fællesskabet om den fælles gennemførelse af aktiviteterne under den bredere strategi inden for fusionsenergiforskning⁽¹⁾.

Det internationale samarbejde sikres også gennem otte gældende bilaterale fusions samarbejdsaftaler mellem EU og tredjelande.

Aktiviteter

1. Virkeliggørelse af ITER

Dette omfatter aktiviteter med henblik på den fælles virkeliggørelse af ITER, herunder navnlig forvaltning af den internationale organisation ITER og det europæiske fællesforetagende for ITER, forvaltning og ansættelse af personale, generel teknisk og administrativ bistand, konstruktion af udstyr og installationer samt støtte til projektet under opførelsen.

2. FoU til forberedelse af ITER's drift

Et målrettet fysik- og teknologiprogram skal benytte fusionsforskningsprojektet (JET) og andre anlæg til magnetisk indeslutning, der er relevante for ITER. Under programmet vurderes vigtige ITER-teknologier, ITER-projektvalg konsolideres, og ITER's drift forberedes.

3. Begrænsede teknologiaktiviteter til forberedelse af DEMO-kraftværket

Fusionsmaterialer og nøgleteknologier til fusion skal udvikles yderligere, og det arbejde, der udføres af det hold, der forbereder opførelsen af det internationale fusionsmaterialebestrålingsanlæg (IFMIF), skal fortsætte.

4. Langsigtede FoU-aktiviteter

Der skal gennemføres begrænsede aktiviteter vedrørende forbedrede koncepter til magnetiske indeslutningssystemer (med fokus på forberedelse af driften af W7-X-stellaratoren) samt teori og modellering med henblik på en omfattende forståelse af fusionsplasmaer.

5. Menneskelige ressourcer og uddannelse

På baggrund af ITER's behov på kort og mellemlang sigt og med henblik på videreudvikling af fusion skal der iværksættes initiativer til uddannelse af »ITER-generationen«, så der er personale nok til rådighed med den nødvendige kompetence, uddannelse og erfaring på højt niveau.

⁽¹⁾ EUT L 246 af 21.9.2007, s. 34.

6. Infrastrukturer

ITER skal være en ny forskningsinfrastruktur med en stærk europæisk dimension.

7. Industri- og teknologioverførsel

Der er behov for nye organisatoriske strukturer for at sikre hurtig overførsel af ITER-innovation til den europæiske industri. Denne opgave skal løses af Fusion Industry Innovation Forum, som skal udvikle en køreplan for fusions-teknologi og initiativer til udvikling af menneskelige ressourcer med fokus på innovation og potentiale til at udvikle nye produkter og tjenester.

I.B. NUKLEAR FISSION, SIKKERHED OG STRÅLINGSBESKYTTELSE

Mål

At etablere et solidt videnskabeligt og teknisk grundlag med henblik på at fremskynde udviklingen af praktiske foranstaltninger til sikrere håndtering af langlivet radioaktivt affald, at styrke navnlig sikkerheden ⁽¹⁾, samtidig med at der bidrages til ressource- og omkostningseffektivitet i forbindelse med kerneenergi, og sikre et robust og socialt acceptabelt system til beskyttelse af mennesker og miljø mod virkningerne af ioniserende stråling.

Baggrund

Kerneenergi udgør et element i debatten om bekæmpelse af klimaændringer og mindsning af Europas afhængighed af importeret energi. Inden for en bredere sammenhæng med at finde frem til fremtidens bæredygtige energimix vil rammeprogrammet gennem sine forskningsaktiviteter også bidrage til debatten om fordele og begrænsninger i forbindelse med nuklear fissionsenergi med henblik på en lavemissionsøkonomi. Når der sikres endnu højere sikkerhedsstandarder, vil mere avanceret kernekraftteknologi også kunne stille betydelige forbedringer i udsigt, hvad angår effektivitet og forbrug af ressourcer, og frembringe mindre affald end nuværende teknologier. Der vil blive lagt størst mulig vægt på nukleare sikkerhedsaspekter.

Der er fortsat behov for en indsats, der kan sikre, at Fællesskabet fastholder sin enestående position, hvad sikkerhed angår, og at forbedring af strålingsbeskyttelsen fortsat er et prioriteret område. De vigtigste spørgsmål er reaktorsikkerhed under drift og håndtering af langlivet affald, der begge behandles som led i et løbende arbejde på teknisk niveau, idet der dog også er brug for bidrag fra politisk side og fra borgerne. I forbindelse med al anvendelse af stråling, både inden for industri og lægevidenskab, er det vigtigste princip beskyttelse af mennesker og miljøet. Alle temaerne i dette afsnit er karakteriseret ved et grundlæggende ønske om at sikre et højt sikkerhedsniveau.

Siden ikrafttrædelsen af det syvende Euratomrammeprogram er der lanceret tre store europæiske samarbejdsinitiativer inden for videnskab og teknologi på det nukleare område. Det drejer sig om Teknologiplatformen for Bæredygtig Kerneenergi (SNETP), Implementing Geological Disposal Technology Platform (IGDTP) og Multidisciplinary European Low-Dose Initiative (MELODI). Aktiviteterne for både SNETP og IGDTP svarer nøje til prioriteterne i den strategiske energiteknologiplan, og en kernegruppe af organisationer under SNETP er ansvarlig for implementeringen af ESNI, det europæiske industriinitiativ for bæredygtig kernekraft. De udfører aktiviteter, der er omfattet af rammeprogrammet, navnlig for så vidt angår nuklear sikkerhed.

Der er øget interaktion mellem SNETP, IGDTP og MELODI og andre interesseforummer på EU-niveau, som f.eks. Det Europæiske Kerneenergiforum og European Nuclear Safety Regulators Group (Ensreg), og yderligere synergi vil efter omstændighederne blive tilstræbt gennem rammeprogrammets aktiviteter, samtidig med at der erindres om, at udviklingen af industriprodukter og -tjenesteydelser bør finansieres af industrien selv.

Rammeprogrammet er kendetegnet ved et altoverskyggende ønske om at fremme høje sikkerhedsniveauer, også under hensyntagen til den internationale sammenhæng. Programmet vil også fortsat støtte initiativer, der skal sikre, at anlæg, uddannelse og uddannelsesmuligheder i Europa forbliver relevante i forhold til det nuværende fokus for de nationale programmer og i forhold til EU's bedste interesser som helhed, særlig for så vidt angår nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse. Dette vil mere end noget andet sikre en passende sikkerhedskultur.

Aktiviteter

1. Håndtering af endeligt radioaktivt affald

Implementeringsorienterede forskningsaktiviteter vedrørende de resterende centrale aspekter af deponering i dybtliggende geologiske lag af brugt brændsel og langlivet radioaktivt affald og om nødvendigt demonstration af teknologier og sikkerhed samt støtte til udviklingen af en fælles europæisk holdning til de væsentligste spørgsmål i forbindelse med affaldshåndtering fra udledning til bortskaffelse.

⁽¹⁾ Forskningsaktiviteter inden for nuklear sikkerhed er omhandlet i afsnit II »Det Fælles Forskningscenters nukleare aktiviteter«.

2. Reaktorsystemer

Forskning, der skal understøtte sikker drift af alle relevante reaktorsystemer (herunder brændselskredsløbsanlæg), som er i brug i Europa, eller, i det omfang det er nødvendigt for at fastholde generel ekspertise inden for nuklear sikkerhed i Europa, de reaktortyper, som vil kunne anvendes i fremtiden, med fokus udelukkende på sikkerhedsaspekterne, herunder alle aspekter, som f.eks. separation og transmutation, i forbindelse med brændselskredsløbet. Ledsageforanstaltninger, som skal bidrage til debatten om et bæredygtigt energimiks i Europa.

3. Strålingsbeskyttelse

Forskning i navnlig risiciene fra lave doser, medicinske anvendelser og håndtering af uheld for at tilvejebringe det videnskabelige grundlag for et robust, retfærdigt og socialt acceptabelt beskyttelsessystem, som også tager hensyn til fordelene ved anvendelse af stråling på det lægevidenskabelige område og i industrien.

4. Infrastruktur

Støtte til brug og fortsat tilgængelighed af de vigtigste forskningsinfrastrukturer samt samarbejde mellem disse inden for ovennævnte prioriterede tematiske områder.

5. Menneskelige ressourcer og uddannelse

Støtte til bevarelse og videreudvikling af videnskabelig kompetence og personalekompetencer med henblik på at sikre, at der er forskere, teknikere og andre ansatte med passende kvalifikationer til rådighed i den nukleare sektor på lang sigt.

II. DET FÆLLES FORSKNINGSCENTERS (JRC) NUKLEARE AKTIVITETER

Mål

FFC's nukleare særprogram sigter mod at opfylde traktatens FoU-krav, med særlig vægt på nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse, og at yde støtte til Kommissionen og medlemsstaterne inden for områderne sikkerhedskontrol og ikke-spredning, affaldshåndtering, nukleare anlægs og brændselskredsløbs sikkerhed, radioaktivitet i miljøet og strålingsbeskyttelse. FFC skal styrke sin rolle yderligere som europæisk referencecenter for formidling af oplysninger og uddannelse af professionelle og unge forskere, navnlig på områderne nuklear sikkerhed og sikring og strålingsbeskyttelse.

Baggrund

Der er et åbenbart behov for at udvikle viden, færdigheder og kompetencer til at sikre den nødvendige videnskabelige, tidssvarende, uafhængige og pålidelige ekspertise til støtte for EU's politikker på områderne nukleare reaktorer og brændselskredsløbs sikkerhed, nukleare sikkerhedsforanstaltninger og sikkerhed. Den kundeorienterede støtte til EU's politik, som er fremhævet i FFC's mission, skal suppleres med en proaktiv rolle i det europæiske forskningsrum i form af forskningsaktiviteter af høj kvalitet, der skal gennemføres i tæt samarbejde med industrien og andre organer, og i form af udvikling af netværk med offentlige og private institutioner i medlemsstaterne.

Aktiviteter

1. Håndtering af nukleart affald og miljøpåvirkning skal fokusere på at reducere usikkerhed og løse åbne spørgsmål inden for affaldsdeponering for at udvikle effektive løsninger til håndtering af højradioaktivt affald ved hjælp af de to almindeligste løsninger (direkte deponering eller separation og transmutation). Der skal også udvikles aktiviteter til fremme af forståelsen og modellering af fysiske, kemiske og grundlæggende egenskaber for aktinider, og databasen for højpræcise nukleare referencedata med henblik på kerneenergi og ikke-nukleare anvendelsesområder (f.eks. medicin). Med henblik på at opnå en større radiologisk beskyttelse vil der blive foretaget en yderligere udvikling af miljømodeller af radioisotopspredning i kombination med overvågningsprøver inden for miljømæssig radioaktivitet til støtte for enretningen af de nationale overvågningsprocesser og -systemer.
2. Nuklear sikkerhed skal bidrage til gennemførelse af forskning inden for eksisterende og nye brændselskredsløbs sikkerhed med hovedvægten på reaktorsikkerhed for de nuværende reaktorer i EU. Forskningen skal desuden omfatte reaktorsikkerhed for nye innovative strukturer, sikkerheds- og sikkerhedsforanstaltningsaspekterne af innovative brændselskredsløb, fremskreden udbrænding eller nye brændselstyper. Der skal også sigtes mod at udvikle sikkerhedskrav til og avancerede evalueringsmetoder for reaktorsystemer, der er relevante for den nukleare sikkerhed i Europa. Herudover skal FFC samordne det europæiske bidrag til FoU-initiativet Generation IV International Forum ved at fungere som integrerende faktor og udbrede forskning på dette område. Endvidere skal FFC stille videnskabelig ekspertise til rådighed vedrørende nukleare driftsforstyrrelser og ulykker.
3. Nuklear sikkerhed skal yderligere støtte opfyldelsen af Fællesskabets tilsagn, navnlig udvikling af metoder til kontrol af brændselskredsløbsanlæg, gennemførelse af tillægsprotokollen, herunder indsamling af miljøprøver og integrerede sikkerhedsforanstaltninger samt forebyggelse af spredning af nukleart og radioaktivt materiale i forbindelse med ulovlig handel med disse materialer, herunder nuklear eftersporning.

BILAG II

FINANSIERINGSORDNINGER

Under hensyn til deltagelsesreglerne for gennemførelsen af rammeprogrammet støtter Fællesskabet forskning og teknologisk udvikling, herunder demonstration, i særprogrammerne gennem en række finansieringsordninger. Disse ordninger vil enten alene eller kombineret med andre blive anvendt til at finansiere forskellige kategorier af aktiviteter, der gennemføres i rammeprogrammets løbetid.

1. FINANSIERINGSORDNINGER FOR FUSIONSENERGI

Aktiviteterne i forbindelse med forskning i fusionsenergi er af en sådan art, at der er behov for særlige foranstaltninger. Der ydes økonomisk støtte til aktiviteter, der gennemføres efter procedurerne i:

- 1.1. associeringskontrakterne mellem Kommissionen og medlemsstater eller fuldt associerede tredjelande eller mellem Kommissionen og enheder i medlemsstaterne eller fuldt associerede tredjelande, som varetager gennemførelsen af en del af Fællesskabets forskningsprogram for fusionsenergi i medfør af traktatens artikel 10
- 1.2. den multilaterale aftale European Fusion Development Agreement, der er indgået mellem Kommissionen og organisationer, der er etableret i, eller som handler på vegne af, medlemsstater og associerede lande, der bl.a. danner rammen om yderligere forskning i fusionsteknologi i associerede organisationer og i industrien, for anvendelse af JET-faciliteterne og for det europæiske bidrag til det internationale samarbejde
- 1.3. det europæiske fællesforetagende for ITER baseret på bestemmelserne i traktatens artikel 45-51
- 1.4. internationale aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande om aktiviteter inden for forskning i og udvikling af fusionsenergi, navnlig ITER-aftalen og aftalen om den bredere strategi
- 1.5. eventuelle andre multilaterale aftaler mellem Fællesskabet og associerede organisationer, særlig aftalen om personalemobilitet
- 1.6. aktioner med omkostningsdeling, der tager sigte på at fremme og bidrage til forskning i fusionsenergi med organer i medlemsstaterne eller tredjelande, der er associeret med rammeprogrammet, men som ikke har indgået nogen associeringsaftale.

Ud over ovennævnte aktiviteter kan der træffes foranstaltninger til fremme og udvikling af menneskelige ressourcer, stipendier og integrerede infrastrukturinitiativer såvel som specifikke støtteforanstaltninger, særlig for at samordne forskningen i fusionsenergi, iværksætte undersøgelser til støtte for disse aktiviteter og støtte publikationer, informationsudveksling samt uddannelse med henblik på at fremme teknologioverførsel.

2. FINANSIERINGSORDNINGER PÅ ANDRE OMRÅDER

Rammeprogrammets aktiviteter på andre områder end fusionsenergi finansieres gennem en række finansieringsordninger. Disse ordninger vil enten alene eller kombineret med andre blive anvendt til at finansiere forskellige kategorier af aktiviteter, der gennemføres i rammeprogrammets løbetid.

I beslutninger om særprogrammer, arbejdsprogrammer og forslagsindkaldelser anføres efter omstændighederne:

- hvilke typer ordninger der anvendes til finansiering af de forskellige kategorier af aktiviteter
- hvilke deltagerkategorier (f.eks. forskningsorganisationer, universiteter, industri, offentlige myndigheder) der kan komme i betragtning
- hvilke aktivitetstyper (forskning, udvikling, demonstration, uddannelse, formidling, vidensoverførsel og andre beslægtede aktiviteter) der kan finansieres gennem de forskellige ordninger.

Kan flere finansieringsordninger komme i betragtning, kan det i givet fald anføres i arbejdsprogrammerne, hvilken ordning der skal bruges til det emne, forslagsindkaldelsen vedrører.

Der er følgende finansieringsordninger:

a) Støtte til aktioner, der primært gennemføres på grundlag af forslagsindkaldelser:

1. Samarbejdsprojekter

Støtte til forskningsprojekter, der gennemføres af konsortier med deltagere fra forskellige lande, og som sigter mod at udvikle ny viden, ny teknologi, produkter eller fælles forskningsressourcer. Projekternes størrelse, omfang og interne organisation kan variere alt efter område og emne. Projekterne kan variere i størrelse fra små eller mellemstore fokuserede forskningsprojekter til større integrerede projekter, som mobiliserer betydelige ressourcer til virkeliggørelse af et nærmere bestemt mål. Støtte til uddannelse og karriereudvikling for forskere vil blive omfattet af projektets arbejdsplaner.

2. Ekspertisenet

Støtte til fælles forskningsprogrammer, der gennemføres af forskellige forskningsorganisationer, som integrerer deres aktiviteter på et givet område, der udføres af forskerhold som et led i langsigtet samarbejde. Disse fælles forskningsprogrammer gennemføres på grundlag af et formelt tilsagn fra disse organisationer. Støtte til uddannelse og karriereudvikling for forskere vil blive omfattet af projektets arbejdsplaner.

3. Samordning og støtte

Støtte til aktiviteter, der sigter mod at samordne eller støtte forskningen (netværkssamarbejde, udveksling, adgang på tværs af landegrænser til forskningsinfrastruktur, undersøgelser, konferencer, bidrag under opbyggelsen af ny infrastruktur osv.) eller fremme udviklingen af menneskelige ressourcer (f.eks. netværkssamarbejde og etablering af uddannelsessystemer). Disse aktioner kan også gennemføres med andre midler end gennem forslagsindkaldelser.

b) For at støtte aktiviteter, der gennemføres med hjemmel i afgørelser, der vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen, vil Fællesskabet yde økonomisk støtte til stort anlagte initiativer, der finansieres fra flere kilder på følgende måde:

— finansieringstilskud til gennemførelse af fællesforetagender, der bygger på procedurerne og bestemmelserne i traktatens artikel 45-51

— finansieringstilskud til udvikling af ny infrastruktur af europæisk interesse.

Fællesskabet gennemfører finansieringsordningerne i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom) nr. 139/2012 af 19. december 2011 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2012-2013) ⁽¹⁾, for så vidt angår deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter, de relevante statsstøtteinstrumenter, særlig rammebestemmelserne om statsstøtte til forskning og udvikling samt internationale regler på området. I overensstemmelse med disse internationale regler skal det være muligt at foretage en individuel vurdering af omfanget og arten af den finansielle deltagelse, især hvis der er mulighed for andre former for offentlig finansiering, herunder fra andre EU-finansieringskilder såsom Den Europæiske Investeringsbank.

For deltagere i en indirekte aktion, der gennemføres i en region med udviklingsefterslæb (konvergensregioner som defineret i artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽²⁾, herunder regioner, som kan modtage tilskud fra strukturfondene under konvergensmålsætningen, regioner, som kan modtage støtte fra Samhørighedsfonden, og fjernområder), ydes der supplerende tilskud fra strukturfondene, hvor dette er muligt og hensigtsmæssigt.

3. DIREKTE AKTIONER — DET FÆLLES FORSKNINGSCENTER

JRC skal gennemføre aktiviteter, der betegnes direkte aktioner, i Fællesskabet i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2012/95/Euratom af 19. december 2011 om særprogrammet for Det Fælles Forskningscenters gennemførelse af direkte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne EUT.

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ Se side 40 i denne EUT.

RÅDETS AFGØRELSE

af 19. december 2011

om særprogrammet for gennemførelse af indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013)

(2012/94/Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen fremsat efter høring af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fælles nationale og europæiske bestræbelser på forsknings- og uddannelsesområdet har afgørende betydning for, om det fortsat skal være muligt at fremme og sikre den økonomiske vækst og borgernes velfærd i Europa.

(2) I henhold til Rådets afgørelse 2012/93/Euratom af 19. december 2011 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) ⁽³⁾ (i det følgende »rammeprogrammet«) iværksættes rammeprogrammet ved hjælp af særprogrammer, som fastsætter de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(3) Rammeprogrammet omfatter to typer aktiviteter, nemlig »indirekte aktioner« inden for forskning i fusionsenergi, nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse og »direkte aktioner«, som omfatter Det Fælles Forskningscenter (JRC) aktiviteter inden for håndtering af nukleart affald, miljøpåvirkning, sikkerhed og sikkerhedsforanstaltninger, navnlig vedrørende nukleare driftsforstyrrelser og under hensyntagen til, hvad man har lært af tidligere erfaringer. Det er de direkte aktioner, der gennemføres under dette særprogram.

(4) Deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter og reglerne for formidling af forskningsresultater inden for rammeprogrammet bør finde anvendelse på dette særprogram.

(5) I medfør af traktatens artikel 101 har Fællesskabet indgået en række internationale aftaler om nuklear forskning, og der bør gøres en indsats for at styrke det internationale forskningssamarbejde for yderligere at integrere Fællesskabet i det verdensomspændende forskersamfund. Det internationale bilaterale samarbejde er baseret på en solid retlig ramme af samarbejdsaftaler mellem Fællesskabet og tredjelande. Rammeprogrammet er afgørende for gennemførelsen af disse aftaler. Derfor bør dette særprogram være åbent for deltagelse for lande, der har indgået de nødvendige aftaler med henblik herpå, og — på projektniveau og på gensidigt fordelagtigt grundlag — for enheder fra tredjelande og internationale organisationer for videnskabeligt samarbejde.

(6) Dette særprogram bør fremme en bæredygtig udvikling og sikre en passende sikkerhedskultur.

(7) Dette særprogramms forsvarlige økonomiske forvaltning og dets gennemførelse bør sikres på effektiv og brugervenlig vis, samtidig med at retssikkerheden garanteres, og adgangen til programmet lettes for alle deltagere under overholdelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾ og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁵⁾.

(8) Der bør træffes passende foranstaltninger — som står i et rimeligt forhold til Unionens finansielle interesser — for at overvåge såvel effektiviteten af den ydede finansielle støtte som effektiviteten af anvendelsen af disse midler med henblik på at forebygge uregelmæssigheder og svig. Derudover bør de nødvendige skridt tages for at kræve tabte, uberettiget udbetalte eller forkert anvendte midler tilbagebetalt i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽⁶⁾, Rådets

⁽¹⁾ Udtalelse af 15. november 2011 (endnu ikke offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*). Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽²⁾ EUT C 318 af 29.10.2011, s. 127. Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ Se side 25 i denne EUT.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾.

- (9) For hvert tema af dette særprogram bør der indføres en særlig budgetpost i Unionens almindelige budget.
- (10) Forskningsaktiviteter under dette særprogram bør gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper, herunder dem, der kommer til udtryk i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Særprogrammet for gennemførelse af indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) (i det følgende »særprogrammet«) vedtages for perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2013.

Artikel 2

Dette særprogram støtter indsatsen for forskning og uddannelse inden for kernekraft og omfatter hele spektret af indirekte forskningsaktiviteter, som gennemføres inden for følgende temaer:

- a) forskning i fusionsenergi (herunder den internationale termokleare forsøgsreaktor (ITER))
- b) forskning i nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse.

Målene og hovedlinjerne for de aktioner, der er nævnt i denne artikel, er fastsat i bilaget.

Artikel 3

I overensstemmelse med artikel 3 i afgørelse 2012/93/Euratom udgør maksimumbeløbet til gennemførelse af særprogrammet 2 327 054 000 EUR, hvoraf op til 15 % afsættes til Kommissionens administrative udgifter. Beløbet fordeles som følger:

a) forskning i fusionsenergi	2 208 809 000 EUR
b) nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse	118 245 000 EUR

Artikel 4

Alle forskningsaktiviteter, der iværksættes under særprogrammet, gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper.

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

Artikel 5

1. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de finansieringsordninger, der er fastsat i bilag II til afgørelse 2012/93/Euratom.
2. Deltagelsesreglerne for virksomheder, forskningscentre og universiteter og reglerne for formidling af forskningsresultater vedrørende indirekte aktioner, der er fastsat i Rådets forordning (Euratom) nr. 139/2012 af 19. december 2011 om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i indirekte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram og for formidling af forskningsresultater (2012-2013) ⁽³⁾, bør finde anvendelse på dette særprogram.

Artikel 6

1. Kommissionen udarbejder et årligt arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret redegørelse for målene og de videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilaget, med angivelse af, hvilke finansieringsordninger der skal benyttes for de emner, der indkaldes forslag til, og med en tidsplan for gennemførelsen.

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater og europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres efter behov.

3. I arbejdsprogrammet specificeres det nærmere, hvilke kriterier der vil blive anlagt ved bedømmelsen af forslag til indirekte aktioner under finansieringsordningerne og ved udvælgelsen af projekter. Disse kriterier vedrører kvalitet, virkning og gennemførelse. Disse kriterier kan i arbejdsprogrammet specificeres nærmere og eventuelt suppleres med yderligere krav, vægtninger og tærskler.

4. I arbejdsprogrammet kan følgende anføres:

- a) organisationer, der modtager støtte i form af medlemskontingenter
- b) aktioner til støtte for bestemte juridiske enheder.

Artikel 7

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. Med henblik på gennemførelsen af særprogrammet bistår Kommissionen af et rådgivende udvalg. Udvalgets sammensætning kan variere afhængigt af emnerne på dets dagsorden. For forhold, der vedrører fission, skal udvalgets sammensætning og de nærmere regler og procedurer, der finder anvendelse, være som fastsat i Rådets afgørelse 84/338/Euratom, EKSF, EØF af 13. juni 1984 om strukturer og procedurer ved forvaltning og

⁽³⁾ Se side 1 i denne EUT.

koordinering af Fællesskabets forsknings-, udviklings- og demonstrationsaktiviteter⁽¹⁾. For forhold, der vedrører fusion, skal sammensætningen mv. være som fastsat i Rådets afgørelse af 16. december 1980 om oprettelse af et rådgivende udvalg for fusionsprogrammet⁽²⁾.

3. Kommissionen underretter regelmæssigt udvalget om, hvordan det går med gennemførelsen af særprogrammet som helhed, og forelægger det i god tid oplysninger om alle aktiviteter, som er foreslået, eller som får tilskud under særprogrammet.

Artikel 8

Kommissionen sørger for, at der føres et uafhængigt tilsyn med og foretages en uafhængig evaluering og revision af aktiviteterne på de områder, som særprogrammet omfatter, jf. artikel 6 i afgørelse 2012/93/Euratom.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2011.

På Rådets vegne

M. KOROLEC

Formand

⁽¹⁾ EFT L 177 af 4.7.1984, s. 25.

⁽²⁾ Ikke offentliggjort.

BILAG

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL SAMT HOVEDLINJER FOR TEMAERNE OG AKTIVITETERNE

I. FORSKNINGSTEMAER

I.A Forskning i fusionsenergi

Overordnet mål

At tilvejebringe videngrundlaget for og virkeliggøre ITER som et afgørende skridt fremad mod konstruktion af prototyper på kraftværksreaktorer, der er sikre, bæredygtige, miljøvenlige og økonomisk levedygtige.

Aktiviteter

1. Virkeliggørelse af ITER

Fællesskabet har som vært for projektet et særligt ansvar inden for ITER-organisationen og har en ledende rolle, især i forbindelse med forvaltningen af den internationale ITER-organisation, dens ledelse og personale, samt generel teknisk og administrativ støtte.

Fællesskabets deltagelse som part i ITER indebærer yderligere bidrag til opførelse af udstyr og anlæg, som er påkrævede på ITER-anlægsområdet, og til støtte for projektet under opførelsen.

FoU-aktiviteterne til støtte for opførelsen af ITER bliver gennemført i fusionsassocieringerne og de europæiske virksomheder. I aktiviteterne kommer til at indgå udvikling og afprøvning af komponenter og systemer.

2. FoU til forberedelse af ITER's drift

Et fokuseret fysik- og teknologiprogram får som mål at konsolidere ITER-projektvalgene og forberede hurtig igangsætning af ITER's drift. Programmet skal gennemføres ved koordinering af forsøg, teoretisk arbejde og modelleringsaktiviteter ved JET-anlægget og andre relevante forsøgsanlæg og edb-anlæg. Det vil sikre, at Europa kan gøre sig gældende i ITER-projektet, og bane vejen for, at Europa kommer til at spille en vigtig rolle i forbindelse med driften af ITER. Det vil omfatte:

- vurdering af specifikke nøgleteknologier til ITER's drift ved hjælp af ibrugtagning af JET-forbedringer (ITER-lignende første væg, opvarmningssystemer, diagnostik mv.)
- undersøgelse af ITER-driftsscenerier ved hjælp af målrettede forsøg på JET-anlægget og andre anlæg samt koordinerede modelleringsaktiviteter.

3. Begrænsede teknologiaktiviteter til forberedelse af DEMO

Fusionsassocieringerne og virksomhederne skal yderligere udvikle nøgleteknologier og materialer, der er centrale for opnåelse af tilladelse til et DEMO-kraftværk og for dets opførelse og drift, således at de kan afprøves i ITER, og således at de europæiske virksomheder bliver sat i stand til at bygge DEMO og udvikle de fremtidige fusionskraftværker. Der bliver tale om følgende aktiviteter:

- yderligere arbejde udført af den særlige projektgruppe vedrørende gennemførelse af en teknisk validering og en teknisk detailplanlægning som forberedelse til opførelse af det internationale fusionsmaterialebestrålsningsanlæg, der skal benyttes til undersøgelse af materialer til et fusionskraftværk
- udvikling, bestrålingsprøvning og modellering af materialer med lav aktivering eller høj bestrålingsresistens, udvikling af nøgleteknologier for drift af fusionskraftværker, herunder kapper, skitseprojektering af DEMO, herunder sikkerheds- og miljøaspekter.

4. Langsigtede FoU-aktiviteter

Særprogrammet skal bygge videre på de aktiviteter, der direkte vedrører ITER og DEMO, og udbygge kompetence og videngrundlag på områder, der er strategisk relevante for fremtidige fusionskraftværker. Sådan forskning vil øge chancerne for, at fusionskraft bliver teknisk gennemførlig og økonomisk levedygtig. Under rammeprogrammet bliver der bl.a. tale om følgende begrænsede aktiviteter:

- undersøgelse af de forbedrede koncepter for magnetisk indeslutning, herunder stellaratorer. Arbejdet bliver koncentreret om forberedelse af driften af W7-X-stellaratoren, brug af de bestående anlæg til udvidelse af databaserne med forsøgsdata og vurdering af fremtidsudsigterne for disse konfigurationer
- forsøg, teoretisk arbejde og yderligere modellering med det endelige mål at fuldstændiggøre kendskabet til fusionsplasmaer af reaktorkvalitet

- undersøgelser af fusionskrafts sociovidenskabelige aspekter og økonomi og tiltag, der kan fremme befolkningens interesse i fusion og bibringe den større viden herom.

5. Menneskelige ressourcer og uddannelse — opbygning af ITER-generationen

Der skal sikres de fornødne menneskelige ressourcer og et højt samarbejdsniveau inden for fusionstemaet, både af hensyn til ITER's umiddelbare og mere langsigtede behov og den yderligere udvikling af fusion, og det skal ske ved hjælp af følgende:

- støtte til, at forskere kan udveksles mellem organisationer, der er med i særprogrammet, hvorved bedre samarbejde og integration af forskningsaktiviteterne fremmes, og der gives næring til internationalt samarbejde
- uddannelse af teknikere og forskere på postgraduat og postdoktoralt niveau, herunder brug af faciliteterne som uddannelsesplatforme, dedikerede seminarer og workshopper samt fremme af samarbejdet mellem videregående uddannelsesinstitutioner.

6. Infrastrukturer

Virkeliggørelsen af ITER i Europa inden for ITER-organisationens internationale rammer vil udvide de nye forskningsinfrastrukturer, der har et stærkt europæisk islæt.

7. Teknologioverførsel, inddragelse af erhvervslivet og innovation

ITER-projektet skal have nye og mere smidige organisatoriske strukturer, der gør det muligt at overføre projekternes innovationsresultater og teknologiske fremskridt hurtigt til erhvervslivet for på den måde at gøre europæisk erhvervsliv mere konkurrencedygtigt. Dette kan opnås ved:

- fremme af innovation og udveksling af knowhow med tilknyttede universiteter, forskningsinstitutioner og virksomheder, herunder passende samspil med ITER-organisationen og fællesforetagendet Fusion for Energy (F4E) (idet partnerne i erhvervslivet får lige muligheder for at deltage i overensstemmelse med de relevante EU-bestemmelser om indkøbsaftaler)
- fremme af patenter
- fremme af Fusion Industry Innovation Forum, som vil udvikle en køreplan for fusionsteknologi og initiativer om udvikling af menneskelige ressourcer, idet der lægges vægt på innovation og potentialet for udvikling af nye produkter og tjenesteydelser.

I.B Nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse

Overordnet mål

At etablere et solidt videnskabeligt og teknisk grundlag med henblik på at fremskynde udvikling af praktiske foranstaltninger til sikrere håndtering af langlivet radioaktivt affald, at styrke navnlig sikkerheden, at bidrage til effektiv ressourcenuyttelse og omkostningseffektivitet i forbindelse med kernekraft samt at sikre et robust og socialt acceptabelt system til beskyttelse af mennesker og miljø mod virkningerne af ioniserende stråling.

Aktiviteter

Der skal gennemføres indirekte aktioner inden for nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse inden for de fem hovedområder, der er nærmere beskrevet nedenfor. I lyset af den øgede vægtning af nuklear sikkerhed som bidrag til nyorientering af den nukleare forskning vil der blive sat størst mulig fokus på områderne sikring af anlæg, strålingsbeskyttelse (herunder medicinsk anvendelse) og risikovurdering. Der er knyttet vigtige forbindelser til forskning under Unionens syvende rammeprogram, som blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽¹⁾, især inden for områderne energi, europæiske standarder, uddannelse, miljøbeskyttelse, sundhed, materiallære, styreformer, fælles infrastrukturer, sikkerhed og sikkerhedskultur. Der vil blive tilskyndet til internationalt samarbejde på tværs af mange af forskningsaktiviteterne, med særligt fokus på nukleare anlægs sikkerhed, og det vil ske i samarbejde med de relevante tekniske fora og interessentfora, der er beskrevet i grundlaget for aktiviteterne vedrørende nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse i bilag I, punkt I.B., til afgørelse 2012/93/Euratom.

1. Håndtering af endeligt radioaktivt affald

Ingeniørtekniske undersøgelser og demonstration af geologiske deponiers arkitektur med henblik på at forberede gennemførelse og samtidig sikre driftssikkerhed. Undersøgelser, som bidrager til en bedre forståelse af affald og dets adfærd over tid, udvikling af robuste metodologier til ydeevne- og sikkerhedsvurdering samt undersøgelse af offentlige beslutningsprocesser og samfundsforhold, der har betydning for befolkningens accept og andre aktiviteter med henblik på støtte til udviklingen af en fælles europæisk holdning til de væsentligste spørgsmål i forbindelse med affaldshåndtering fra udledning til bortskaffelse.

⁽¹⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

2. Reaktorsystemer

Under hensyntagen til det overordnede mål forskning, der skal understøtte sikker drift af alle relevante reaktorsystemer (herunder brændselskredsløbsanlæg), som er i brug i Europa, eller, i det omfang det er nødvendigt for at fastholde generel ekspertise inden for nuklear sikkerhed i Europa, de reaktortyper, som vil kunne anvendes i fremtiden, med fokus udelukkende på sikkerhedsaspekterne. Heri indgår vurdering og styring af anlægslevetiden, sikkerhedskultur (minimering af risikoen for menneskelige og organisatoriske fejl), avancerede metoder til sikkerhedsvurdering, numeriske simuleringsværktøjer, instrumentering og regulering samt forebyggelse og afbødning af alvorlige ulykker, med dertil hørende videnhåndteringsoptimerende og kompetencebevarende aktiviteter.

Aktiviteterne omfatter grundforskning og centrale tværgående forskningsaktiviteter (såsom materiallære) ⁽¹⁾ og med fokus udelukkende på sikkerhedsaspekterne undersøgelser af fremtidige reaktorer og alle aspekter, som f.eks. separation og transmutation, i forbindelse med brændselskredsløbet.

3. Strålingsbeskyttelse

Aktiviteterne på dette område vil fokusere på:

- bedre kvantificering af sundhedsrisikoen ved lav eksponering i lang tid, herunder variation mellem individer, ved hjælp af epidemiologiske undersøgelser og større viden om mekanismerne via cellebiologisk og molekylærbiologisk forskning
- større sikkerhed og kraftigere virkninger ved medicinsk anvendelse af stråling ved hjælp af ny teknologisk udvikling og en korrekt afvejning af fordele og risici ved disse anvendelser
- bedre sammenhæng og integration i katastrofehandlingen og den efterfølgende håndtering i Europa ved hjælp af udvikling af fælles værktøjer og strategier og demonstration i operationelle miljøer af, at de virker
- på andre områder vil nationale forskningsaktiviteter om nødvendigt blive integreret mere effektivt.

4. Infrastruktur

Når dette giver en mærkbar værdiforøgelse på europæisk plan, især for at nå over den kritiske masse, støtte til konstruktion, modernisering, opførelse og/eller drift af vigtig forskningsinfrastruktur, som er nødvendig på de ovenfor nævnte temaområder, herunder lettelse af individuelle forskningsarbejders og forskningsholds passende adgang til bestående og kommende infrastruktur.

5. Menneskelige ressourcer og uddannelse ⁽²⁾

Koordinering af nationale programmer og dækning af generelle uddannelsesbehov inden for nuklear forskning og teknologi ved hjælp af en række instrumenter, herunder instrumenter med mere kortsigtede resultater og som har et konkurrencemæssigt præg, som led i generel støtte til menneskelige ressourcer inden for alle forskningstemaer. Heri indgår også støtte til uddannelseskurser og uddannelsesnet samt foranstaltninger med henblik på at gøre sektoren mere attraktiv for unge forskere og ingeniører og at forbedre koordineringen mellem Unionens uddannelsesinstitutioner, således at kvalifikationer er de samme i samtlige medlemsstater.

II. ETISKE ASPEKTER

Under gennemførelsen af særprogrammet og i den forskning, der drives i den forbindelse, skal grundlæggende etiske principper overholdes. Det gælder bl.a. de principper, der er indeholdt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder beskyttelse af menneskers liv og værdighed, beskyttelse af persondata og privatlivets fred samt beskyttelse af dyr og miljø i overensstemmelse med EU-lovgivningen og de seneste versioner af relevante internationale konventioner, retningslinjer og adfærdskodekser, f.eks. Helsingforserklæringen, Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin, undertegnet i Oviedo den 4. april 1997, med tilhørende protokoller, FN-konventionen om børns rettigheder, den universelle erklæring om det menneskelige genom og menneskerettigheder, vedtaget af UNESCO, FN-konventionen om biologiske og toksiske våben, den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer på fødevarer- og landbrugsområdet samt de relevante resolutioner fra Verdenssundhedsorganisationen.

Der tages desuden hensyn til udtalelserne fra den europæiske gruppe af rådgivere om bioteknologiens etiske konsekvenser (1991-1997) og udtalelserne fra den europæiske gruppe vedrørende etiske regler for videnskab og ny teknologi (fra og med 1998).

I overensstemmelse med nærhedsprincippet og de forskellige holdninger, der gør sig gældende i Europa, skal deltagerne i forskningsprojekter overholde gældende love og etiske regler i de lande, hvor forskningen udføres. Det er under alle omstændigheder de nationale regler, der finder anvendelse, og ingen forskning, som er forbudt i en given medlemsstat eller et givet land, vil få støtte fra fællesskabsmidler til udførelse i den pågældende medlemsstat eller det pågældende land.

⁽¹⁾ EFR er selvstændigt ansvarligt for at støtte frontlinjeforskning inden for alle videnskabelige og teknologiske områder.

⁽²⁾ Ansvar for forskernes mobilitet mellem alle videnskabelige og teknologiske områder ligger selvstændigt fortsat inden for programmet Mennesker under EU-rammeprogrammet.

Personer, der gennemfører forskningsprojekter, vil i visse tilfælde skulle søge godkendelse hos de relevante nationale eller lokale etiske råd eller udvalg, inden FTU-aktiviteterne indledes. Kommissionen vil desuden systematisk kontrollere de etiske aspekter af forskningsforslag, der omhandler etisk følsomme spørgsmål, eller som ikke tager tilstrækkeligt højde for etiske aspekter. I særlige tilfælde kan der foretages en etisk undersøgelse undervejs i projektets gennemførelse.

I henhold til artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal Unionen og medlemsstaterne tage fuldt hensyn til dyrs velfærd ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker, herunder også forskningspolitikken. I Rådets direktiv 86/609/EØF af 24. november 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål ⁽¹⁾, kræves det, at alle forsøg tilrettelægges på en sådan måde, at forsøgsdyrene ikke udsættes for angst eller påføres unødigt smerte og lidelse, at der anvendes så få dyr som muligt, at der anvendes dyr med laveste neurofysiologiske følsomhed, og at forsøgene forårsager mindst smerte, lidelse, angst og varigt men. Ændring af dyrs arvmasse og kloning af dyr kommer kun i betragtning, hvis formålene er etisk velbegrundede, vilkårene sikrer dyrevelfærden, og principperne om biologisk mangfoldighed overholdes. Under særprogrammets gennemførelse vil Kommissionen løbende følge den videnskabelige udvikling på de relevante områder og udviklingen med hensyn til nationale og internationale bestemmelser for at kunne træffe de nødvendige forholdsregler.

⁽¹⁾ EFT L 358 af 18.12.1986, s. 1.

RÅDETS AFGØRELSE

af 19. december 2011

om særprogrammet for Det Fælles Forskningscenters gennemførelse af direkte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013)

(2012/95/Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets afgørelse 2012/93/Euratom af 19. december 2011 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse (2012-2013) ⁽³⁾ (i det følgende »rammeprogrammet«) iværksættes rammeprogrammet ved hjælp af særprogrammer, som fastsætter de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(2) Rammeprogrammet omfatter to typer aktiviteter, nemlig »indirekte aktioner« inden for forskning i fusionsenergi, nuklear fission, sikkerhed og strålingsbeskyttelse og »direkte aktioner«, som omfatter Det Fælles Forskningscenters (JRC) aktiviteter inden for håndtering af nukleart affald, miljøpåvirkning, sikkerhed og sikkerhedsforanstaltninger, navnlig vedrørende nukleare driftsforstyrrelser og under hensyntagen til, hvad man har lært af tidligere erfaringer. Det er de direkte aktioner, der gennemføres under dette særprogram.

(3) JRC skal gennemføre forsknings- og uddannelsesaktiviteterne ved hjælp af »direkte aktioner« under dette særprogram.

(4) Under udøvelsen af sit hverv bør JRC yde kundedrevet videnskabelig og teknisk støtte til Unionens politiske proces og således sørge for støtte til gennemførelse og overvågning af eksisterende politikker og for, at der reageres på nye politiske krav. For at udøve dette hverv skal JRC gennemføre forskning af højeste kvalitet på europæisk plan, bl.a. ved at opretholde sit eget videnskabelige kvalitetsniveau.

(5) Ved gennemførelsen af dette særprogram bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og uddannelse samt at fremme innovation i Unionen. JRC skal især sikre en passende uddannelse i sikkerhed og sikkerhedsforanstaltninger på det nukleare område.

(6) Dette særprogram bør gennemføres på fleksibel, effektiv og gennemsigtig vis, idet der tages hensyn til de relevante behov hos JRC brugere og Unionens politikker, og idet Unionens finansielle interesser beskyttes. Forskningsindsatsen under dette særprogram bør i givet fald tilpasses disse behov og den videnskabelige og teknologiske udvikling og sigte mod at opnå videnskabelig viden af højeste kvalitet.

(7) Ved gennemførelsen af dette særprogram kan det samarbejde, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller af en associeringsaftale, suppleres af et internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer, særlig på grundlag af traktatens artikel 2, litra h), artikel 101 og 102.

(8) I forbindelse med udvidelses- og integrationsaktiviteter har JRC til formål at fremme integrationen af organisationer og forskere fra de nye medlemsstater i sine aktiviteter, især i forbindelse med gennemførelsen af de videnskabelige og teknologiske komponenter af gældende EU-ret, samt at styrke samarbejdet med organisationer og forskere fra tiltrædelses- og kandidatlande. Det bør endvidere overvejes at åbne gradvist op for nabolandene, især inden for emner, der har høj prioritet i den europæiske naboskabspolitik.

(9) JRC bør fortsat udføre indtægtsgivende, konkurrencebaseret arbejde. Dette arbejde omfatter deltagelse i de indirekte aktioner under rammeprogrammet, arbejde for tredjeparter og i mindre grad udnyttelse af immaterielle aktiver.

⁽¹⁾ Udtalelse af 15. november 2011 (endnu ikke offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*). Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽²⁾ EUT C 318 af 29.10.2011, s. 127. Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ Se side 25 i denne EUT.

(10) Den forsvarlige økonomiske forvaltning af dette særprogram og dets gennemførelse bør sikres på effektiv og brugervenlig vis, samtidig med at retssikkerheden garanteres, og adgangen til programresultaterne lettes for alle deltagere under overholdelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾.

(11) Der bør træffes passende foranstaltninger, som står i et rimeligt forhold til Unionens finansielle interesser, for at overvåge såvel effektiviteten af den ydede finansielle støtte som effektiviteten af anvendelsen af disse midler med henblik på at forebygge uregelmæssigheder og svig. Derudover bør de nødvendige skridt tages for at kræve tabte, uberettiget udbetalte eller forkert anvendte midler tilbagebetalt i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽³⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽⁵⁾.

(12) Kommissionen bør i rette tid sørge for en uafhængig evaluering af aktiviteterne på særprogrammets områder.

(13) Forskningsaktiviteter under dette særprogram bør gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper, herunder dem, der kommer til udtryk i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Særprogrammet for Det Fælles Forskningscenters (JRC) gennemførelse af direkte aktioner under Det Europæiske Atomenergifællesskabs rammeprogram for forskning og uddannelse på det nukleare område (2012-2013) (i det følgende »særprogrammet«) vedtages for perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2013.

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

Artikel 2

Dette særprogram fastlægger indsatsen i forbindelse med JRC nukleare aktioner og omfatter hele spektret af forskningsaktiviteter, som gennemføres i et tværnationalt samarbejde inden for følgende temaer:

- håndtering af nukleart affald, miljøpåvirkning og grundviden
- nuklear sikkerhed ved reaktorsystemer, der er relevante for Europa
- nukleare sikkerhedsforanstaltninger (herunder nuklear sikkerhedskontrol, ikke-spredning, bekæmpelse af ulovlig handel og nuklear eftersporning).

Målene og hovedlinjerne for de aktioner, der er nævnt i stk. 1, er fastsat i bilaget.

Artikel 3

I overensstemmelse med artikel 3 i afgørelse 2012/93/Euratom, udgør maksimumbeløbet til gennemførelse af særprogrammet 233 216 000 EUR.

Artikel 4

Alle forskningsaktiviteter, der iværksættes under særprogrammet, gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper.

Artikel 5

Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de direkte aktioner, der er fastsat i bilag II til afgørelse 2012/93/Euratom.

Artikel 6

1. Kommissionen udarbejder et flerårigt arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret redegørelse for målene og de videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilaget, og med en tidsplan for gennemførelsen.

2. I det flerårige arbejdsprogram tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater og europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres efter behov.

Artikel 7

Kommissionen sørger for, at der føres et uafhængigt tilsyn med og foretages en uafhængig evaluering og revision af aktiviteterne på de områder, som særprogrammet omfatter, jf. artikel 6 i afgørelse 2012/93/Euratom.

Artikel 8

Denne afgørelse træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2011.

På Rådets vegne

M. KOROLEC

Formand

BILAG

DET FÆLLES FORSKNINGSCENTERS SÆRPROGRAM

1. Mål

Særprogrammets overordnede mål er at yde kundedrevet videnskabelig og teknisk støtte til Unionens politik vedrørende kernekraft og at opfylde traktatens forpligtelser. For at nå dette mål skal viden, færdigheder og kompetence ajourføres løbende med henblik på at tilvejebringe den nødvendige tidssvarende ekspertviden inden for områderne kernereaktorsikkerhed og sikkerhedskontrol og sikkerhedsforanstaltninger på det nukleare område.

2. Hovedlinjer

JRC's nukleare aktiviteter sigter mod at opfylde traktatens krav vedrørende forskning og udvikling (FoU) og at yde støtte til Kommissionen og medlemsstaterne inden for områderne nuklear sikkerhedskontrol og ikke-spredning, affaldshåndtering, sikkerheden af nukleare anlæg og brændselskredsløbet, radioaktivitetsniveauer i miljøet og strålingsbeskyttelse. I lyset af den øgede vægtning af nuklear sikkerhed som bidrag til nyorientering af den nukleare forskning vil der blive sat størst mulig fokus på ikke-spredning.

I forbindelse med rammeprogrammet fokuserer forsknings- og støtteaktiviteterne på:

- a) håndtering af nukleart affald, miljøpåvirkning og grundviden
- b) nuklear sikkerhed ved reaktorsystemer, der er relevante for Europa
- c) nukleare sikkerhedsforanstaltninger (herunder nuklear sikkerhedskontrol, ikke-spredning, bekæmpelse af ulovlig handel og nuklear eftersporing).

Derudover vil JRC yderligere styrke sin rolle som det europæiske referenceorgan for formidling af oplysninger og uddannelse af unge forskere.

3. Aktiviteter

3.1. Håndtering af nukleart affald, miljøpåvirkning og grundviden

3.1.1. Karakterisering, oplagring og deponering af brugt brændsel og højaktivt affald

Håndtering af brugt brændsel og højradioaktivt affald indbefatter behandling, emballering, transport, midlertidig oplagring og geologisk deponering. Det endelige mål er at forhindre, at der afgives radionukleider til biosfæren under alle disse etaper i den meget lange henfaldsperiode. Udformning, evaluering og funktion af systemer af konstruerede og naturlige indesluttende barriersystemer over det relevante tidsrum er nøglefaktorer, når det gælder om at nå disse mål og afhænger bl.a. af brændslets og/eller affaldets adfærd i det geologiske miljø. Disse undersøgelser er omfattet af dette særprogram.

3.1.2. Separation og transmuration

Den primære strategi, der overvejes for kernekraftsystemer, omfatter lukning af det nukleare brændselskredsløb med det formål at mindske det nukleare affalds langsigtede radiotoksicitet og forbedre den sikre og effektive brug af ressourcerne. De vigtigste udfordringer for dette koncept er fortsat optimering af separationsteknikkerne for at udskille udvalgte langlivede radionukleider af det brugte brændsel og fremstilling og karakterisering af sikre og pålidelige brændsler til actinidtransmutation. Hos JRC omfatter forsøgsarbejde med separation forskning i såvel vandig opløsning som pyrometallurgiske processer (i salt medium).

3.1.3. Actinidgrundforskning

For at opretholde kompetencen og en ledende position inden for civil kerneteknologi er det vigtigt at fremme tværfaglig grundforskning i nukleare materialer som en ressource, hvorfra der kan opstå nye teknologiske innovationer. Dette kræver til gengæld viden om reaktionen af de såkaldte elementer af laget af 5f-elektroner (dvs. actiniderne) og forbindelserne på (normalt ekstreme) termodynamiske parametre. På grund af den lille forsøgsdatabase og modelleringens iboende kompleksitet er vores aktuelle viden om disse mekanismer begrænset. Grundforskningen inden for disse områder er afgørende for at forstå disse elementers adfærd og forblive på forkant med den moderne kondenserede fasers fysik. Udviklingen inden for avanceret modellering og simulering vil fungere som en løftestang og forbedre forsøgsprogrammernes virkning.

JRC's program for actinidgrundforskning vil forblive på forkant med actinidfysik og -kemi, og det primære mål er at tilvejebringe forsøgsfaciliteter i verdensklasse for forskere fra universiteter og forskningscentre. Disse faciliteter vil give dem mulighed for at undersøge egenskaberne af actinidmaterialer med henblik på at fuldende deres uddannelse og bidrage til fremskridtene inden for nuklear forskning.

3.1.4. Kernetekniske data

De foreslåede udformninger af dedikerede små actinidbrændere og avancerede koncepter for produktion af kernekraft udløser et behov for nye kernetekniske data med en væsentlig forbedret nøjagtighed. Forsøgsdataenes kvalitet er afgørende for at opnå bedre sikkerhedsstandarder og mindre fejlmargener og dermed omkostningseffektivitet i udformningen og konstruktionen af nye reaktorsystemer. De datafiler, herunder dem fra Kerneenergiagenturet under DECD, der anvendes af erhvervsliv og forskningslaboratorier, skal være fuldstændige, nøjagtige og valideret i henhold til veldefinerede kvalitetssikringsprocedurer.

JRC vil tilvejebringe internationalt påkrævede data og vil endvidere fortsætte den sikre drift af de lineære acceleratorene Van de Graaff og GELINA.

3.1.5. Medicinske anvendelser af nuklearforskning

Nye kræftterapi, som går under benævnelsen målrettet alfaterapi (TAT), udnytter de unikke fysiske egenskaber ved alfapartikelstråling (især dens høje energi og korte stielængde i humant væv) til at udvælge, ramme og ødelægge syge celler og samtidig skåne omkringliggende sundt væv. Disse teknikker kan anvendes til behandling af kræft og infektionssygdomme.

JRC vil fortsat støtte udviklingen af TAT i tæt samarbejde med nationale organisationer, idet der lægges særlig vægt på alternative processer til produktion af alfastrålingskilder og radiobiologiske afprøvninger af radioaktivt mærkede biomolekyler, ved at vurdere deres effektivitet og gennemførlighed og gøre disse nye anvendelser tilgængelige for hospitaler og lægemiddelindustrien.

3.1.6. Måling af radioaktivitet i miljøet

Traktatens afsnit II, kapitel 3, fastsætter, at der skal indføres grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. Traktatens artikel 31-38 indeholder bestemmelser om medlemsstaternes og Kommissionens rolle med hensyn til beskyttelse af folkesundheden, kontrol med radioaktivitetsmængden i miljøet, frigivelse til miljøet og håndtering af nukleart affald. Det vil også omfatte centrale aspekter af katastrofehandlingen. I henhold til traktatens artikel 39 bistår JRC Kommissionen ved udførelsen af denne opgave.

På baggrund af de nye grænseværdier for radionukleider i drikkevand og fødevarer til sætningstoffer vil JRC udvikle analyseteknikker og arbejde dertil hørende referencemateriale. Der organiseres sammenligninger mellem medlemsstaternes laboratorier for at vurdere sammenligneligheden af de indberettede overvågningsdata i henhold til traktatens artikel 35 og 36 og støtte harmoniseringen af systemerne til overvågning af radioaktiviteten med referenceforsøgsmaterialer.

3.1.7. Videnforvaltning og uddannelse

Det er vigtigt at vedligeholde og uddybe den nukleare viden blandt de nye generationer af forskere og ingeniører på nuklearområdet gennem formidling af forsøg, resultater, fortolkninger og kvalifikationer opnået inden for forskning og programmer for anvendt forskning.

JRC vil bidrage til at gøre denne viden umiddelbart tilgængelig på en velstruktureret og veldokumenteret måde og vil støtte uddannelsesaktiviteter på højere læreanstalter i Europa for både operationelle og innovative Generation IV-reaktorer. Derudover vil JRC udvikle et europæisk observatorium for menneskelige ressourcer på det nukleare område med henblik på at analysere tendenserne i Europa og yde videnskabelig støtte til Unionens politiske beslutningsproces. JRC vil endvidere fortsat bidrage til en forbedret kommunikation om nukleare spørgsmål, herunder navnlig dem, der vedrører offentlighedens accept, og mere generelt om strategier for almen energibevisthed. De mange års erfaring med og unikke faciliteter for måling af nukleare data udgør endvidere en fremragende mulighed for uddannelse af forskere og ingeniører på det nukleare område, idet undervisningen på universiteter suppleres med praktisk adgang til nukleare anlæg.

3.2. Nuklear sikkerhed

3.2.1. Nukleare reaktorerers sikkerhed

Med henblik på at bibeholde og forbedre sikkerhedsniveauet i reaktoranlæg er der behov for at videreudvikle og validere mere avancerede og nøjagtige sikkerhedsevalueringsmetoder og dertil hørende analytiske værktøjer. JRC udfører målrettede eksperimentelle undersøgelser for at forbedre forståelsen af de tilgrundliggende fysiske fænomener og processer med henblik på at muliggøre validering og kontrol af deterministiske og probabilistiske sikkerhedsvurderinger baseret på avanceret modellering af anlægsprocesser (reaktivitet og termisk hydraulik), af komponenter under driftsbelastning/aldring og af menneskelige og organisatoriske faktorer. JRC vil endvidere fortsat spille en central rolle i oprettelsen og driften af det europæiske clearinginstitut for nukleare operatørers operationelle erfaringer til gavn for samtlige medlemsstater. Det vil udarbejde emnerapporter om specifikke anlægs-spørgsmål og lette den effektive udveksling og gennemførelse af operationelle erfaringer for at forbedre sikkerheden i kernekraftanlæg både til fordel for alle regulerende myndigheder i Europa og for at reducere sandsynligheden for kernekraftuheld mest muligt. Det vil gennemføre forskningsprogrammer til støtte for udviklingen af sikkerhedskrav til og avancerede evalueringsmetoder for reaktorsystemer, der er relevante for den nukleare sikkerhed. Det vil også inkludere centrale forskningsaspekter vedrørende nedlæggelse af reaktorer og deres infrastrukturer (metoder, uddannelse, videnskabelig baggrund).

3.2.2. Nuklear brændselssikkerhed i energiproduktionsreaktorer i Unionen

Der vil sandsynligvis køre generation II- og III-letvandsreaktorer gennem hele det 21. århundrede. For at øge deres sikkerhed mest muligt skal der sikres en bedre forståelse af brændselstavsystemets adfærd i reaktoren (brændsel og indkapsling), navnlig i forbindelse med udvidede driftsordninger, som dækker normale, hændelige og utilsigtede forhold. De to vigtigste aspekter inden for denne forskningsgren er brændselstavens mekaniske integritet i reaktorens levetid og brændslets reaktion på transiente forhold (herunder på svære reaktoruheld op til kernenedsmeltning).

I sidste ende skal forsøg og teori på veldefinerede fysiske og kemiske mekanismer indarbejdes i flerskalamodeller og eventuelle koder for brændselseffektivitet.

JRC's forskning vil endvidere blive rettet mod at forbedre forsøgsreferencen for UO₂- og MOX-brændsels adfærd ved høj udbrændingsgrad.

3.2.3. Sikker drift af avancerede nukleare energisystemer

Nye reaktorkoncepter for øget sikkerhed, sikkerhedskontrol og bæredygtighed opfattes på verdensplan som et nyt forskningsemne, navnlig inden for Generation IV International Forum (GIF). JRC har af medlemsstaterne fået mandat til at handle som gennemførelsesorgan for Fællesskabets deltagelse i GIF. JRC vil som sådant yderligere koordinere de europæiske bidrag (gennem direkte eller indirekte aktioner eller via medlemsstaterne) til de forskellige GIF-projekter.

De undersøgelser, der gennemføres i JRC's laboratorier, dækker primært de sikkerhedsaspekter, der er forbundet med nye innovative design og innovative nukleare brændselscyklusser, navnlig karakterisering, bestrålingsprøvning og undersøgelser efter bestråling af nye brændselstyper samt karakterisering og kvalificering af innovative strukturelle materialer og indkapslingsmaterialer. Derudover foretages der undersøgelser af sikkerhedskravene til den nye generation af reaktorer og af den avancerede evaluering af relevante nukleare systemer. Målet er at støtte etableringen af en fælles europæisk tilgang til sikkerhedsevaluering af nye innovative design. I den forbindelse vil der i relevant omfang blive søgt samspil med SNETP.

3.3. Nukleare sikkerhedsforanstaltninger

3.3.1. Nuklear sikkerhedskontrol

Som følge af den styrkede rolle, som kernekraft spiller i fremstillingen af elektricitet i Europa, øges håndteringen af nukleare materialer i brændselskredsløbet løbende. Det er afgørende at have en stærk og pålidelig ordening for nuklear sikkerhedskontrol og ikke-spredning for at forhindre, at disse materialer anvendes til andet end deres påtænkte formål. Der er fortsat behov for tekniske innovationer og forbedringer for at gennemføre sikkerhedskontrolstrategien, som hele tiden udvikler sig. Udfordringen i dag er at indføre flere automatiserede systemer og bedre værktøjer til informationsanalyse, så inspektørernes arbejdsbyrde og byrderne for den nukleare industri kan reduceres. Nye og innovative tilgange til sikkerhedskontrol vil også finde anvendelse på reaktorsystemer, der er relevante for Europa, og tilhørende brændselskredsløb.

3.3.2. Tillægsprotokollen

Tillægsprotokollen har til formål at forhindre uanmeldte nukleare aktiviteter. Protokollens gennemførelse kræver en række teknikker, som er forskellige fra (eller mere udviklede end) dem, der bruges ved verificering af regnskaber over nukleart materiale. Det forventes, at arbejdsbyrden med at kontrollere anmeldelsernes fuldstændighed vil blive større, hvilket vil kræve mere forskning i og en højere grad af udvikling af metoder til detektering af ulovlige programmer, i nogle tilfælde ved anvendelse af de samme teknikker som i forbindelse med nuklear eftersporning. Der skal gøres en stor indsats for at forbedre metoderne til analyse af mikropartikler til verificering af uanmeldte aktiviteter eller til detektering af uanmeldte aktiviteter.

3.3.3. Informationsindsamling fra åbne kilder vedrørende ikke-spredning

Med sigte på at støtte Kommissionens tjenestegrene og samarbejde med IAEA og medlemsstaternes myndigheder vil JRC fortsætte med systematisk at indsamle og analysere oplysninger fra en række kilder (internet, speciallitteratur, databaser) om ikke-spredningstemaer. Disse oplysninger bruges til at lave landerapporter, som nøje følger udviklingen i udvalgte landes nukleare aktiviteter og import og/eller eksport af udstyr og teknologi med direkte nukleart formål eller dobbelt anvendelsesformål. Derudover følger JRC den tekniske udvikling af eksportkontrolordningerne og yder Kommissionens relevante tjenestegrene teknisk støtte.

3.3.4. Bekæmpelse af ulovlig handel med nukleare materialer, herunder nuklearforensiske analyser

Problemerne i forbindelse med ulovlig handel med nukleare og andre radioaktive materialer, de dermed forbundne spredningsrisici og truslen om nuklear terrorisme kræver et sæt foranstaltninger vedrørende forebyggelse, detektering og reaktion. De nukleare sikkerhedsforanstaltninger tiltrækker sig øget opmærksomhed på alle niveauer, lige fra internationale initiativer (Global Initiative on Combating Nuclear Terrorism, Proliferation Security Initiative, UNSC 1540 osv.) til multilateralt samarbejde og teknisk udvikling. Personaleuddannelse er af afgørende betydning for gennemførelsen af nukleare sikkerhedsforanstaltninger. JRC deler sine erfaringer og sin ekspertviden på det nukleare område i almindelighed og med hensyn til nukleare sikkerhedsforanstaltninger i særdeleshed med medlemsstaterne og de internationale organisationer.

I denne forbindelse skal der udvikles forskellige uddannelsesprogrammer, eller de eksisterende uddannelsesprogrammer skal forbedres, og der skal enten udarbejdes tilhørende uddannelsesmoduler, eller de eksisterende moduler skal ajourføres. JRC vil oprette et europæisk uddannelsescenter for sikkerhed, som i første omgang vil koncentrere sig om nuklear og radiologisk sikkerhed.

4. Ethiske aspekter

Under gennemførelsen af særprogrammet og i den forskning, der drives i den forbindelse, skal grundlæggende etiske principper overholdes. De omfatter de principper, der ligger til grund for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

I overensstemmelse med nærhedsprincippet og i lyset af de forskellige holdninger i Europa skal deltagerne i forskningsprojekter overholde gældende love og etiske regler i de lande, hvor forskningen udføres. Det er under alle omstændigheder de nationale regler, der finder anvendelse, og ingen forskning, som er forbudt i en given medlemsstat eller et givet land, vil modtage støtte fra Euratom til udførelse i den pågældende medlemsstat eller det pågældende land.

Personer, der gennemfører forskningsprojekter, vil i visse tilfælde skulle søge godkendelse hos de relevante nationale eller lokale etiske råd eller udvalg, inden aktiviteterne indledes. Kommissionen vil desuden systematisk kontrollere de etiske aspekter af forskningsforslag, der omhandler etisk følsomme spørgsmål, eller som ikke tager tilstrækkeligt højde for etiske aspekter. I særlige tilfælde kan der foretages en etisk undersøgelse undervejs i projektets gennemførelse.

I henhold til artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal Unionen og medlemsstaterne tage fuldt hensyn til dyrs velfærd ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker, herunder også forskningspolitikken.

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. februar 2012

om tilpasning og forlængelse af perioden for anvendelse af de relevante foranstaltninger, der blev indført første gang ved afgørelse 2002/148/EF om afslutning af konsultationerne med Zimbabwe i henhold til artikel 96 i AVS-EF-partnerskabsaftalen

(2012/96/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, som ændret for første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾ og ændret for anden gang i Ouagadougou den 23. juni 2010 ⁽³⁾, i det følgende benævnt »AVS-EU-partnerskabsaftalen«, særlig artikel 96,

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om de foranstaltninger, der skal træffes, og de procedurer, der skal følges, ved gennemførelse af AVS-EF-partnerskabsaftalen ⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse Rådets 2002/148/EF ⁽⁵⁾ blev konsultationerne med Republikken Zimbabwe i henhold til artikel 96, stk. 2, litra c), i AVS-EU-partnerskabsaftalen afsluttet, og der blev truffet relevante foranstaltninger som anført i bilaget til afgørelsen. Disse foranstaltninger er hvert år siden blevet forlænget.
- (2) Ved afgørelse Rådets 2011/106/EU ⁽⁶⁾ blev foranstaltningernes anvendelsesperiode forlænget med yderligere en periode på 12 måneder indtil den 20. februar 2012.
- (3) I mellemtiden er oprettelsen af en national samlingsregering blevet anerkendt som en mulighed for at reetablere konstruktive forbindelser mellem Den Europæiske Union og Zimbabwe og for at støtte gennemførelsen af Zimbabwes reformprogram.
- (4) Selv om situationen overordnet set er blevet bedre, går det fortsat langsomt fremad med at gennemføre politiske reformer, og visse elementer af AVS-EU-partnerskabsafta-

len, som den nationale samlingsregering har forpligtet sig til i den globale politiske aftale, skal stadig gennemføres.

- (5) Den Europæiske Union anerkender den indsats Southern African Development Community og Sydafrika har gjort som facilitatorer i den globale politiske aftale for at skabe gunstige vilkår for troværdige valg. Gennemførelsen af en fredelig folkeafstemning om forfatningen ville udgøre en vigtig del af denne proces —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De foranstaltninger, der omhandles i det brev, der er knyttet som bilag til denne afgørelse, fastholdes hermed som relevante foranstaltninger, jf. artikel 96, stk. 2, litra c), i AVS-EU-partnerskabsaftalen.

Disse foranstaltninger anvendes i en periode på seks måneder fra den 20. februar 2012 til den 20. august 2012. De revideres løbende og tages op til fornyet vurdering i lyset af de konkrete fremskridt, der gøres med at gennemføre den globale politiske aftale og med at forberede afholdelsen af fredelige og troværdige valg.

Brevet i bilaget til denne afgørelse stiles til Zimbabwes præsident, Robert Mugabe, med kopi til premierminister Morgan Tsvangirai og Welshman Ncube.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

På Rådets vegne

M. SAREEN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 376.

⁽⁵⁾ EUT L 50 af 21.2.2002, s. 64.

⁽⁶⁾ EUT L 43 af 17.2.2011, s. 31.

BILAG

BREV TIL ZIMBABWES PRÆSIDENT

Den Europæiske Union tillægger bestemmelserne i artikel 9 i AVS-EU-partnerskabsaftalen den allerstørste betydning. Respekten for menneskerettighederne, de demokratiske institutioner og retsstaten er væsentlige principper i partnerskabsaftalen og danner grundlaget for vore indbyrdes forbindelser.

Ved brev af 19. februar 2002 underrettede Den Europæiske Union Dem om, at den havde besluttet at afslutte konsultationerne i henhold til artikel 96 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og at træffe »relevante foranstaltninger« som omhandlet i artikel 96, stk. 2, litra c), i nævnte aftale. Ved årlige breve, det seneste af 23. februar 2011, underrettede Den Europæiske Union Dem om, at den havde besluttet ikke at ophæve de relevante foranstaltninger, men at forlænge deres anvendelsesperiode.

Siden oprettelsen af den nationale samlingsregering i 2009 har Den Europæiske Union hilst de fremskridt, der er gjort på grundlag af den globale politiske aftale, velkommen. Den Europæiske Union skal igen understrege, hvor stor vægt den lægger på den politiske dialog på basis af artikel 8 i AVS-EU-partnerskabsaftalen, der efter den zimbabwiske regerings anmodning blev officielt lanceret på trojkamødet mellem EU's og Zimbabwes ministre i Bruxelles den 18.-19. juni 2009. Efter aftale mellem begge parter er målet med denne politiske dialog gradvis at normalisere forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Zimbabwe sideløbende med gennemførelsen af de reformer, der er planlagt i medfør af den globale politiske aftale, og dermed bane vejen for fredelige og troværdige valg.

Som led i den fornyede proces har Den Europæiske Union taget skridt til at lette foranstaltningerne over for Zimbabwe. De relevante foranstaltninger er blevet ændret for at gøre det muligt at støtte de institutioner og processer, som vedrører gennemførelsen af den globale politiske aftale. Den Europæiske Union har ydet finansiell overgangsbistand i form af kortfristede pakker.

Siden da har Den Europæiske Union støttet den nationale samlingsregerings fortsatte bestræbelser på at gennemføre den globale politiske aftale, og den hilser de resultater, der er opnået med hensyn til at stabilisere økonomien og genskabe basale sociale ydelser, velkommen. Den Europæiske Union afventer dog stadig fremskridt med flere af de politiske reformer i den globale politiske aftale, herunder med forfatningsprocessen og de reformer, der skal til for at skabe et gunstigt miljø for fredelige og troværdige valg såvel som fremskridt indenfor områderne for menneskerettigheder og retsstaten. I den forbindelse noterer Den Europæiske Union sig med tilfredshed mæglingsbestræbelserne, som Republikken Sydafrika og Southern African Development Community står i spidsen for, og udarbejdelsen af en køreplan, som alle partier er enige om.

Den Europæiske Union hilser de seneste erklæringer mod vold fra alle zimbabwiske partier velkommen og håber, at de seneste sociale og økonomiske fremskridt vil blive fulgt op med politiske reformer, som fører til fredelige og troværdige valg.

For at ledsage overgangsprocessen har Den Europæiske Union besluttet:

- at forlænge de relevante foranstaltninger i Rådets afgørelse 2002/148/EF og afgørelse 2010/97/FUSP i en periode begrænset til seks måneder for derigennem at gentage Den Europæiske Unions vilje til at tage sin holdning op til fornyet overvejelse, så snart der er taget konkrete skridt til at gennemføre den globale politiske aftale og forberede valg
- at forberede et landstrategipapir som led i den Europæiske Udviklingsfond, som skal undertegnes og gennemføres, så snart omstændighederne tillader det.

I den mellemliggende tid vil Den Europæiske Union fortsat yde overgangsbistand til den økonomiske genopretning, de sociale sektorer og til gennemførelsen af den globale politiske aftale.

Alle de andre foranstaltninger, der er anført på listen i bilaget til Rådets afgørelse 2002/148/EF, gælder fortsat uændret. Rådet kan når som helst inden den 20. august 2012 tage afgørelsen op til revision, hvis omstændighederne ændrer sig.

I lyset af ovenstående ønsker Den Europæiske Union at invitere Zimbabwes regering til en styrket politisk dialog i henhold til artikel 8 i AVS-EU-partnerskabsaftalen for at fastlægge yderligere tiltag hen imod normalisering af forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Zimbabwe. På denne baggrund så Den Europæiske Union gerne, at Zimbabwes forbindelsesudvalg aflagde Bruxelles et besøg, som den håber kan arrangeres i den nærmeste fremtid.

Med venlig hilsen

For Kommissionen

...

For Rådet

...

RÅDETS AFGØRELSE 2012/97/FUSP**af 17. februar 2012****om ændring af afgørelse 2011/101/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 15. februar 2011 vedtog Rådet afgørelse 2011/101/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe ⁽¹⁾.
- (2) På grundlag af en gennemgang af afgørelse 2011/101/FUSP bør de restriktive foranstaltninger forlænges indtil den 20. februar 2013.
- (3) Der er dog ikke længere grund til fortsat at lade visse personer og enheder være opført på listen over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger i afgørelse 2011/101/FUSP.
- (4) For at lette dialogen mellem EU og Zimbabwes regering yderligere bør det rejseforbud, der er pålagt de to medlemmer af Zimbabwes regerings team for genoptagelse af dialogen, som er opført på listen i afgørelse 2011/101/FUSP, suspenderes.
- (5) Oplysningerne om visse personer og enheder på listen i bilaget til afgørelse 2011/101/FUSP bør ajourføres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I Rådets afgørelse 2011/101/FUSP foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.
 2. Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 20. februar 2013.
 3. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, bør suspenderes indtil den 20. februar 2013, for så vidt som de finder anvendelse på de personer, der er opført på listen i bilag II.
 4. Denne afgørelse kan til enhver tid tages op til fornyet vurdering og kan om nødvendigt forlænges eller ændres, hvis Rådet fastslår, at målene ikke er nået.«
- 2) Bilaget erstattes af teksten i bilag I til nærværende afgørelse og gennem hele afgørelse 2011/101/FUSP ændres udtrykket »bilag«, til: »bilag I«
 - 3) Bilag II til nærværende afgørelse tilføjes som bilag II til afgørelse 2011/101/FUSP.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

På Rådets vegne

M. SAREEN

Formand⁽¹⁾ EUT L 42 af 16.2.2011, s. 6.

BILAG I

»BILAG I

LISTE OVER DE PERSONER OG ENHEDER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 4 OG 5

I. Personer

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
1.	Mugabe, Robert Gabriel	Præsident, født 21.2.1924, pas nr. AD001095.	Regeringschef, ansvarlig for aktiviteter, der alvorligt undergraver demokratiet og respekten for menneskerettigheder og retsstatsforhold.
2.	Abu Basutu, Titus Mehliwa Johna	Generalløjtnant i flyvevåbnet, Matabeleland South. Født 2.6.1956	Højstående militærofficer, direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i Gwandaområdet. Stedfortræder for chefen for flyvevåbnet Perence Shiri (nr. 100 på listen).
3.	Bonyongwe, Happyton Mabhuya	Generaldirektør for den centrale efterretningstjeneste, født 6.11.1960, pas nr. AD002214, id nr. 63-374707A13	Højstående sikkerhedsperson med tætte forbindelser til ZANU-PF-fløjen (Zimbabwe African National Union — Patriotic Front-fløjen) i regeringen, medvirken i udfordring eller ledelse af statens undertrykkende politik. Anklaget for at kidnappe, torturere og dræbe MDC-aktivister i juni 2008.
4.	Buka (alias Bhuka), Flora	Præsidentens kabinet (tidligere viceminister for særlige anliggender med ansvar for jordbesiddelses- og genbosætningsprogrammer, tidligere viceminister i vicepræsidentens kabinet og tidligere viceminister for jordreformer, præsidentens kabinet), født 25.2.1968.	Viceminister i vicepræsident Nkomos kabinet, ansvarlig for at organisere vold i Gokweområdet og for angreb på MDC's ledelse i 2008.
5.	Bvudzijena, Wayne	Vicepolitichef, polititalsmand, født 24.04.1958. Id nr. 29-008792V71,	Højstående medlem af politistyrken. Polititalsmand. Beskyldte i 2008 MDC for at give de ansvarlige for valgrelateret vold ly i MDC's provins- og nationale hovedsæde.
6.	Chapfika, David	Tidligere vicelandbrugsminister (tidligere vicefinansminister), født 7.4.1957, Pas nr. ZL037165. Id nr. 63-052161G48	National formand for ZANU-PF's fundraisingvalg, som finansierede militser i 2008 ved at yde støtte til militsbaser i Mutokos Hoyuyoumråde.
7.	Charamba, George	Direktør i Ministeriet for Information og Forbindelser med Pressen, født 4.4.1963, pas nr. AD002226, pas nr AD001255 Id nr. 07 003617B07	Højstående embedsmand med tætte forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
8.	Chidarikire, Faber Edmund	Provincguvernør for Mashonaland West, tidligere borgmester i Chinhoyi, født 6.6.1946, id nr. 70-056539L70	Tidligere ZANU-PF-borgmester i Chinhoyi og provincguvernør med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
9.	Chigudu, Tinaye Elisha Nzirasha	Tidligere guvernør i Manicalandprovinsen. Født 13.08.42. Pas nr. AD000013. Id nr. 63-022247R42.	Tidligere direktør i Ministeriet for Minedrift og Udvikling af Miner i Zimbabwe og tidligere guvernør for Manicalandprovinsen. Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Beordrede i juni 2008 undertrykkelse af MDC-tilhængere

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
10.	Chigwedere, Aeneas Soko	Provinsguvernør for Mashonaland East, tidligere minister, født 25.11.1939. Id nr. 25-15430J80	Provinsguvernør med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
11.	Chihota, Phineas	Viceminister for industri og udenrigshandel. Født 23.11.1950.	ZANU-PF-medlem af regeringen. Truede med at dræbe MDC-tilhængere og sættes i forbindelse med bortførelse og tortur af personer i juni 2008.
12.	Chihuri, Augustine	Politichef, født 10.3.1953. Pas nr. AD000206. Id nr. 68-034196M68	Højststående polititjenestemand og medlem af den fælles operative kommando, tætte forbindelser til ZANU-PF's undertrykkende politikker. Indrømmede offentligt at have støttet ZANU-PF i strid med politiloven. Beordrede i juni 2009 politiet til at opgive alle sager om mord begået op til præsidentvalget i juni 2008.
13.	Chinamasa, Patrick Anthony	Justitsminister, minister for retlige og parlamentariske anliggender, født 25.1.1947. Id nr. 63-005591M42.	ZANU-PF-medlem af regeringen.
14.	Chindori-Chininga, Edward Takaruza	Tidligere minister for minedrift og udvikling af miner, født 14.3.1955. Pas nr. AN388694. Id nr. 63-377216C71.	Tidligere medlem af regeringen med vedvarende forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen som ZANU-PF-parlamentsmedlem. Chef for militsbaserne i Guruve forud for valget i 2008.
15.	Chinotimba, Joseph	Næstformand i Zimbabwes nationale sammenslutning af veteraner fra frihedskrigen, leder af Zanu-PF-militsen. Født 06.06.1957. Id nr. 63-312672W11.	Under valget i 2008 var Chinotimba leder af en gruppe, der ødelagde Admore Chibutus hjem. Angreb sammen med medlemmer af hæren og ZANU-PF-tilhængere Tongeyi Jeremiahs hjem i maj 2008.
16.	Chipanga, Tongesai Shadreck	Tidligere viceindenrigsminister, født 10.10.1940 alternativt 10.10.1946.	Tidligere medlem af regeringen og tidligere direktør for Zimbabwes hemmelige politi, sættes i forbindelse med politisk motiveret mord.
17.	Chipwere, Augustine	Brigadegeneral, tidligere oberst, Bindura South.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i 2008. Ansvarlig for politisk uro i Bindura. Højststående militærofficer, forfremmet af præsidenten i 2011.
18.	Chiwenga, Constantine	Zimbabwes forsvarschef, general (tidligere hærchef, generaløjtnant), født 25.8.1956. Pas nr. AD000263. Id nr. 63-327568M80	Medlem af den fælles operative kommando, medvirken i udformning eller ledelse af statens undertrykkende politik. Anvendte hæren til overtager af landbrugsbedrifter. Var under valget i 2008 en af hovedophavs-mændene bag volden i forbindelse med anden runde af præsidentvalget.
19.	Chombo, Ignatius Morgan Chiminya	Minister for lokalforvaltning og by- og landdistriktudvikling, født 1.8.1952. Pas nr AD000500. Id nr. 70-086938D70.	ZANU-PF-medlem af regeringen, ansvarlig for at undergrave MDC i lokalforvaltningen ved at begrænse finansieringen og gennem chikane.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
20.	Dinha, Martin	Provinsguvernør for Mashonaland Central.	Provinsguvernør med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Involveret i forstyrrelse af landbrugsbedriften på Rockwood Village Farm i 2009.
21.	Goche, Nicholas Tasunungurwa	Minister for transport, kommunikation og infrastrukturudvikling (tidligere leder af afdelingen for statens sikkerhed, præsidentens kabinet), født 1.8.1946. Id nr. 63-355978S68	ZANU-PF-medlem af regeringen. Tvang i juni 2008 alle ngo'er til at standse deres feltarbejde og fødevareredistribution. Ansvarlig for militsbasen i Shamva og involveret i vold i dette område.
22.	Gono, Gideon	Direktør for Zimbabwes centralbank, født 29.11.1959. Pas nr. AD000854. Id nr. 58-001824K07	Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen, medvirken i udformning eller ledelse af statens undertrykkende politik. Kanaliserede ulovligt midler til ZANU-PF i 2008.
23.	Gurira, Cephas T.	Brigadegeneral, tidligere oberst, Zimbabwes forsvarsstyrker. Født 1.5.1963. Id nr. 29-061056D29	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i 2008. Ansvarlig for at opildne til vold i Mhondoro.
24.	Gwekwerere, Stephen (alias Steven)	Oberst, Chinhoyi.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget. Del af en gruppe, der angreb folk i Chinhoyi i 2008.
25.	Kachepa, Newton	Parlamentsmedlem for Mudzi North. Født 10.2.70. Id nr. 32-088209M48	Parlamentsmedlem, involveret i mordene på Peter Tom Butao den 14. april 2008 og Kingswell Mateta i juli 2008. Stod bag tortur af mange MDC-tilhængere i sin valgkreds.
26.	Karakadzai, Mike Tichafa	Brigadegeneral, Harare Metropolitan-provinsen. Født 7.3.57. Id nr. 63-632526N13.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget, stod bag bortførelser og vold i Harare i 2008.
27.	Kasukuwere, Saviour	Viceminister for ungdomsudvikling, »indigenisation« og empowerment og vicesekretær for ungdomsansliggender i ZANU-PF's politbureau, født 23.10.1970. Id nr. 45-046113Q45.	ZANU-PF-medlem af regeringen. Organiserede dem, der var involveret i voldelige optøjer i Harare i februar 2011.
28.	Kazangarare, Jawet	Rådmand for ZANU-PF i Hurungwe North og krigsveteran. Født 12.4.1957. Id nr. 38-102814B58.	Direkte involveret i den regeringsstyrede terrorkampagne før og under valget i 2008. Ansvarlig for at lede den voldelige forfølgelse af MDC-tilhængere i Hurungwe, herunder for voldtægt, mord og ødelæggelse af hjem, og navnlig involveret i mordet på MDC-valgmedarbejder Tapiwa Mubwanda i Hurungwe North i maj 2008.
29.	Khumalo, Sibangumuzi	Brigadegeneral, Matebeleland North. Født 16.8.1954. Id nr. 08-448357W73.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget. Var i februar 2011 angiveligt en del af strategien om at udløse vold og terror ved at anvende højtstående officerer til at koordinere kampagnen for at holde Mugabe ved magten.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
30.	Kunonga, Nolbert (alias Nobert)	Selvudnævnt anglikansk biskop.	Har givet kraftigt udtryk for sin støtte til styret. Hans tilhængeres voldshandlinger mod kirkegængere i 2011 blev bakket op af politiet.
31.	Kwainona, Martin	Vicepolitidirektør, født 19.1.1953, pas nr. AD001073. Id nr. 63-293627V45	Højtstående polititjenestemand, der gav lokale myndigheder ordre til at opildne til vold i Kanyuchi Village, Mount Darwin, i april 2008.
32.	Kwenda, R.	Major, Zaka East.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget. Stod bag volden i Zaka i 2008.
33.	Langa, Andrew	Viceminister for offentligt ansatte (tidligere viceminister for transport og kommunikation). Født 13.1.65. Id nr. 21-017934E21.	ZANU-PF-medlem af regeringen. Åbnede i 2005 ild mod 11 medlemmer af MDC's ungdomsforsamling. Intimiderede vælgere på valgdagen i 2008.
34.	Mabunda, Musarashana	Vicepolitichef. Født 11.11.58. Id nr. 22-026198T13	Medlem af sikkerhedsstyrkerne, vidtrækkende ansvar for alvorlige krænkelse af friheden til at deltage i fredelige forsamlinger. Stod bag overfald, tortur og undertrykkelse den 11. marts 2007. Truede i juni 2008 med at dræbe Lovemore Madhuku.
35.	Machaya, Jason (alias Jaison) Max Kokerai	Guvernør for Midlandsprovincen. Tidligere viceminister for minedrift og udvikling af miner, født 13.6.1952. Id nr. 26-003018Z26.	Guvernør for Midlandsprovincen. Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Anvendte sin indflydelse til at forhindre undersøgelse af et politisk motiveret mord, som hans søn angiveligt havde begået.
36.	Made, Joseph Mtakwese	Minister for landbrugsteknik og mekanisering (tidligere landbrugsminister og minister for landdistriktudvikling), født 21.11.1954. Pas nr. AN000144. Id nr. 29-128547N42	ZANU-PF-medlem af regeringen.
37.	Madzongwe, Edna (alias Edina)	ZANU-PF's formand for senatet, født 11.7.1943. Id nr. 63-748119H32	Medlem af ZANU-PF's politibureau. Anvendte sin indflydelse til at motivere politiske retsforfølgninger i februar 2008. Involveret i vold i Chegutu, herunder i overtagelsen af Stokade Citrus Estate i 2008, og gav direkte ordrer til dem, der stod bag undertrykkelsen.
38.	Mahofa, Shuvai Ben	Tidligere viceminister for ungdomsudvikling, ligestilling og jobskabelse, født 4.4.1941. Pas nr. AD000369. Id nr. 27-031942V27	Sponsorerede dem, der oprettede torturlejr i Masvingo. Personer fra disse lejre dræbte Mapurisa Zvidzai den 24. april 2008 og Tiziro Moyo den 11. juni 2008.
39.	Maluleke, Titus	Guvernør i Masvingo provinsen (tidligere viceminister for uddannelse, sport og kultur).	Provincguvernør med forbindelser til ZANU-PF-medlemmer af regeringen. Støttede besættelserne af landbrugsbedrifter i Masvingo i 2009
40.	Mangwana, Paul Munyaradzi	Formand for forfatningskomitéen (COPAC) og tidligere viceminister for »indigenisation« og empowerment, født 10.8.1961. Pas nr. AD000459. Id nr. 22-017031E12	ZANU-PF-medlem af regeringen. Sponsorerede og ledede ZANU-PF-terrorbanders aktiviteter i Chivi Central i maj-juni 2008.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
41.	Marumahoko, Reuben	Viceminister for regional integration og internationalt samarbejde og tidligere viceudenrigsminister (tidligere viceindenrigsminister), født den 4.4.1948. Id nr. 63-311317Y71	ZANU-PF-medlem af regeringen. Leder af ZANU-PF-militsen i Hurungwe. Gik med en gruppe af ZANU-PF-tilhængere og krigsveteraner til angreb på MDC-tilhængere og ødelagde adskillige boliger i Hurungwe-distriktet mellem april og juli 2008.
42.	Mashava, G.	Oberst, Chiredzi Central.	Ledede politisk motiveret vold i Chiredzi i 2008.
43.	Masuku, Angeline	Guvernør for Matabeleland South-provinsen og sekretær for handicappede og dårligt stillede i ZANU-PF's politibureau, født 14.10.1936. Id nr. 08-266228E19	Provinsguvernør med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
44.	Mathema, Cain Ginyilitshe Ndabazekhaya	Guvernør for Bulawayoprovinsen. Født 28.1.1948. Id nr. 63-682168J73	Provinsguvernør med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
45.	Mathuthu, Thokozile	Guvernør for Matabeleland North-provinsen og vicesekretær for transport og social velfærd i ZANU-PF's politibureau.	Provinsguvernør med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Brugte i juni 2008 sin stilling til at opildne til had mod MDC-tilhængere.
46.	Matibiri, Innocent Tonderai	Vicepolitichef. Født 9.10.1968. Id nr. 63-729730V70.	Højtstående medlem af sikkerhedsstyrkerne, sættes i forbindelse med mordet på en landarbejder.
47.	Matiza, Joel Biggie	Tidligere viceminister for boliger i landdistrikter og sociale infrastrukturer, født 17.8.1960. Pas nr. ZA557399.	Tidligere ZANU-PF-medlem af regeringen. Organiserede baser i Murehwa West- og South-provinserne, hvorfra ZANU-PF-tilhængere, som han havde tilsyn med, dræbte Edward Pfuka den 17. juni 2008 og Moses Nyada den 19. juni 2008.
48.	Matonga, Brighton (alias Bright)	Tidligere viceminister for information og forbindelser med pressen, født 1969.	Tidligere ZANU-PF-medlem af regeringen. Partitalsmand. Ledede en gruppe ZANU-PF-tilhængere, der myrdede Dadidrayi Chipiros hustru.
49.	Mhandu, Cairo (alias Kairo)	Major i Zimbabwes nationale hær. Født 23.11.1960. Id nr. 63-371574V15	Direkte involveret i terrorkampagnen før og efter valget i 2008. Ledede grupper af tilhængere og krigsveteraner, der dræbte Gibbs Tawenga og Hama Ngowani den 30. juni 2008.
50.	Mhonda, Fidellis	Oberst, Rushinga. Født 2.1.1958. Id nr. 75-139696G81	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i 2008. Ledede politisk vold i Rushinga.
51.	Midzi, Amos Bernard (Mugenva)	Tidligere minister for minedrift og udvikling af miner (tidligere energiminister og minister for udvikling af kraftværker), født 4.7.1952.	Partiformand for ZANU-PF i Harare. Tidligere regeringsmedlem med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Organiserede transport af ZANU-PF-tilhængere og soldater, der angreb folk og ødelagde boliger i juni 2008. Sættes i forbindelse med voldshandlinger i Epworth og støttede militsbaser i 2008 og igen i 2011.
52.	Mnangagwa, Emmerson Dambudzo	Forsvarsminister, født 15.9.1946. Pas nr. AD00060. Id nr. 63-450183P67	ZANU-PF-medlem af regeringen og medlem af den fælles operative kommando.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
53.	Mohadi, Kembo Campbell Dugishi	Sideordnet indenrigs-minister (tidligere viceminister for lokalt selvstyre, offentlige arbejder og boliger), født 15.11.1949. Id nr. 02-012912X02	ZANU-PF-medlem af regeringen og medlem af den fælles operative kommando.
54.	Moyo, Gilbert	»Krigsveteran«, leder af ZANU-PF-militsen.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i Mashonaland West (Chegutu) i 2008; involveret i voldelige overtagelser af landbrugsbedrifter.
55.	Moyo, Jonathan Nathaniel	Tidligere leder af afdelingen for information og forbindelser med pressen, præsidentens kabinet, født 12.1.1957. Pas nr. AD000432. Id nr. 63-857281M73	Tidligere medlem af Zanu-PF-regeringen. Opildnede til vold og had og stod bag love om forbud mod talefrihed.
56.	Moyo, Sibusio Bussie	Brigadegeneral, Zimbabwes nationale hær.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og efter valget, herunder mord på MDC-tilhængere.
57.	Moyo, Simon Khaya	Formand for ZANU-PF's politibureau og vicesekretær for retlige anliggender, født i 1945. Født 1.10.1945. Pas nr. ZD001512. Id nr. 63-735452P56	Medlem af ZANU-PF's politibureau med vedvarende forbindelser til dets undertrykkende politik.
58.	Mpabanga, S.	Oberstløjtnant, Mwenezi East.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget. Stod i spidsen for politisk motiveret vold i Mwenezi.
59.	Mpofu, Obert Moses	Minister for minedrift og udvikling af miner, tidligere minister for industri og udenrigshandel (tidligere guvernør for Matabeleland North-provinsen (vicesekretær for spørgsmål vedrørende statens sikkerhed i ZANU-PF's politibureau), født 12.10.1951. Pas nr. ZD001549. Id nr. 08-186074F79.	ZANU-PF-medlem af regeringen. Opildnede i marts 2008 ZANU-PF-tilhængere til at fordrive modstandere fra MDC fra deres hjem og forhindre dem i at stemme.
60.	Msipa, Cephaz George	Tidligere guvernør for Midlandsprovinsen, født 7.7.1931. Pas nr. ZD001500. Id nr. 63-358147A67	
61.	Muchena, Henry	Generalmajor i flyvevåbnet, Midlands. Leder af ZANU-PF's kommisariat.	Højtstående militærofficer med forbindelser til ZANU-PF, direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget. Stod i spidsen for vold i Zhombe og Gokwe i 2008.
62.	Muchena, Olivia Nyembesi (alias Nyembezi)	Minister for kvindeanliggender, ligestilling og udvikling af lokalsamfundet, tidligere viceminister for videnskab og teknologi, præsidentens kabinet (tidligere viceminister i vicepræsident Msikas kabinet), født 18.8.1946. Pas nr. AD000086. Id nr. 63-337191X50	ZANU-PF-medlem af regeringen. Sættes i forbindelse med politisk motiverede mord, personligt involveret i ødelæggelsen af Revai Kativhus hjem den 1. maj 2008.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
63.	Muchinguri, Oppah Chamu Zvipange	Sekretær for kultur og ligestilling i ZANU-PF's politibureau (tidligere minister for kvindeanliggender, ligestilling og udvikling af lokalsamfundet), født 14.12.1958. Id nr. 63-741411R50	Tidligere ZANU-PF-medlem af regeringen, fortsat medlem af ZANU-PF's politibureau. Spillede en ledende rolle i forbindelse med volden i Masvingoprovinsen i 2008.
64.	Muchono, C.	Oberstløjtnant, Mwenezi West.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget som leder af terrorkampagnen i Mwenezi i 2008.
65.	Mudede, Tobaiwa (alias Tonneth)	Direktør for folkeregistret, født 22.12.1942. Id nr. 36-452750E70	Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen og medvirken i udformning eller ledelse af statens politik, navnlig i forbindelse med valgsvindel.
66.	Mudenge, Isack Stanislaus Gorerazvo	Minister for højere uddannelse og ungdomsuddannelse (tidligere udenrigsminister), født 17.12.1941, alternativt 17.12.1948. Pas nr. AD000964. Id nr. 63-645385Q22	ZANU-PF-medlem af regeringen.
67.	Mudonhi, Columbus	Viceinspektør ZRP.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og efter valget som leder af volden i Buhera i 2008.
68.	Mugabe, Grace	Født 23.7.1965, pas nr. AD001159. Id nr. 63-646650Q70	Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Overtog Iron Mask-egendommen i 2002; hævdes at have store ulovlige indtægter fra diamantudvinding.
69.	Mugariri, Bothwell	Tidligere ledende vicepolitichef.	Tidligere medlem af sikkerhedsstyrkerne, vidtrækkende ansvar for alvorlige krænkelse af friheden til at deltage i fredelige forsamlinger. Sættes som polititjenestemand med ansvar for Harare i forbindelse med de voldelige operationer i marts 2007.
70.	Mujuru, Joyce Teurai Ropa	Vicepræsident (tidligere minister for udvikling af vandressourcer og infrastruktur), født 15.4.1955. Id nr. 63-445325J18	ZANU-PF-medlem af regeringen.
71.	Mumba, Isaac	Politikommisær.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og efter valget i 2008. Indgik i den kommandovej, der organiserede volden i landsbyen Soka i Muzarabani.
72.	Mumbengegwi, Simbarashe Simbanenduku	Udenrigsminister, født 20.7.1945, pas nr. AD001086. Id nr. 63-677272A12	ZANU-PF-medlem af regeringen.
73.	Murerwa, Herbert Muchemwa	Minister for jordreformer og genbosætning, født 31.7.1941. Pas nr. AD001167. Id nr. 25-021670R25	ZANU-PF-medlem af regeringen.
74.	Musariri, Munyaradzi	Vicepolitichef.	Højststående medlem af sikkerhedsstyrkerne, vidtrækkende ansvar for alvorlige krænkelse af friheden til at deltage i fredelige forsamlinger, navnlig i Murambatsvina i juli 2005.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
75.	Mushohwe, Christopher Chindoti	Provinsguvernør, Manicaland (tidligere trafik- og kommunikationsminister, tidligere vicetrafik- og kommunikationsminister), født 6.2.1954. Id nr. 63-101480P75	Provinsguvernør med forbindelser til ZANU-PF. Informerede under ledsagelse af soldater i februar 2009 indbyggerne i Chiadzwa om, at de ville blive flyttet uden kompensation.
76.	Mutasa, Didymus Noel Edwin	Viceminister for præsidentielle anliggender, præsidentens kabinet, tidligere viceminister for statens sikkerhed, jordreformer og genbosætning, præsidentens kabinet, samt sekretær for administration i ZANU-PF, født 27.7.1935. Id nr. 63-358184Q42	ZANU-PF-medlem af regeringen. Involveret i mord i Manicaland.
77.	Mutezo, Munacho Thomas Alvar	Tidligere minister for udvikling af vandressourcer og infrastruktur. Født 14.2.54. Pas nr. AN187189. Id nr. 29-129727W44	Tidligere medlem af regeringen med forbindelser til ZANU-PF. Iværksatte en terrorkampagne og fremsatte trusler mod MDC-tilhængere i Chimanimani West sammen med Zimbabwes nationale hær i august 2010.
78.	Mutinhiri, Ambros (alias Ambrose)	Tidligere minister for ungdomsudvikling, ligestilling og jobskabelse, pensioneret brigadegeneral. Født 22.2.1944. Pas nr. AD000969. Id nr. 63-285106H32.	Tidligere ZANU-PF-medlem af regeringen. Førte i marts 2008 en gruppe ZANU-PF-tilhængere til Landas og overfaldt flere MDC-tilhængere. Oprettede og støttede militærbaser i Chihota, hvor mange MDC-tilhængere blev overfaldet og tortureret.
79.	Mutsvunguma, S.	Oberst, Headlands.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i 2008 i Mutare og Highlands.
80.	Mzembi, Walter	Minister for turisme og hotel- og restaurationsbranchen, tidligere viceminister for udvikling af vandressourcer og infrastruktur, født den 16.3.1964. Id nr. 22-050240B22	ZANU-PF-medlem af regeringen. Ansvarlig for at planlægge ZANU-PF-tilhængergrupperes overfald på indbyggere i Masvingo forud for fejringen af MDC's otteårsdag.
81.	Mzilikazi, Morgan S.	Oberst (MID), Buhera Central.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget. Involveret i vold i forbindelse med valget i Makoni og Buhera i 2008. Bortførte i juli 2008 et MDC-medlem af Parlamentet, som repræsenterede Buhera South.
82.	Nguni, Sylvester Robert	Viceminister i præsidentens kabinet, tidligere minister for økonomisk udvikling (tidligere vicelandbrugsminister), født 4.8.1955 alternativt 4.5.1955. Pas nr. ZE215371. Id nr. 63-453707V32	ZANU-PF-medlem af regeringen.
83.	Nhema, Francis Chenayimoyo Dunstan	Miljøminister og minister for forvaltning af naturressourcer samt tidligere miljø- og turistminister, født 17.4.1959 alternativt 17.4.1959. Pas nr. AD000966. Id nr. 63-117843A66	ZANU-PF-medlem af regeringen. Tvang i september 2009 safarioperatører til at give afkald på andele i kvægfarme og naturreservater.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
84.	Nkomo, John Landa	Vicepræsident. Tidligere formand for House of Assembly (tidligere leder af afdelingen for særlige anliggender, præsidentens kabinet), landsformand for ZANU-PF, født 22.8.1934. Pas nr. AD000477. Id nr. 63-358161Q73	Længst siddende ZANU-PF-medlem af regeringen.
85.	Nyambuya, Michael Reuben	Tidligere minister for energi og energiudvikling (tidligere generalløjtnant, guvernør for Manicalandprovinsen), født 23.7.1955. Pas nr. AN045019. Id nr. 50-013758E50	Tidligere ZANU-PF-medlem af regeringen. Var involveret i volden i Manicaland og brugte militærpersonel til overtagelse af landbrugsbedrifter.
86.	Nyanhongo, Magadzire Hubert	Viceminister for energi og udvikling af kraftværker, tidligere viceminister for transport og kommunikation. Født 26.11.1957. Id nr. 34-032890W34	ZANU-PF-medlem af regeringen. Involveret i organisering af vold mod MDC i Epworth og Nyanga i 2011. Involveret i politisk motiveret mord i 2008.
87.	Nyikayaramba, Douglas	Brigadegeneral, Mashonaland East. Øverstbefalende for 3. brigade.	Højstående officer, direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i 2008. Beordrede underordnede soldater til at håndtere MDC-tilhængere i Manicaland.
88.	Nyoni, Sithembiso Gile Glad	Minister for udvikling af små og mellemstore virksomheder og jobskabelse, født 20.9.1949. Pas nr. AD000223. Id nr. 08-434871M67	ZANU-PF-medlem af regeringen.
89.	Parirenyatwa, David Pagwese	Tidligere minister for sundhed og børns velfærd (tidligere viceminister), født 2.8.1950. Pas nr. AD000899. Id nr. 63-320762P47	Tidligere ZANU-PF-medlem af regeringen. Organiserede torturlejligheder i Murehwa North og ydede støtte til bander, der myrdede Edward Pfukwa den 17. juni 2008 og Alloys Chandisareva Sanyangore i november 2008.
90.	Rangwani, Dani	Vicekriminalkommissær. Født 11.2.1962. Id nr. 70-006039V70	Medlem af sikkerhedsstyrkerne. Med i en gruppe på 50 mænd, som ZANU-PF betalte direkte for at opspore og torturere MDC-tilhængere i april 2007.
91.	Rugeje, Engelbert Abel	Generalmajor, Masvingoprovinsen. Direktør for forsvarsstudier, Zimbabwes forsvarsstyrker. Født 17.7.1959. Id nr. 63-539305L04	Højstående militærofficer, direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i 2008 ved at koordinere størstedelen af de voldelige episoder i Masvingo.
92.	Rungani, Victor Tapiwa Chashe	Oberst, Chikomba. Født 29.6.1949. Id nr. 22-025306Z04	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i Chikomba i 2008, bl.a. overfald og bortførelser.
93.	Ruwodo, Richard	Ansvarlig for krigsveterananliggender i forsvarsministeriet. Brigadegeneral, forfremmet den 12. august 2008 til generalmajor (pensioneret); tidligere fungerende statssekretær i Forsvarsministeriet, født 14.3.1954. Id nr. 63-327604B50	Højstående militærofficer, direkte involveret i terrorkampagnen før og efter valget. Fører tilsyn med krigsveteraner, der som gruppe er blevet benyttet til at gennemføre ZANU-PF-regeringsfløjens undertrykkende politikker.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
94.	Sakupwanya, Stanley Urayayi	Vicesekretær for sundhed og børns velfærd i ZANU-PF's politibureau. Født 14.5.1939. Id nr. 63-435281R50	Medlem af ZANU-PF's politibureau med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Sættes i forbindelse med vold i Makoni under præsidentvalget i 2008. Chef for en lejr anvendt til forhør i Makoni.
95.	Savanhu, Tendai	Vicesekretær for transport og social velfærd i ZANU-PF, født 21.3.1968.	Medlem af ZANU-PF's politibureau med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Stod bag militseres overfald på MDC-tilhængere i Mbare i februar 2011, hvilket førte til vold og kaos. Involveret i bortførelser af kvinder fra MDC i juni 2008.
96.	Sekeramayi, Sydney (alias Sidney) Tigere	Viceminister for national sikkerhed i præsidentens kabinet. Tidligere forsvarsminister, født 30.3.1944. Id nr. 63-358166W43	ZANU-PF-medlem af regeringen og medlem af ZANU-PF's fælles operative kommando.
97.	Sekeremayi, Lovemore	Ansvarlig for afholdelse af valg.	Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen og medvirken i udformning eller ledelse af statens undertrykkende politik gennem valgsvindel i 2008.
98.	Shamu, Webster Kotiwani	Minister for medier, information og forbindelser med pressen, tidligere viceminister for gennemførelse af politikker (tidligere leder af afdelingen for gennemførelse af politikker, præsidentens kabinet), født 6.6.1945. Pas nr. AN203141. Id nr. 63-676065N32	ZANU-PF-medlem af regeringen, involveret i aktiviteter, der greb ind i pressefriheden i 2009.
99.	Shamuyarira, Nathan Marwirakuwa	Sekretær for information og forbindelser med pressen i ZANU-PF's politibureau, født 29.9.1928 eller 29.9.1930. Pas nr. AD000468. Id nr. 63-327601Y32	Medlem af ZANU-PF's politibureau, tætte forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Involveret i voldeligt forsøg på overtagelse af landbrugsbedrift i september 2009, som endte med ildspåsættelse.
100.	Shiri, Perence (alias Bigboy) Samson Chikerema	Chef for flyvevåbnet, født 1.11.1955. Id nr. 29-098876M18	Højtstående militærofficer og medlem af ZANU-PF's fælles operative kommando, medvirken i udformning eller ledelse af statens undertrykkende politik. Involveret i politisk vold i Chiadzwa i oktober 2008.
101.	Shungu, Etherton	Brigadegeneral, Mashonaland Central.	Højtstående militærofficer i ZANU-PF's kommissariat, direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i Bindura i 2008.
102.	Sibanda, Chris	Oberst, Bulawayoprovinsen.	Direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget i Byo i 2008.

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerede oplysninger	Begrundelse
103.	Sibanda, Jabulani	Tidligere formand for landsforeningen af krigsveteraner, født 31.12.1970.	Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen og medvirken i udformning eller ledelse af statens undertrykkende politik. Involveret i vold mod MDC-tilhængere i Makoni, Bikita, Masvingo og Guto, navnlig i forbindelse med gennemførelse af et outreachprogram i 2010.
104.	Sibanda, Misheck Julius Mpande	Kabinetssekretær (Charles Utetes efterfølger), født 3.5.1949. Id nr. 63-685365X67	Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Beordrede i marts 2010 ministre og kabinetssekretærer til at referere til ZANU-PF's politikere og ikke premierminister Morgan Tsvangirai.
105.	Sibanda, Phillip Valerio (alias Valentine)	Zimbabwes hærchef, generalløjtnant, født 25.8.1956 eller 24.12.1954. Id nr. 63-357671H26	Højtstående i hæren med forbindelser til regeringen, medvirken i udformning eller ledelse af statens undertrykkende politik, beskyldte ngo'er for uroligheder i september 2009.
106.	Sigauke, David	Brigadegeneral, provinsen Mash West.	Højtstående i hæren, direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget, herunder vold og tortur mod civile i diamantfelterne og trusler om kup, hvis MDC vandt valget. Sættes i forbindelse med volden i Chinhoyi i 2008.
107.	Sikosana, (alias Sikhosana), Absolom	Sekretær for ungdomsanliggender i ZANU-PF's politibureau.	Medlem af ZANU-PF's politibureau med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. Truede med at udløse vold i 2011, hvis sanktioner ikke blev ophævet.
108.	Tarumbwa, Nathaniel Charles	Brigadegeneral, Manicaland og Mutare South. Født 6.10.1960. Id nr. 63-849216W75	Højtstående militærofficer, direkte involveret i terrorkampagnen før og under valget. Ledede torturlejr i Makoni West, Mutasa Central, i 2007-2008.
109.	Tomana, Johannes	Kammeradvokat. Født 9.9.1967. Id nr. 50-036322F50	ZANU-PF-medlem af regeringen.
110.	Veterai, Edmore	Ledende vicepolitichef med kommando over Harare. Født 20.11.1962. Id nr. 08-260467S04	Højtstående medlem af sikkerhedsstyrkerne, vidtrækkende ansvar for alvorlige krænkelse af friheden til at deltage i fredelige forsamlinger, involveret i besættelsen af Farm Thirty.
111.	Zhuwao, Patrick	Tidligere viceminister for videnskab og teknologi. Født 23.5.1967. Id nr. 63-621736K70	Tidligere ZANU-PF-medlem af regeringen. Afbrød konference om forfatningen i juli 2009. Terroriserede sammen med CIO-agenter MDC-tilhængere i Nortonområdet.
112.	Zimondi, Paradzai Willings	Direktør for fængselsvæsenet, født 4.3.1947. Id nr. 75-145185Z47	Medlem af den fælles operative kommando, medvirken i udformning eller ledelse af statens undertrykkende politik. Ansvarlig for finansiering og indkvartering af militser i 2008. Beordrede fængselspersonale til at stemme for Mugabe, ansvarlig for menneskerettighedskrænkelser i fængsler.

II. Enheder

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse
1.	Cold Comfort Farm Trust Cooperative	7 Cowie Road, Tynwald, Harare, Zimbabwe.	Ejet af Didymus Mutasa, Grace Mugabe også involveret.
2.	Comoil (PVT) Ltd	Block D, Emerald Hill Office, Emerald Park, Harare, Zimbabwe. 2nd Floor, Travel Plaza, 29 Mazoe Street, Box CY22344, Causeway, Harare, Zimbabwe.	Ejet af Saviour Kasukuwere.
3.	Divine Homes (PVT) Ltd	6 Hillside Shopping Centre, Harare, Zimbabwe; 31 Kensington Highlands, Harare, Zimbabwe; 12 Meredith Drive, Eastlea, Harare, Zimbabwe.	Ledet af David Chapfika.
4.	Famba Safaris	4 Wayhill Lane, Umwisdale, Harare, Zimbabwe; PO Box CH273, Chisipite, Harare, Zimbabwe.	Hovedaktionær: Webster Shamu.
5.	Jongwe Printing and Publishing Company (PVT) Ltd (alias Jongwe Printing and Publishing Co., alias Jongwe Printing and Publishing Company)	14 Austin Road, Coventry Road, Workington, PO Box 5988, Harare, Zimbabwe.	Forlag med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
6.	M & S Syndicate (PVT) Ltd	First Floor, Victory House, 88 Robert Mugabe Road, Harare, Zimbabwe; PO Box 1275, Harare, Zimbabwe.	Investeringselskab med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
7.	OSLEG Ltd (alias Operation Sovereign Legitimacy)	Lonhoro House, Union Avenue, Harare, Zimbabwe.	Kontrolleret af Zimbabwes hær. Forbindelser til forsvarsministeriet og ZANU-PF-fløjen i regeringen.
8.	Swift Investments (PVT) Ltd	730 Cowie Road, Tynwald, Harare, Zimbabwe; PO Box 3928, Harare, Zimbabwe.	Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
9.	Zidco Holdings (alias Zidco Holdings (PVT) Ltd)	PO Box 1275, Harare, Zimbabwe.	Finansieringsselskab med forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen.
10.	Zimbabwe Defence Industries	10th floor, Trustee House, 55 Samora Machel Avenue, PO Box 6597, Harare, Zimbabwe.	Forbindelser til forsvarsministeriet og ZANU-PF-fløjen i regeringen.
11.	Zimbabwe Mining Development Corporation	90 Mutare Road, PO Box 2628, Harare, Zimbabwe.	Forbindelser til ZANU-PF-fløjen i regeringen. ZMDC er underlagt ZANU-PF's minister for minedrift og udvikling af miner.»

BILAG II

»BILAG II

PERSONER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 10, STK. 3

	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identificerende oplysninger	Begrundelse
1.	Chinamasa, Patrick Anthony	Justitsminister, minister for retlige og parlamentariske anliggender, født 25.1.1947.	ZANU-PF-medlem af regeringen.
2.	Mumbengegwi, Simbarashe Simbanenduku	Udenrigsminister, født 20.7.1945, pas nr. AD001086.	ZANU-PF-medlem af regeringen.«

RÅDETS AFGØRELSE 2012/98/FUSP**af 17. februar 2012****om ændring af afgørelse 2010/232/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Burma/Myanmar**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 26. april 2010 vedtog Rådet afgørelse 2010/232/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Burma/Myanmar ⁽¹⁾.
- (2) Rådet udtrykte den 23. januar 2012 tilfredshed med det bemærkelsesværdige politiske reformprogram, som regeringen og parlamentet i Burma/Myanmar har iværksat, ledsaget af tilsagnet om økonomisk og social udvikling. Rådet noterede sig regeringens tilsagn om at fortsætte og afslutte disse reformer.
- (3) Rådet besluttede som et første skridt, at det visumforbud, der gælder for præsidenten, vicepræsidenterne, medlemmerne af kabinettet og formanden for parlamentets to kamre i Burma/Myanmar, bør suspenderes.
- (4) Afgørelse 2010/232/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 15 i afgørelse 2010/232/FUSP affattes således:

"Artikel 15

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.
2. Denne afgørelse anvendes til den 30. april 2012.
3. De i artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 1 og 2, nævnte foranstaltninger suspenderes indtil den 30. april 2012, for så vidt som de finder anvendelse på de personer, der er opført på listen i bilag IV.
4. De i artikel 9, stk. 1, nævnte foranstaltninger suspenderes indtil den 30. april 2012, for så vidt som de finder anvendelse på de personer, der er opført på listen i bilag V."

Artikel 2

Bilaget til denne afgørelse tilføjes som bilag V til afgørelse 2010/232/FUSP.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

På Rådets vegne

M. SAREEN

Formand

⁽¹⁾ EUT L 105 af 27.4.2010, s. 22.

BILAG

"BILAG V

Den i artikel 15, stk. 4, omhandlede liste over personer

DET TIDLIGERE NATIONALE RÅD FOR FRED OG UDVIKLING (SPDC)

#	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identifikationsoplysninger (stilling/titel, fødselsdato og fødested, nummer i pas/id-kort, gift med eller søn/datter af ...)	Køn (M/K)
1.	Thura Shwe Mann	Næstformand for Union Solidarity and Development Party (USDP). Tidligere stabschef i SPDC, koordinator for særlige operationer, født den 11.7.1947. Medlem af parlamentet (underhuset), formand for underhuset.	M
2.	Khin Lay Thet	Gift med Thura Shwe Mann	K
3.	Aung Thet Mann alias Shwe Mann Ko Ko	Søn af Thura Shwe Mann, Ayeya Shwe War (Wah) Company, 5 Pyay Rd, Hlaing Township, Yangon, og medejer af RedLink Communications Co Ltd, No. 20, Building B, Mya Yeik Nyo Royal Hotel, Pa-Le Rd, Bahan Township, Yangon, født den 19.6.1977	M
4.	Khin Hnin Thandar	Gift med Aung Thet Mann	K
5.	Toe Naing Mann	Søn af Thura Shwe Mann, født den 29.6.1978. Ejer af Global Net og Red Link Communications Co. Ltd, No. 20, Building B, Mya Yeik Nyo Royal Hotel, Pa-Le Road, Bahan Township, Yangon, internetudbydere	M
6.	Zay Zin Latt	Gift med Toe Naing Mann, datter af Khin Shwe, født den 24.3.1981	K

REGERINGEN

#	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identifikationsoplysninger (herunder ministerium)	Køn (M/K)
1.	Thein Sein	Republikken Myanmarunionens præsident og øverste leder. Tidligere premierminister. Tidligere medlem af SPDC. Tidligere formand for Union Solidarity and Development Party (USDP), født den 20.4.1945 i Patheingyi	M
2.	Khin Khin Win	Gift med Thein Sein	K
3.	Tin Aung Myint Oo	Vicepræsident for Republikken Myanmarunionen. Tidligere SPDC-sekretær 1. Tidligere næstformand for Union Solidarity and Development Party (USDP), født den 29.5.1950	M
4.	Khin Saw Hnin	Gift med Tin Aung Myint Oo	K
5.	Kaptajn Naing Lin Oo	Søn af Tin Aung Myint Oo	M
6.	Hnin Yee Mon	Gift med kaptajn Naing Lin Oo	K
7.	Generalmajor Hla Min	Forsvarsminister. Tidligere chef for Kontoret for Særlige Operationer 3. Tidligere kommandant i Sydregionen (Bago Division), født den 26.1.1958	M
8.	Generalløjtnant Ko Ko	Indenrigsminister. Tidligere chef for Kontoret for Særlige Operationer 3 (Pegu, Irrawaddy, Arakan), fødested Mandalay, født den 10.3.1956	M
9.	Sao Nwan Khun Sum	Gift med generalløjtnant Ko Ko	K
10.	Thein Htaik alias Hteik alias Htike	Minister for minedrift. Tidligere militær generalinspektør, født den 8.2.1952, fødested Yangon	M

#	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identifikationsoplysninger (herunder ministerium)	Køn (M/K)
11.	Thein Htay	Minister for grænseanliggender og industriel udvikling. Tidligere viceforsvarsminister, fødested Taunggyi, født den 7.9.1955	M
12.	Myint Myint Khine	Gift med Thein Htay	K
13.	Soe Maung	Præsidentens kontor. Tidligere generalauditør, født den 20.12.1952, fødested Yezagyo	M
14.	Nang Phyu Phyu Aye	Gift med Soe Maung	K
15.	Aye Myint	Minister for videnskab og teknologi. Tidligere viceforsvarsminister	M
16.	Soe Thein	Industriminister 2, fødested Yangon, født den 7.9.1949	M
17.	Khin Aye Kyin alias Aye Aye	Gift med Soe Thein	K
18.	Yimon Aye	Datter af Soe Thein, født den 12.7.1980	K
19.	Aye Chan	Søn af Soe Thein, født den 23.9.1973	M
20.	Thida Aye	Datter af Soe Thein, født den 23.3.1979	K
21.	Aung Min	Minister for jernbanetransport, fødested Yangon, født den 20.11.1949	M
22.	Wai Wai Thar alias Wai Wai Tha	Gift med Aung Min	K
23.	Aye Min Aung	Datter af Aung Min	K
24.	Htoo Char Aung	Søn af Aung Min	M
25.	Khin Yi	Minister for indvandring og befolkning. Tidligere generaldirektør for politiet i Myanmar, født den 29.12.1952, fødested Myaung Mya	M
26.	Khin May Soe	Gift med Khin Yi	K
27.	Myint Hlaing	Minister for landbrug og kunstvanding. Tidligere stabschef (flyvevåbnet); fødested Mogok, født den 13.8.1953	M
28.	Thura Myint Maung	Minister for religiøse anliggender, fødested Yesagyo, født den 19.1.1941	M
29.	Aung Kyaw Soe	Søn af Thura Myint Maung	M
30.	Su Su Sandi	Gift med Aung Kyaw Soe	K
31.	Zin Myint Maung	Datter af Thura Myint Maung	K
32.	Khin Maung Myint	Minister for offentlige arbejder. Tidligere minister for elforsyning 2, fødested Sagaing, født den 24.5.1951	M
33.	Win Win Nu	Gift med Khin Maung Myint	K
34.	Tin Naing Thein	Minister for national planlægning og økonomisk udvikling og minister for husdyravl og fiskeri. Tidligere handelsminister, tidligere viceminister for skovbrug	M
35.	Aye Aye	Gift med Tin Naing Thein	K
36.	Kyaw Swa Khaing	Industriminister 1. Tidligere viceindustriminister 2	M

#	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identifikationsoplysninger (herunder ministerium)	Køn (M/K)
37.	Khin Phyu Mar	Gift med Kyaw Swa Khaing	K
38.	Than Htay	Energiminister. Tidligere viceenergiminister, fødested Myanaung, født den 12.11.1954	M
39.	Soe Wut Yi	Gift med Than Htay	K
40.	Zaw Min	Minister for elforsyning (1), født den 30.10.1951, fødested Bago	M
41.	Khin Mi Mi	Gift med Zaw Min	K
42.	Khin Maung Soe	Minister for elforsyning (2)	M
43.	Hla Tun	Finansminister. Tidligere finansminister, født den 11.7.1951, fødested Yangon	M
44.	Khin Than Win	Gift med Hla Tun	K
45.	Thein Nyunt	Præsidentens kontor. Tidligere minister for fremskridt i grænseegnene, nationale etniske grupper og udviklingsanliggender, borgmester i Nay Pyi Taw, fødested Maubin, født den 8.10.1948	M
46.	Kyin Khaing alias Kyin Khine	Gift med Thein Nyunt	K
47.	(Wunna Kyaw Htin) Win Myint	Handelsminister. Præsident for Myanmarunionens sammenslutning af handels- og industrikamre (UMFCCI) og ejer af Shwe Nagar Min Co og Zeya Shwe Myay Football Club, fødested Ye Oo, født den 21.4.1954	M
48.	Kyaw Hsan	Informationsminister og kulturminister. Tidligere medlem af Union Solidarity and Development Party (USDP), fødested Monywa, født den 20.5.1948	M
49.	Kyi Kyi Win	Gift med Kyaw Hsan. Chef for informationsafdelingen i Myanmar Women's Affairs Federation.	K
50.	Win Tun	Minister for skovbrug	M
51.	Aung Kyi	Arbejdsminister og minister for social velfærd, hjælpearbejde og genbosætning. Tidligere beskæftigelses/arbejdsminister (udnævnt til forbindelsesminister den 8.10.2007, ansvarlig for forbindelserne med Aung San Suu Kyi), fødested Yangon, født den 1.11.1946	M
52.	Thet Thet Swe	Gift med Aung Kyi	K
53.	Ohn Myint	Minister for kooperativer. Tidligere chef for Kontoret for Særlige Operationer 6.	M
54.	Nu Nu Swe	Gift med Ohn Myint	K
55.	Thein Tun alias Thein Htun	Minister for kommunikation, post og telegraf	M
56.	Nyan Htun Aung	Transportminister	M

VICEMINISTRE

#	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identifikationsoplysninger (herunder ministerium)	Køn (M/K)
1.	Generalmajor Kyaw Nyunt	Viceforsvarsminister	M
2.	Oberst Aung Thaw	Viceforsvarsminister	M

#	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identifikationsoplysninger (herunder ministerium)	Køn (M/K)
3.	Generalmajor Zaw Win	Viceminister for grænseanliggender. Tidligere kommandant, Lon Htein Batallion Base 3 Shwemyayar	M
4.	Maung Myint	Viceudenrigsminister, født den 21.5.1958, fødested Mandalay	M
5.	Dr Khin Mya Win	Født den 21.1.1956, gift med Maung Myint	K
6.	Win Than	Vicefinansminister	M
7.	Tint Lwin	Viceminister for kommunikation, post og telegraf	M
8.	Phone Swe	Viceminister for social velfærd, hjælpearbejde og genbosætning. Tidligere viceindenrigsminister.	M
9.	San San Wai	Gift med brigadegeneral Phone Swe	K
10.	Than Tun	Viceminister for kooperativer	M
11.	Myint Thein	Vicearbejdsminister. Tidligere højesteretsdommer	M
12.	Win Shein	Vicetransportminister. Tidligere kommandant, hovedkvarteret for flådeuddannelse	M
13.	Htay Aung	Viceminister for hoteller og turisme	M
14.	Thein Aung	Viceindustriminister 1	M
15.	Thura U Thaug Lwin	Viceminister for jernbanetransport	M
16.	Thant Shin	Viceminister for jernbanetransport	M
17.	Aye Kyu	Viceundervisningsminister	M
18.	Kyaw Kyaw Win	Viceminister for indvandring og befolkning	M
19.	Aye Myint Kyu	Viceminister for sport	M
20.	Han Sein	Viceminister for Myanmar Industrial Development	M
21.	Chan Maung	Viceminister for Myanmar Industrial Development	M
22.	Khin Maung Aye	Viceminister for husdyravl og fiskeri	M
23.	Kyaw Zan Myint	Viceindenrigsminister	M

PERSONER, DER DRAGER FORDEL AF REGERINGENS ØKONOMISKE POLITIK, OG ANDRE PERSONER MED TILKNYTNING TIL REGIMET

#	Navn (og eventuelle kaldenavne)	Identifikationsoplysninger (herunder firma)	Køn (M/K)
1.	Khin Aung Myint	Tidligere kulturminister. Medlem af parlamentet (overhuset), formand for overhuset. Tidligere medlem af Union Solidarity and Development Party (USDP)	M
2.	Khin Phyuone	Gift med Khin Aung Myint	K"

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 17. februar 2012

om de nærmere regler for opkrævning af afgifter for CO₂-emissionsoverskridelse for nye lette erhvervskøretøjer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011

(EØS-relevant tekst)

(2012/99/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Hvis Kommissionen i henhold til artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) nr. 510/2011 stadfæster og i henhold til artikel 10, stk. 2 i samme forordning offentliggør, at en fabrikant ikke lever op til kravene i forordningens artikel 4, skal den i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, pålægge fabrikanten eller eventuelt forvalteren af poolen en afgift for emissionsoverskridelsen.

(2) Det er nødvendigt at vedtage nærmere regler for opkrævning af disse afgifter for emissionsoverskridelse.

(3) I henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) nr. 510/2011 betragtes afgifterne for emissionsoverskridelser som indtægter, der indgår i Den Europæiske Unions almindelige budget, og opføres under afsnit 7 i det almindelige budget. Det er derfor hensigtsmæssigt at anvende reglerne for inddrivelse af fordringer som opkrævningsmetode, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽³⁾.

(4) Med henblik på fastsættelse af fordringen, jf. artikel 71 i

forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2001, bør det tages i betragtning, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) nr. 510/2011 skal underrette hver fabrikant om sin foreløbige beregning af fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår, fabrikantens specifikke emissionsmål og forskellen mellem fabrikantens gennemsnitlige specifikke emissioner og dennes specifikke emissionsmål i samme år, og at fabrikanten i henhold til artikel 8, stk. 5, i samme forordning skal have mulighed for at verificere beregningerne og underrette Kommissionen om eventuelle fejl inden tre måneder efter underretningen om den foreløbige beregning.

(5) På baggrund af drøftelserne mellem Kommissionen og fabrikanten forud for stadfæstelsen af fabrikantens præstation i henhold til artikel 8, stk. 6, og artikel 10 i forordning (EU) nr. 510/2011 og fabrikantens mulighed for at gøre indsigelse mod beregningen af præstationen, bør det tages i betragtning, at Kommissionen ved at stadfæste præstationen har påvist, at gælden eksisterer, og at fordringen er sikker i henhold til artikel 71 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

(6) Afgiften for emissionsoverskridelsen beregnes efter formlerne i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2011 og offentliggøres i henhold til artikel 10 i samme forordning. Fordringen betragtes derfor som opgjort og forfalden til betaling i henhold til artikel 71 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

(7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Klimaændringer —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen foretager inddrivelse af afgiften for emissionsoverskridelse beregnet i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 510/2011 ved fastlæggelse af en indtægtsordre og ved udstedelse af en debetnota til den pågældende fabrikant i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 71 til 74 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og artikel 78 til 89 i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

⁽¹⁾ EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 17. februar 2012

om en metode til opkrævning af afgifter for nye personbilers CO₂-emissionsoverskridelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009

(EØS-relevant tekst)

(2012/100/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hvis Kommissionen i henhold til andet afsnit i artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) nr. 443/2009 stadfæster og i henhold til artikel 10, stk. 2 i samme forordning offentliggør, at en fabrikant ikke lever op til kravene i forordningens artikel 4, skal den i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i samme forordning pålægge fabrikanten eller eventuelt forvalteren af poolen en afgift for emissionsoverskridelsen
- (2) Det er nødvendigt at vedtage metoderne til opkrævning af disse afgifter for emissionsoverskridelse.
- (3) I henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) nr. 443/2009 betragtes afgifterne for emissionsoverskridelser som indtægter, der indgår i Den Europæiske Unions almindelige budget, og opføres under afsnit 7 i det almindelige budget. Det er derfor hensigtsmæssigt at anvende reglerne for inddrivelse af fordringer som opkrævningsmetode, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽³⁾.
- (4) Med henblik på fastsættelse af fordringen, jf. artikel 71 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2001, bør det tages i

betragtning, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) nr. 443/2009 skal underrette hver fabrikant om sin foreløbige beregning af fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i det foregående kalenderår, fabrikantens specifikke emissionsmål og forskellen mellem fabrikantens gennemsnitlige specifikke emissioner og dennes specifikke emissionsmål i samme år, og at fabrikanten i henhold til artikel 8, stk. 5, i samme forordning skal have mulighed for at verificere beregningerne og underrette Kommissionen om eventuelle fejl inden tre måneder efter underretningen om den foreløbige beregning.

- (5) På baggrund af drøftelserne mellem Kommissionen og fabrikanten forud for stadfæstelsen af fabrikantens præstation i henhold til andet afsnit i artikel 8, stk. 5, og artikel 10 i forordning (EU) nr. 443/2009 og fabrikantens mulighed for at gøre indsigelse mod beregningen af præstationen, bør det tages i betragtning, at Kommissionen ved at stadfæste præstationen har påvist, at gælden eksisterer, og at fordringen er sikker i henhold til artikel 71 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.
- (6) Afgiften for emissionsoverskridelsen beregnes efter formlerne i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 443/2009 og offentliggøres i henhold til artikel 10 i samme forordning. Fordringen betragtes derfor som opgjort og forfalden til betaling i henhold til artikel 71 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Klimaændringer —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen foretager inddrivelsen af afgiften for emissionsoverskridelse beregnet i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 443/2009 ved fastlæggelse af en indtægtsordre og ved udstedelse af en debetnota til den pågældende fabrikant i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 71 til 74 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og artikel 78 til 89 i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA